

Ayşe Benek Kaya

Halk Şairi

Ömer Tombul

HALK ŐAIRİ
ÖMER TOMBUL

Ayşe BENEK KAYA

Sivas - 2005

Kapak : Gül Yasak

Basıldığı Yıl: **Ekim 2005**

Basıldığı Yer : **Sivas**

Yazılım ve Baskı: **Dilek Ofset Matbaacılık**

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	1
A. HAYATI – ÂŞIKLIĞI – ŞAHSİYETİ.....	13
1. Hayatı	13
a. Yaşadığı Devir	13
b. Memleketi ve Soyü	13
c. Tahsili.....	15
d. Evliliğı.....	16
e. Geçim Durumu	16
2. Âşıklığı.....	18
a. Şiire Başlaması ve Bade	19
b. Mahlası.....	19
3. Şahsiyeti	20
B. EDEBİ YÖNÜ.....	25
1. Şiirlerinin Teknik Yapısı.....	25
a. Şekil.....	25
b. Vezin	25
c. Kafiye	27
d. Dil ve Üslup.....	29
2. Şiirlerinin Konusu	31
3. Düşünce ve İnanç Dünyası.....	31
C. ŞİİRLERİ.....	45
1. KENDİSİ VE ÇEVRESİ İLE İLGİLİ ŞİİRLER.....	47
1. Ben	47

2. Nuriye.....	47
3. Babacığım.....	51
2. DİNÎ ŞİİRLER	53
4. Ben Aşığım	55
5. Mevlâ'm Seni.....	56
6. Sahibi Var	57
7. Allah'ım.....	58
8. Başka Yoktur	59
9. Zikir-I	61
10. Zikir-II	62
11. Büyük Mucize	63
12. Güzel Allah	65
13. Allah Allah Diyor.....	66
14. Hatırla	67
15. Âlemlerin Rabbi	68
16. Seçtim	70
17. Rabbim Allah'tır	72
18. Dostlarım	73
19. Sevgili Peygamberim-I.....	75
20. Sevgili Peygamberim-II.....	76
21. Muhammed'in.....	79
22. Sen Kurtar Orda	80
23. Gönül Âşıktır.....	82
24. Hz. Ömer.....	83
25. Dört Halife	85
26. Mekke	86
27. Kâbe'ye.....	87
28. Ramazan	88
29. Üç Aylar.....	90
30. Yüce Kur'an.....	92
31. Bağlandım.....	94
32. Dua-I.....	95
33. Dua-II	96
34. Göster Allah'ım.....	97
35. Allah'tan Ayırma Özü	98
36. Kardeş.....	100
37. Gel Kardeş Uyuma	101
38. Güzel Ahlâk	102
39. İslâm'ı Yaşa	103

40. Son Din Geldi.....	104
41. Yolunda Yürümeyim mi.....	106
42. Bilirim.....	107
43. Müjdeler Olsun.....	108
44. Herşey Fanidir.....	109
45. Gör Neler Olur	110
46. Kıyamet Kopacaktır	111
47. Can Verdi Bana	113
48. Sabah Sabah.....	114
49. İçinde	116
50. Bir Gün	117
51. Ne Mutlu.....	118
52. Efendi	119
53. Böyle Bilelim	121
54. Değil	123
55. İnsandır	124
56. Varlığını Güzelliğini.....	126

3. FİKRİ VE MİSTİK ŞİİRLER	128
57. Var.....	130
58. Düşün İbret Al.....	131
59. Gelse De.....	133
60. Ey Yolcu	134
61. Göçer Gidersin	136
62. Belirsiz.....	137
63. Olur.....	139
64. En Büyük Kuvvet Bilgidir	140
65. Gelme Ölüm.....	142
66. Dört Cevher	143
67. Bir Düşündüm	144
68. Aldım.....	145
69. Dönerim Ben	147
70. Yaşlandım	148
71. Sır Kapısı	150
72. Eyvah Bana	152
73. Sana Kalmadım Dünya	154
74. Ömer Tombul Ağlasın	155
75. Güle Benzer	156
76. Bir Türlü	157
77. Gördüm.....	158
78. Yurttaşlar	159

79. Çiçeklere	161
80. Sevgili Öğretmenim.....	162
81. Vakit İkinci	163
82. Yaklaştım.....	164
83. Ölüm Var	165
84. Öğretmenim	166
85. Öğretmenler Günü.....	167
86. Dünya	168
87. Özü Bilinmez	169
88. Yavaş Yavaş.....	170
89. Gidiyorum Hakk’a Doğru	171
90. Severim.....	173
91. Aşkına Ağlarım	174
92. Gidiyorum.....	176
93. İçim Rahat.....	177
94. Göz Göre Göre	178
95. Hesap Gününe Doğru	179
96. Bizler Gibi	181
97. Bilmem Nedendir	184
98. Gittim Ben	186
99. Öldüm	188
100. Ağlama	189
101. Gönül Yap	190
102. Dostlar	192
103. Göçer	193
104. Dağlar	195
105. Bülbül	196
106. Övünsün.....	197
107. Geldim	199
108. Bahar Geldi	201
4. MİLLÎ VE HİSSÎ ŞİİRLER.....	203
109. Önce Vatan.....	205
110. Vatan Tarih ve İman	206
111. Anadolu	209
112. Hazır Ol Rum Kralı	210
113. Kıbrıs	211
114. Türk Bayrağı	212
115. Bayrağımız	213
116. Kurtuluş Destanı.....	214
117. Kimliğimiz	216

118. Türkü Söyleriz.....	217
119. Ya Şehit Ya Gazi	218
120. Türkiye Cumhuriyeti	219
121. Askerlik.....	221
122. Atatürk'ü	222
123. Paşalar.....	224
124. Türk Büyükleri	226
125. Nevruz	227
5. GURBET VE HASRET ŞİİRLERİ	229
126. Selâm Söyle.....	231
127. Vah Bana.....	232
128. Gel Gayri.....	233
129. Göresim Geldi	234
130. Özledim.....	235
131. Gurbet	236
6. SOSYAL KONULU ŞİİRLER.....	237
132. Tiryaki Efendi	239
133. Trafik	241
134. Kızılay	242
135. Bu Zaman.....	244
136. Vatandaş.....	246
137. Ormanı Sev	248
7. NASİHAT ŞİİRLERİ	251
138. İbret Al.....	253
139. Kardeşim	255
140. Sevil	256
141. Adam Gibi.....	257
8. AŞK ŞİİRLERİ	256
142. Fadime	261
143. Sevdığım	262
144. Dertli Dertli	263
145. Kaçalım.....	264
146. Küstüm Sana	265
147. Selâm	266
148. Geldi Gitti	267
149. Gelmez misin	268
150. Öldürürsün	269
151. Benim Gibi	270

152. Kurban Olduğum.....	271
153. Elâ Gözlüm	272
154. Kurban Olayım.....	273
155. Pullu Gelin	274
156. Bir Güzel.....	276
157. Yâr Beni Beni.....	277
158. Pınar.....	278
159. Kara Gözlüm.....	279
160. Gidersin.....	280
161. Alı Gelin	281
162. Yâr Yitirdim.....	282
163. Bizim Köye Gidelim.....	283
164. Turnam.....	284
165. Gül Bulamadım	286
166. Zeyneb'im.....	287
167. Şimdi.....	288
168. Derdimden.....	289
9. AĞITLAR.....	291
169. Dumanlıçay	293
170. Mehmed'im.....	295
171. Deprem	297
172. Depremzedeler	298
173. Marmara Depremi	301
174. Ağıt	303
175. Evlat Acısı.....	306
176. Yandım Anne	308
10. DERT ŞİKÂYET ŞİİRLERİ.....	311
177. Bacım.....	313
178. Ayrı Düştüm.....	315
179. Yar Beni.....	316
180. Ayrılık.....	317
181. Bulunmaz	318
182. Öldürülen Müslüman	319
183. Düşündürüyor	322
184. Seçim	324
185. Niçin Başın Dumanlı	326
186. Bulut	329
187. Arabacı.....	330
188. Bu Bayramda.....	331

189. Öksüzüm	332
190. Tersine Döndü	333
191. Bir Gülmedim.....	334
192. Söyle Doktor	335
11. KİŞİ VE MEMLEKET ŞİİRLER.....	337
193. İmam Hüseyin	339
194. Âşık Veysel.....	341
195. İsmail Hakkı Toprak.....	343
196. Yüzbaşım	344
197. Selimî Baba	345
198. Sakıp Ağa.....	347
199. Adil Güzel.....	349
200. İstanbul – I	350
201. İstanbul – II	351
202. Sivas	353
203. Gazi'ye Gidelim	354
204. Gazi.....	358
205. Gazi Köyü	359
206. Arzulu	361
207. Yıldız Dağı.....	362
12. EKLER	363
208. Yine Bahar Geldi.....	365
209. Ey Gafil.....	367
210. Ömer Tombul-Erciyes Dağı.....	368
211. Seni Seni	370
212. Hikmet Taşkın.....	372
213. Özlerim	373
214. Övünme Gönül	375
215. Anam	377
216. Bildim	379
217. Gözlerim	381
218. Gözüm Gibi.....	383
219. Adil Öğretmen	385
220. Bir Gün	387
221. Korkutur.....	388
222. Birazda Başlayım Göz İçin Söze	389
223. Toz Olacaktır.....	391
224. Dikkat	392
225. Göz	393

FOTOGRAFLAR	
.....	395

ÖNSÖZ

Âşıklar açısından oldukça zengin yöre olan Sivas, sırf bu özelliği ile övünse bile yeridir. Adından mı, havasından mı, suyundan mı yoksa insanının yanık yüreğinden mi nedir bilinmez, her geçen gün sayısı artan bu âşıklar kervanına bir yenisini eklemekle kendimizi şanslı sayıyoruz. Şimdiye kadar nice âşıklar geldi geçtiyse dünya durdukça daha niceleri konup göçecekler ve tarih sayfalarındaki yerlerini alacaklardır.

Biz bu çalışmamızla, sizleri bir âşığımızdan daha haberdar etmek, onun kaleminden bize aktardıklarını kayda geçirmek ve okuyucusuyla buluşturmak istedik.

Âşık Ömer Tombul, şimdilerde Sivas'ta kendi halinde yaşayan ve sesini şiirleriyle duyurmaya çalışan mütevazı bir isimdir. Bu, onun ikinci şiir kitabıdır. Birincisini 2003 yılında Sır Kapısı adıyla Sivas'ta bastırmıştır. Ancak bu kitaptaki, dizgi ve baskı yanlışından, bilginin yetersiz oluşundan dolayı şahsımıza istihdamda bulunarak ikinci bir kitabın hazırlanmasını talep etmiştir. Elinizdeki bu kitabın vücut bulmasındaki sebeplerden birisi de budur.

Kitabı, Hayatı-Âşıklığı-Şahsiyeti-Şiirleri çerçevesinde ele almaya çalıştık. Her bölüm içerisinde alt başlıklar açarak incelememizi sürdürdük.

Onun hakkındaki bilgileri yazarken kendi görüşlerini esas olarak aldık. Bu esasları göz önünde bulundurmakla beraber şiirlerindeki ifadeler de bizim ana kaynağımızı teşkil etti.

Kitapta Ömer Tombul'un toplam 225 şiirine yer verilmiştir. Bunlardan 207'si üzerinde inceleme yapılmış; 18 şiir baskı sırasında şairin isteği üzerine kitaba eklendiği için incelemeye tabi tutulmamıştır.

Ömer Tombul'un şiirlerinde kullandığı mahallî kelimeleri dikkatten kaçmaması ve bilmeyenlerin olabileceğini düşünerek ilgili sayfada anlamlandırdık.

Kitabın son bölümünde âşığımıza ait birkaç fotoğrafı vermeyi de uygun bulduk.

Bu çalışmamızın Sivas, dolayısıyla da Türk kültürüne katkı sağlaması umudunu taşımaktayız. Allah'tan dileğimiz; başta Ömer Tombul olmak üzere, yaşayan âşıkların canları sağ olsun, sazları ve sözleri eksik olmasın.

Sivas, 6 Aralık 2004

Ayşe BENEK KAYA

A. HAYATI – ÂŞIKLIĞI – ŞAHSİYETİ

1. Hayatı

a. Yaşadığı Devir

Âşık Ömer Tombul kendi ifadesi ile “Resmi doğum tarihim” dediği 03.09.1947 yılında Sivas’ın Gaziköy’ünde dünyaya gelmiştir. Annesinin belirttiği tarih ise 14.07.1947’ dir. Bunu bir şiirinde şöyle belirtir:

*Gün üç eylül bin dokuz yüz kırk yedi
Geldim girdim dünya denen hana ben (1)*

*Ömer Tombul der “Ben deyişler derim
Sensin benim güzel bir doğum yerim” (204)*

Ömer Tombul’un dedeleri ve babası soyadı kanunundan önce “Tombuloğlu” diye anılmış. Soyadı kanunu çıkınca da aile “Tombul” soyadını kabul etmiştir. Adını ise XVIII. yüzyılın ikinci yarısında yaşamış olan dedesinin babası yani büyük dedesinden “Ömer” den almıştır. Âşığın kendisiyle ilgili bu bilgileri şiirlerinden de öğrenmek mümkündür:

Ben bir Türk’üm Ömer Tombul’dur adım (119)

*“Oğlumuz Tombulca bir er” dediler
“Yemek yemez meme emer” dediler
Ezan sesi ile “Ömer” dediler
Durdum baktım ezan okuyana ben (1)*

b. Memleketi ve Soyu

*ir er” dediler
“Yemek yemez meme emer” dediler
Ezan sesi ile “Ömer” dediler
Durdum baktım ezan okuyana ben (1)*

b. Memleketi ve Soyu

*r” dediler
“Yemek yemez meme emer” dediler
Ezan sesi ile “Ömer” dediler
Durdum baktım ezan okuyana ben (1)*

b. Memleketi ve Soyu ve Soyu

Ömer Tombul doğduğu ile ve köye bağlılığını onlara olan sevgisini her fırsatta dile getirmiştir. Bu il Sivas, köyü ise merkeze ağılı Gaziköy'dür. Köyünden ve ilinden şiirlerinde şöyle bahseder:

ve ilinden şiirlerinde şöyle bahseder:
ilinden şiirlerinde şöyle bahseder:

*Ömer Tombul der "Bu ile doyamam
Sivaslıyım kötü kula uyamam
Köylerini hesap etsem sayamam"
Gaziköy ne güzel köyü Sivas'ın (202)
öy ne güzel köyü Sivas'ın (202)*

*Ömer Tombul gönül sever Sivas'
Şirin Gaziköy'ü dağı ovası
Yaz gelince serin olur havası
Aralık ocakta kışı görülür (203)
görülür (203)
ülür (203)*

*Ömer Tombul der "Ben değişler derim
Sensin benim güzel bir doğum yerim" (204)*

*Gönül arzuluyor güzel köyümü
yümü
Hep seni söylüyor dil Gaziköy'ü (205)*

Âşık memleketinin ve köyünün bütün güzelliklerini, ekonomik, kültürel ve sosyal yapısını asla göz ardı etmemiş, birkaç şiirinde adeta dantel örer gibi bunları kaleme almıştır.

ı etmemiş, birkaç şiirinde adeta dantel örer gibi bunları kaleme almıştır.

memiş, birkaç şiirinde adeta dantel örer gibi bunları kaleme almıştır.

Çarşısında yatan Şems-i Sivasî

Türbelerden en çok sayı Sivas'ın (202)

*Selçuklu Osmanlı eserleri var
Gelir kaynağı yok halk perişan dar (202)*

*Atatürk Sivas'ı başkent kullandı
Manevi gölgesi koyu Sivas'ın (202)*

*İsmet İnönü'nün müzesi burda
Kemâl Atatürk'ün füzesi burda (202)*

*Devlet kapısını bir kul vurmuyor
Devlet baba bir fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

*Divriği'den çıkar demir madeni (202)
vas'ın (202)*

*Selçuklu Osmanlı eserleri var
Gelir kaynağı yok halk perişan dar (202)*

*Atatürk Sivas'ı başkent kullandı
Manevi gölgesi koyu Sivas'ın (202)*

*İsmet İnönü'nün müzesi burda
Kemâl Atatürk'ün füzesi burda (202)*

*Devlet kapısını bir kul vurmuyor
Devlet baba bir fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı*

*Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

*Divriği'den çıkar demir madeni (202)
perişan dar (202)*

*Atatürk Sivas'ı başkent kullandı
Manevi gölgesi koyu Sivas'ın (202)*

*İsmet İnönü'nün müzesi burda
Kemâl Atatürk'ün füzesi burda (202)*

*Devlet kapısını bir kul vurmuyor
Devlet baba bir fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

*Divriği'den çıkar demir madeni (202)
koyu Sivas'ın (202)*

*İsmet İnönü'nün müzesi burda
Kemâl Atatürk'ün füzesi burda (202)*

*Devlet kapısını bir kul vurmuyor
Devlet baba bir fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

Divriği'den çıkar demir madeni (202)

a (202)

*Devlet kapısını bir kul vurmuyor
Devlet baba bir fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

*Divriği'den çıkar demir madeni (202)
(202)*

*Devlet kapısını bir kul vurmuyor
Devlet baba bir fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

*Divriği'den çıkar demir madeni (202)
fabrika kurmuyor
İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

*Divriği'den çıkar demir madeni (202)
lerden en çok sayı Sivas'ın (202)*

*Âşıkları ünlü hem de yaralı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

Divriği'den çıkar demir madeni (202)

*lı
Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
Ruhsatî Feryadî Veysel buralı
Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın (202)*

Divriği'den çıkar demir madeni (202)

İsmetî Dayı Sivas'ın (202)

Divriği'den çıkar demir madeni (202)

metî Dayı Sivas'ın (202)

Divriği'den çıkar demir madeni (202)

Çalışkan, dürüst, yardımsever ve kararlı bir baba olan Bekir Efendi ile tipik bir Anadolu kadını olan Zeliha Hanım'ın ikinci oğlu olup iki kız, dört erkek kardeşirler.

Babası, gözü tam görmemesine karşılık çok fehimli ve zeki biridir. Tahsili olmadığı halde çocuklarıyla yakından ilgilenmiş, fakir ve garibanları sevmiş, daima yetim babası olmuştur. Âşık babasının tesirinde fazlasıyla kalmış olup, onun öğrettiklerinden ayrılmamaya çaba göstermiştir. Bir şiirinde babasını şöyle anlatır:

*“Tarih bin dokuz yüz on bir yılında
Geldim bu dünyaya” der babacığım
Ömrün geldi geçti tarla yolunda
Tahsilin yok aklın gür babacığım (3)*

*Sen idin çevrede akıllı denen
Yarıştın olmadı hiç seni yenen
Yüksekten uçmayıp engine inen
Gönül ancak sende var babacığım (3)*

*İsmin Bekir Tombul düşmez dilimden
Sensiz dünya bana dar babacığım (3)*

Âşık Ömer, ailenin birliğine ve beraberliğine her zaman önem vermiştir.

Eşin dostun vefasızlığını ve onlara olan sitemini de ara ara hoş bir dille ifade etmeyi bilmiştir.

*Fayda yokmuş kardeş ile bacıdan
Emmim oğlu Turan ile Hacı'dan (131)*

Yeğeni Mehmet için annesinin ağzından yazdığı ağıt türü şiirlerde şöyle der:

*Mehmed'i okula saldım
Çok acı bir haber aldım
Öldüm bittim şaştım kaldım
Dumanlıçay ver yavrumu (169)*

*Dayın Ömer Tombul hiç mi gülmesin
Kul başına böyle ölüm gelmesin
Dilerim hiç kimse böyle ölmesin
Bu günlere dertli gelindi oğul
Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
Ağlattın yâreni eli Mehmed'im (170)*

c. Tahsili

Ömer Tombul, köyde işlerin çokluğu adamın yokluğu sebebi yüzünden ancak ilkokulu okuyabilmiştir. Ondaki zekâ parıltısı fark edildiğinden 1952 yılında henüz beş yaşında iken okula yazılmıştır. Meraklı, çalışkan ve azimli oluşu onu birçok aksilikler yaşamasına rağmen arkadaşlarından geri bırakmamış, tam tersine arkadaşları ile arasını farklı şekilde açmıştır. 1957 yılında daha on yaşında okulu birincilikle bitirmiştir. Diplomasını almak için iki yıl beklemiş, ancak 1959 yılında alabilmiştir.

“Ders masam sofraya tahtası ya da sandık üstü, başucumda isini teneffüs ettiğim idare lambası olduğu halde ders çalışırdım.” diye bahseden Ömer Tombul tarih, millî ve dinî konulara aşırı derecede ilgi duymuştur. Onun bu ilgisi o zamandan bu güne kadar devam ede gelmiştir. Dinî, millî, mistik ve fikrî şiirlerini

okuduğumuz zaman bu tespitin yerinde olduğu hemen göze çarpacaktır. Onun bu ilgisinin içinde kök salmasının en büyük müsebbibi ise ilkokul öğretmeni Adil Güzel'dir. Bu gün bile hâlâ köyde kendinden söz edilen Adil öğretmen için bir şiir yazarak, onun gönüllerdeki yerini pekiştirmiştir

*Gaziköy'de bilgi seli akıtan
Afşinli öğretmen Adil Güzel'dir (199)*

*Seher vakti erken tüter bacası
Sever onu halkın genci kocası
Bunca talebenin şanlı hocası
Afşinli öğretmen Adil Güzel'dir (199)*

Aldığı eğitimin sonunda gayet çalışkan, gayretli ve sorumluluk sahibi biri olarak hayatını sürdürmüş ve sürdürmektedir.

d. Evliliği

“Genliğimde hiç âşık olmadım.” diyen âşığımız beğendiği ve istediği Kadriye Hanım’la 1964 yılında evlenmiştir. Eşi de halen hayatta olan Ömer Tombul biri kız, ikisi erkek üç çocuk sahibidir. Bunu da bir şiirinin bir dördlüğünde şöyle dile getirir:

*Kızım birdir oğlum iki
Biri Mahmut biri Zeki
Zübeyde'm ağlar tabii ki
Kızım ağlama ağlama (100)*

e. Geçim Durumu

Ömer Tombul’un gençliği köyde çiftçilikle geçmiştir. 1966 yılında İzmir’de Mustafa Dinmez adlı bir müteahhidin yanında iki ay kadar çalışır. Bu arada her genç gibi onun da askerlik çağı gelir. “Bende vatan, millet, bayrak aşkı bir başkaydı.” diyen Âşık Ömer Tombul, askerlik yapmayı özellikle de jandarma olmayı çok arzu eder. Son askerlik yoklaması için babası ile birlikte gittiği Askerlik Şubesi’ndeki yetkiliye bir şiir okur. Şiir etkisini göstermiş olmalı ki Ömer Tombul’a jandarma görevi çıkar. 23.11.1967 yılında bu

kutsal vazifeyi yerine getirmek üzere Van'a gider. Askere giderken de bir şiir yazar ve;

*Asker olma çağım geldi dayandı
Pusulam geldi de gittim Van'a ben (1)*

der. Askerliğini jandarma onbaşı olarak baştan sona kadar Van'da yapar. Yüzbaşısına yazdığı bir şiir onu dağıtımdan alıkoyar. Böylece iki yılını da Van'da geçirmiş olur.

*Kışlanın hoş idi ekmeği aşı
Orada görmüştüm çok arkadaşı
Sınıfım jandarma rütbem onbaşı
Doyamadım sana güzel askerlik (121)*

diyerek bu duygularını mısralara böyle aktarır.

Ömer Tombul'da vefa duygusu da dikkat çekecek kadar güçlüdür. Tıpkı öğretmenine yazdığı şiirle onu ölümsüzleştiren âşık, yüzbaşısını da yine bir şiirle unutulmazları arasına koymuştur.

*Âşık Ömer Tombul hayrandır sana
Yanına verildim gelince Van'a
İsmin Kemâl Bozkurt yazdım destana
Ayrılırsız önde sonda yüzbaşım (196)*

Bir vefa örneği de askerlik arkadaşı Sivashlı İlyas içindir. Hem askerliği övmüş hem de arkadaşını yâd etmeyi unutmamıştır:

*Bu Ömer Tombul'un içi dolu yas
Elveda Van şehri merhaba Sivas
Bana yoldaş idi Sivashlı İlyas
Doyamadım sana güzel askerlik (121)*

Âşığımız her ne kadar “*Doyamadım sana güzel askerlik*” dediyse de 23.11.1969 yılında askerlik sona erer.

Askere gitmeden önce, Belediye Başkanı Rahmi Günay'a bir şiir yazarak iş talep eder. Başkan ona; “*Diplomanı bana ver, bende dursun. Askerden geldiğin zaman benden iste, seni o zaman işe alacağım.*” diye söz verir.

Askerlik sonrası 1971 yılı sonbaharında, yine İzmirli bir müteahhit olan Lütfi Taş'ın yanında iki ay çalışır. Bunun böyle olmayacağını anlayan ve Belediye Başkanı'nın verdiği sözü daim aklında tutan Âşık Ömer, askerlik sonrası soluğu Rahmi Günay'ın yanında alır. 01.04.1972 tarihinde Belediye Su İşleri'nde işe başlar. O tarihten itibaren de Sivas'a taşınır ve halen orada ikamet etmektedir.

*Belediyemizin bir iş yerinde
Kaytarmadım bunca işin birinde
Çalıştım bir zaman su işlerinde
Söktüm taktım sayaç musluk vana ben (1)*

diyerek duygularını satırlara döker. O tarihte başlayan ve 1993 yılının Mayıs ayına kadar devam eden yirmi beş yıllık iş hayatı sona erer. Artık o da emekliler kervanına katılmıştır.

*Taş atana ben gül verdim barıştım
Çok çalıştım dostlar ile yarıştım
Emekli safına ben de karıştım
Şaştım çabuk geçen bu zamana ben (1)*

2. Âşıklığı

a. Şiire Başlaması ve Bade

Şiir yazmaya on dört on beş yaşlarında (1962) başlamış olan Âşık Ömer Tombul, bir gece harmanda öküz arabasının üstünde yatarken bir yandan hemen yanı başında bulunan mezarlığı bir seyrederken, bir yandan da orada yatan ölüleri düşünür. Hemen şiir söylemeye başlar. Söylediği ilk iki mısra hâlâ aklında olup şöyledir:

*Burada yatıyor nice ölüler
Hep burada akıllılar deliler*

Bunları düşünürken uykuya dalar. Rüyasında tanıdığı biri bir tepsinin üzerinde üç dolu fincan ile yanına gelir. “Ömer sana bade içireceğim.” der. Bu da; “Âşıklara rüyasında bade içirirlermiş, ver de içeyim.” diye cevap verir. Fakat badeyi bir türlü içemez. Buna

mukabil 1980’li yıllarda bir gün rüyasında ne olduğunu bilmediği üç su bardağı tatlı bir şerbet içer. Bu tat onun dudaklarından çok uzun zaman gitmez.

Âşığın ilk şiirleri 1962 yılında yazdığı Kurtuluş Savaşı’nı anlatan şiirlerdir. Bunun en büyük sebebi çocukluk ve gençlik yıllarında köy odalarında Kurtuluş Savaşı gazilerini severek dinlemesidir.

1964 yılında düğününden sonra Sivas’taki önemli şahıslara da şiirler okuyarak kendini yavaş yavaş tanıtmaya başlar.

12.04.1966 yılında Ankara’da Meclis binasında II. Cumhurbaşkanı İsmet İnönü’ye millî tarzdaki şiirlerini okur. Bu ona büyük güç verir ve artık iyice cesaret kazanır.

Şiir yazma konusunda hiç kimseden *ders almayan* âşık, “*Usta-çırak ilişkim olmadı. Başka âşıklarla atışmalar yapmadım, meclislere de katılmışlığım yoktur*” diye söz eder. Bunun yanında Tombul’un *saz çalmadığını* da burada ifade edelim.

“*Ben bir başka düşünürüm. Her gördüğüm varlık ile konuşurum, ona sorarım. O da bana cevap verir. Onunla kaynaşırım. O zaman aşk ve ilham gelir. Sanki ezberimdeymiş gibi söyler, yazarım.*” diye anlatan âşık zaman zaman yazdığı şiirlerden için; “*Acaba bu şiiri ben mi yazdım*” “*Ben bunları nasıl yazıyorum.*” diye de düşünmekten kendini alıkoyamaz. Kimi zaman hiç kalemi eline almadığı da olur. Ama kalem ve kâğıdını devamlı yanında taşır. Gündüzleri de şiir yazdığını söyleyen âşık daha çok geceleri yazar.

Küçük yaştan beri Allah’a; “*Bana bir hüner, bir sanat ve bilgi ver!*” diye dua eden Ömer Tombul, Arapça bilmemesine rağmen şiirlerindeki mana ve düşüncelere hep hayret eder. Bunun ettiği duaların bir karşılığı olduğunu düşünür.

b. Mahlası

Halk edebiyatımızın içinde âşıklık geleneği önemli bir yer tutar. Mahlas ise bu geleneğin içinde yer alan en kayda değer konulardan biridir. Öyle ki; âşıklar özel hayatında bile kimi zaman nüfus cüzdanındaki adından ziyade mahlasları ile anılırlar.

Âşıklar mahlaslarını ustasından, ailesinden veya çevresinden aldığı gibi kendileri de alabilirler. Ömer Tombul da mahlasını kendi alan âşıklardandır.

Onun şiirlerine bakıldığında mahlas olarak çoğunlukla “Ömer Tombul”u kullandığı hemen göze çarpar. “Ömer” ismi ile taşıdığı hatırı sayılır sayıda şiirleri olduğu gibi “Tombul” olarak da şiirleri mevcuttur. Çok az sayıda bile olsa “Âşık Ömer”, “Âşık Ömer Tombul” mahlasını kullandığı da görülmüştür.

3. Şahsiyeti

Ömer Tombul’un şiirleri dikkatle okunup incelendiğinde onun ruhunun derinliklerinde her ne yatıyorsa, yüreğinde ne taşıyorsa, özel ve sosyal hayatında her ne yaşıyorsa veya yaşamışsa hepsini bulmak mümkündür.

“Allah’ı ve ölümü bir an bile aklımdan çıkarmam.” diyen âşığımız yaradılışının gayesine uygun yaşamayı ilke edinmiş, kendini maddi, manevi her türlü kötülükten alkoyma başarısını göstermiştir. Bu da onu güvenilir ve dürüst kılmış, merhameti ile hoş görüşünü sınırsız yapmıştır. Bütün bunların ışığında hayata daima pozitif bakmıştır.

İyi kötüyü ayırabilmeyi kendine öğütlemiş, iyiliği ve güzelliği daima özünde taşımaya, güzel ahlâkın temsilcisi olmaya gayret etmiştir:

Dost ile düşmanı bildi uyandı (1)

*Taş atana ben gül verdim barıştım
Çok çalıştım dostlar ile yarıştım (1)*

*Ömer der “İyi seçek
Kötü işlerden vazgeçek” (36)*

*“Yarın ahirette çekmeyim zahmet”
Dersen sen de güzel ahlâk var olsun (38)*

Dünyanın maddi manevi zevklerine gönül bağlamanın insanın inanç dünyasındaki hazin sonuçlarını çok iyi bildiği için bu zevklere olan mesafesini iyi ayarlamaya çalışmıştır. Zaman zaman

da bu konuda Allah'a dua ederek O'ndan yardım istemiştir. Bunu şiirlerinde güzel bir lisanla okuyucuya şöyle aktarmıştır:

Bu dünya malına ben hiç sarılmam (7)

Sevdirme bizlere parayı pulu (7)

*İbret al havadan sudan karadan
Fayda olmaz maldan mülkten paradan (8)*

Ömer Tombul dünya malına tapmaz (8)

Taptırma bizleri paraya pula (12)

*Ne mala taparım ne bir paraya
Ne köşke taparım ne bir saraya (18)*

*Dünya malı için incitme kulu
Kurtaramaz asla parası pulu (101)*

İyiliği ve doğruluğu, helâl kazanmayı prensipleri arasında özenle saklamış, şiirlerinde sık sık öğütlemiştir:

*Kur'an yolu doğru yoldur sapamam
Haram kazanç ile yuva yapamam (31)*

Düşün ahireti kul hakkı yeme (35)

*Dünyada yaptığın hal ve gidişten
Hesap vereceksin ulu Allah'a (35)*

Helâl kazan sen bu nefsin yemini (50)

Düşmüşsün bir doymaz nefsin peşine (50)

*İşte görüyorsun bu dünya böyle
Yalanı konuşma doğruyu söyle (59)*

*Yeme el malını hep kan kusarsın
Dünyada ne büyür ne bir uzarsın (60)*

Dünyada kulların malını çalma (61)

*Bir insanda şu dört cevher olmalı
Temizlik doğruluk güzellik ilim (66)*

*Mü'minlerin günah olmaz dilinde
Hem dilinde hem elinde belinde (71)*

Dedim “Deli gönül doğru ol sevil” (107)

*Eğer şoför isen doğru git yola
Daim yanlış işten geliyor belâ (133)*

*Doğru yolda yürü sapma
El malını sana kapma (136)*

*Dünya bir pazardır helâl mal al sat
Ne bir hile düşün ne bir hile kat (140)*

*Ömer iyiliği hiç başa kakma
Yoluna doğru git harama bakma (140)*

Ömer sever doğru namuslu kulu (159)

Tembellik onun hayatının hiçbir döneminde onun yanında yer almamıştır. Ömer Tombul kitap okumayı, özellikle de konusu tarih olan kitapları okumayı çok sevmiştir. Okumanın; bilgi sahibi olmanın ve cehaleti yenmenin en doğru yolu olduğuna inanır. Okumayı seven, ileriye gören, bilen ve çalışkan insanların farkını her zaman fark etmiş şiirlerinde bundan ince ince bahsetmiştir:

*Hayatta her türlü güçlüğe alış
Ne kötü bir iştir geride kalış
Ölünceye kadar boş durma çalış (48)*

Çalışkan insanın gör bak ünü var (55)

*Kullar içinde eren
Odur gerçeği gören (58)*

*Her türlü güzellik okuryazarda
Okuyan kul rahat eder mezarda (64)*

*Ömer Tombul olmaz tembel
Yoktur çalışmama engel (80)*

Yükselmek ileri gitmektir ülküm (118)

Âşık Ömer Tombul “İlim” konusunda büyük titizlik göstermiştir. İmkânsızlıklar sebebiyle okuyamamasının acısını hâlâ yüreğinde hisseder. Onun için ilim paha biçilemeyecek kadar kıymetli ve mutlaka edinilmesi de şarttır:

Oğlun kızın varsa düşünme okut (64)

*Kalem defter kitap al olma cimri
“Oku” sözü yüce Allah’ın emri (64)*

Ulu Allah “İlim öğrenin” demiş (64)

“Yaratılanı severim Yaradan’dan ötürü” felsefesinin en sadık inananıdır Ömer Tombul. Allah’a giden yolun önce kulun kalbinden sonra da bu dünyadan geçtiğini çok iyi bilir. “Dünya pazarına nem varsa serdim (73)” “Dünya benim olsa yoktur gözümde (90)” diyecek bilince erişmiş olup insanlar arasında ayırım yapmaktan da gönül kırmaktan da her zaman kaçınmıştır:

*Olursan bir kalbi kıran
Hakk’a uzak olur aran (36)*

*Vazgeç olaylardan vazgeç silâhtan
İncitme canları sakın günahattan (83)*

*Zehir etme kulun tatlı aşını
Darda koyma mazlum kulun başını (83)*

*Yarın cehenneme düşmeden yolun
Kazan bu dünyada gönlünü kulun (101)*

*Varsa size küskün olan bir kişi
Zaman geçirmeden alın gönlünü (101)*

Hayatı boyunca koca cihanda

Kalpten kalbe köprü kuran övünsün (106)

*İnsanlardan sapık kulu tanıma
İkilikçi sağı solu tanıma (138)*

*Adam dosta tuzak kurmaz
Kuyu kazmaz sırttan vurmaz (141)*

İnsan hayatının ne kadar önemli olduğunun ve herkesin istediği gibi hareket edemeyeceğinin en büyük savunucusudur. Kâinatın bir ibret tablosu olduğunu, düşünen beyinlerin, görmek isteyen gözlerin ve işitmek isteyen kulakların bunu anlayacağını bilir, söyler ve böyle yaşamak için azami çaba gösterir:

Ömür satılmıyor yoktur pahası (17)

Mevsimlerden ibret al haline bak (37)

Her insan vücudu bir güzel şehir (49)

*Ölüm var kulların gönlü hoş değil
Her doğan insanın başı boş değil (57)*

Ömer Tombul, yaşadığımız bu dünyanın bir imtihan dünyası olduğu bilinciyle hareket eder. Bu dünyada yapılan her şeyin “mutlak” bir karşılığı olduğuna can-ı gönülden inanır:

Kul diken ekmişse hep diken biçer (48)

*Güzel ektin ise sen ekinini
Öldüğünde onu biçer gidersin (61)*

Onun hayatında tasavvuf, okuduğu öğrendiği ve yaşadığı çerçevede yerini almıştır. Tasavvufta yaşanan bir takım hallere giriş çıkışlar Tombul’un şiirlerine az da olsa aksetmiştir:

*Bazı yükselirim bazı inerim
Bazı alevlenir bazı sönerim (42)*

*Bir yere bir göğşe çevreye bakın
Kul ile Allah’ın arası yakın (54)*

*Senin emrin ile toprak çatlıyor
Volkan yükseliyor dağlar patlıyor (56)*

*Kırlara çiçeği düşün kim eker
Türlü çiçeklere bak teker teker
Rüzgâr eser iki yana hû çeker
Bizler de diyelim hû çiçeklere (79)*

Sağlığına pek özen gösteren Ömer Tömbül, her türlü kötü alışkanlıktan, soğuktan, tozdan ve dumandan uzak durmayı sever. Başta ruh temizliği olmak üzere hem beden hem de çevre temizliğine ciddi ölçüde dikkat eder.

Tarih ve coğrafyayı çok sever. Tabiata âşıktır. Tabiat güzellikleri kadar tarihi eserlere karşı da aşırı bir ilgisi vardır. Başta kendi ili olmak üzere ülkenin birçok yerinde bulunan tarihi eser ve anıtları adı gibi bilir.

Hastalara, yoksullara ve zor durumdaki herkese karşı çok acır. Ne bir kimseyi ne bir görüşü dışlar. Hepsine karşı saygılıdır. En önemlisi de kendinden başka kimseyi eleştirmez. Asla kavgacı değildir. Onun kavgası sadece nefsiyledir.

Kısacası konuyu kendi ifadesi ile: “*Dinen yasak olan kapıları itmedim. Yaşadığım gibi yazdım, yazdığım gibi yaşadım.*” diye özetleyebiliriz.

B. EDEBİ YÖNÜ

1. Şiirlerinin Teknik Yapısı

a. Şekil

Âşık Ömer Tömbül, şiirlerini dördlüklerle ve hece vezni ile vücuda getirmiştir. Ölçü olarak sadece 7, 8 ve 11 heceyi kullanmıştır. Şiirleri koşma kafiye düzenindedir.

Genellikle dördlük sayıları 7-8 dördlükten fazladır. En hacimli şiiri 20 dördlüktür. 12 ve daha fazla dördlük hacminde olan şiirleri şunlardır:

- 12 dörtlük: 53, 36 numaralı Őirler.
 13 dörtlük: 141, 194, 135, 193 numaralı Őirler.
 14 dörtlük: 110 numaralı Őir.
 15 dörtlük: 40, 135, 162 numaralı Őirler.
 16 dörtlük: 182, 201 numaralı Őirler.
 17 dörtlük: 20, 172, 185 numaralı Őirler.
 19 dörtlük: 19 numaralı Őir.
 20 dörtlük: 174, 202 numaralı Őirler.

Ömer'in 3 dörtlük olarak da sadece bir Őiri vardır (No: 79).

Kitapta incelenen 207 Őirden 3 tanesi *yedekli Őir*dir. Bunlar kafiye ve hece yönüyle çeŐitli özelliktedir.

SözgeliŐi 182 numaralı Őir 7 hecelidir. Drtlklere aynen tekrarlanan iki mısralık ilâveler yapılmıŐtır. 145 numaralı Őir de bunun gibidir ancak 8 hecelidir. Bir yedekli Őir de 11 hecelidir. Bu Şirin diğەرlerinden farkı bağılantı sözlerinin birincisinin aynen korunup ikincilerinin aynı kafiye fakat farklı sözlerle olmasıdır.

b. Vezin

Ömer Tombul'un Őirleri en çok **11** hecelidir. Altı Őirini **7** hece ile (No: 10, 43, 58, 98, 130, 182), 52 Őirini **8** hece ile (5, 13, 21, 24, 27, 29, 36, 69, 75, 80, 84, 85, 86, 89, 91, 93, 96, 99, 100, 103, 105, 109, 122, 129, 134, 136, 137, 139, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 167, 169, 173, 174, 176, 186, 188, 189, 195) yazmıştır.

Ömer Tombul, Őir tekniğı sağılam bir âşıktır. Gerek durak gerekse kafiyelerde kusur yok denecek kadar azdır.

7 heceli Őirler: 4+3 duraklıdır.

Gönül anar Sivas'ı
Şirin dağı ovası
Ne güzeldir havası
Ben Sivas'ı özledim (130)

8 heceli Őirler: 4+4 ve 5+3 duraklıdır. Bazı mısralarda 3+3+2 Őekliyle de karşımıza çıkmaktadır.

4+4:

*Evinizin önü tepe
Kulağında altın küpe
Gel seveyim öpe öpe
Al yazmalı pullu gelin (155)*

5+3:

*Ben sana âşık olalı
Bu benim başım belâlı
Belinde kemer dolalı
Yakışmış kumaş üstüne (147)*

3+3+2

*Düşkünüm havaya suya (3+3+2)
Bağlıyım yârene soya (3+3+2)
Memleketi doya doya (4+4)
Gezdim içim rahat şimdi (4+4) (93)*

11 Heceli şiirler:

Bilindiği gibi 11 heceli şiirler 6+5 ve 4+4+3 duraklıdır. Ömer Tombul da bu geleneğin dışına çıkmamıştır. Her iki şekilde de şiirler söylemiştir.

6+5

*Sen yüce Allah'tan / hep ilim dile
Hakk'a ibadet et / sen bile bile
Sana ders verene / köle ol köle
Hayatta en büyük / kuvvet bilgidir (64)*

4+4+3

*Dinle sana / ben bir öğüt / vereyim
Benim sözüm / doğru sözdür / efendi
Tiryakisin / filim çektir / göreyim
Senin özün / kara özdür / efendi (132)*

c. Kafiye

Halk şiirinde temel olan ve en çok kullanılan kafiye yarım kafiye'dir. Bunun yanında âşıklar tam ve zaman zaman da zengin

kafiye ile cinaslı kafiye de kullanırlar. Ömer Tombul'un şiirlerinde en çok **yarım kafiye**yi görürüz.

*Ağlayım yerlere yüziim süreyim
Muhammed'i göster bana göreyim
Cennet'ini nasip eyle gireyim
Beni Muhammed'in yolunda yürüt (32)*

*Ölüm var alemler gülmez
Ancak Yüce Allah ölmez
Böyle biri daha gelmez
Nice oğul kız ağladı (174)*

Tam kafiyeli dörtlükler de azımsanacak ölçüde değildir.

*Biliyorum canlar içinde cansın
Bu fani dünyada tutmadı şansın
İleri görüşlü yiğit insansın
Aklın bambaşka bir sır babacığım (3)*

*Cennetliktir mümin kulun yücesi
Mutlu olur her gündüzü gecesi
Münafıktır insanların nicesi
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü (No: 76)*

Ömer Tombul, **zengin kafiye** ile meramını ifade etmeyi de ihmal etmemiştir.

*Bir kulun öziinde yok ise iman
Yarın öldüğünde halleri yaman
Ahret günü hasta olduğun zaman
Bu kıldığın namaz derman güç olur (63)*

*Deprem oldu bunca canlı uyandı
Saat üçte bölge kana boyandı
Anneler bu derde nasıl dayandı
Depremzedelere acı Allah'ım (172)*

Bulunduğu yere göre âşık şiirinde, dörtlüklerin ilk üç dizesinde tesis edilen kafiye ve dörtlüklerin son dizelerinde tesis edilen kafiye olmak üzere iki çeşit kafiye vardır. Dörtlük

sonlarındaki kafiye **ayak** denir. Ayak iki şekildedir: Tek ayak ve döner ayak.

Tek ayak her dördlüğün sonunda hiçbir değişiklik yapılmadan, sözlerin aynen tekrarlanmasıyla oluşturulan ayaktır. Ömer, 207 şiirden 84'ünü tek ayakla söylemiştir. Tek ayaklı şiirlerin başlıcası şunlardır: 4, 5, 6, 8, 10, 11, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 36, 38, 40, 41, 51, 53, 55, 56, 64, 65, 66, 67, 72, 74, 76, 81, 84, 85, 89, 92, 95, 96, 97, 103, 109, 115, 116, 117, 118, 119, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 130, 131, 133, 134, 135, 137, 141, 146, 151, 155, 164, 169, 172, 175, 176, 185, 188, 189, 191, 184, 198, 199, 207.

İşte birkaç örnek:

Ben sana aşığım gönlüm hep sende
Ya Muhammet görmek isterim seni
Derdimin dermanı ilâç hap sende
Ya Muhammet görmek isterim seni (20)

Bu okumayı yazmayı
Öğret bana öğretmenim
Aşk deryasında yüzmeyi
Öğret bana öğretmenim (84)

Senden ayrılanlar seni özliyor
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
Nazar değer diye duman gizliyor
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın (207)

Döner ayak ise kafiye esas olan bir sesin farklı kelimelerde kullanılmasıyla tesis edilir. Ömer Tombul şiirlerini en fazla döner ayakla yazmıştır.

Seherde ağlayan şu garip bülbül
Hemen lâilahe illâllah diyor
Türlü lâle çiçek menekşe sümbül
Çimen lâilahe illâllah diyor (9)

Hazır ol Kıbrıs'ta ey Rum kralı
Yüce Türk milleti koşmuş geliyor
Ya ölü olursun ya bir yaralı
Mehmetçik sel gibi koşmuş geliyor (112)

*Yine karardı gökyüzü
Var git bize çatma bulut
Dereyi tepeyi düzü
Bir birine katma bulut (186)*

d. Dil ve Üslup

Ömer Tombul, şiirlerinde oldukça sade ve samimi bir dil kullanmıştır. İfadelerinde zorlama yoktur. Özentiye düşmemiştir. Ele aldığı konuları bütün ayrıntılarıyla yansıtmaya çalışmıştır. Hacimli şiirler yazmasının asıl sebebi de bundan kaynaklanmaktadır. Bu onun dikkatini ve titizliğini gösterir. Zaman zaman ağız özelliklerini de ihmal etmemiştir. İşte birkaç örnek:

Ben bunlardan başka dostu *n'iderim* (18)

Ömer der “İyiye *seçek*
Kötü işlerden *vazgeçek*” (36)

Fırsat var *ikene* yerlere başı
Vur Allah’tan başka her şey fanidir (44)

Hayatım boyunca tek bir saniye
Durmak yok *habire* gidiyorum ben (94)

Sen de ben de Adem’deniz
Nice sesler *susturulu* (136)

Onun dikkate değer bir başka yönü de özdeyişleri ve mahallî kelimeleri gayet akıcı bir üslûpla kullanma başarısıdır ki, bu da takdire şayandır.

Sağlam kafa sağlam beden
Rahatsızdır bilmem neden (75)

Kim kazana kimler yiye
Dilim konuşmuyor niye (100)

Kışlanın içinde garip er idim
Arkadaşlar ile yemek yer idim
“Vatan bizden hizmet bekler” der idim

Doyamadım sana güzel askerlik (121)

*Benim dünyam deniz gör beni yutar
Boğulacak olsam beni kim tutar
Güvendiğim insan hep beni **utar**
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı (191)*

*Kıymetlisin **taşın toprağın altın**
Bulunmaz kıracın çölün İstanbul (200)*

*Gönül anar **tezek** yanan sobayı
Harmanda **anadut** ile **yabayı** (131)*

*Kalbim gül misali aldı **sokundu** (31)*

*İsterse **mîl** olsun isterse **çorak**
Yer seni koynunda yatırır bir gün (50)*

***Kağnı kara çavı** ile **sırığı**
Sağlamı olmazdı çoktu kırığı
Bulamazdık giymek için **çarığı**
Yalın ayak yolda koşanı gördüm (77)*

*Mezarımda **mertek meşe** (89)*

*Koyun kuzu dağa taşta yürüdü
İnek dana canlı **mallar** ne güzel (108)*

***Yemlikler** görüldü **madımak** bitti (108)*

*Erzurum iline bir ıstık **çavdı** (116)*

*Ayağında **potin** çizme (155)*

***Yazmayın** kenarı oya (155)*

*Yar aşkına şiir yazdım okunur
Sevdiğim **döşüne** güller **sokunur** (158)*

*Tavra yeri büyük ne güzel mera
Orada otlanır **yozu** Gazi'nin (204)*

Bütün bu örnekler göz önüne alınırsa âşığımızın ne kadar geniş bir yelpaze içinde hareket ettiği görülür. Onun söyleyişindeki zorlanmayış, rahatlık ve kelimeleri yerli yerinde kullanması onu âşıklık geleneği içinde yazıp okuyan âşıklar içinde hakkı olan yere oturtacaktır.

2. Şiirlerinin Konusu

Tombul hemen her konuda şiirler söylemiş bir halk şairidir. Biz bunları ana grupta topladık. Elbette ki bir grup içinde yer alan şiirler kendi içinde de bazı bölümlemelere tabi tutulabilir. Biz asıl konuyu hedef alarak böyle bir gruplandırma yaptık. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

1. Kendisi ile İlgili Şiirler (3 Şiir)
2. Dinî Şiirler (53 Şiir)
3. Fikri ve Mistik Şiirler (52 Şiir)
4. Millî ve Hissî Şiirler (17 Şiir)
5. Gurbet ve Hasret Şiirleri (6 Şiir)
6. Sosyal Konulu Şiirler (6 Şiir)
7. Nasihat Şiirleri (4 Şiir)
8. Aşk Şiirleri (27 Şiir)
9. Ağıtlar (8 Şiir)
10. Dert Şikâyet Şiirleri (16 Şiir)
11. Kişi ve Memleket Şiirler (9 Şiir)

3. Düşünce ve İnanç Dünyası

Toplunun gözü kulağı olarak nitelediğimiz âşıklar, gördüğü, bildiği ve düşündüğü her hususu şiirine yansıtan bir zümredir. Zaten âşıklardan da bu beklenir. Sevgi, neşe, acı, hasret, dert, toplumdaki düzensizlikler vs. hepsi âşığın şiirine konu olur. Nitekim Ömer Tombul'da da aynı hususlar karşımıza çıkar. Ancak şurası var ki, kimi âşıklarda bazı konular diğerlerine nazaran daha yoğunluklu olarak kendisini gösterir. Kimisinde aşk, kimisinde dert, kimisinde gurbet gibi. Meseleye bu açıdan bakacak olursak Tombul'u dindar ve düşünce şairi olarak niteleyebiliriz. Çünkü, yazdığı şiirler içinde en fazla dinî konuda şiirler bulunmaktadır.

Yüceler yücesi ulu Allah'a

Ben âşığım ben âşığım ben âşık (4)

*Bu gönüm köşklü konaklı
Cemalin gönümde saklı
Ömer'in divane aklı
Görmek ister Mevlâ'm seni (5)*

*Kullar siz Allah'ı ilâh biliniz
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak (8)*

Eşin ortağın yok varsın ve birsin (32)

*Allah'ı bir bilmek ne güzel ilim
Ben Allah'ı eşsiz ilâh bilirim (42)*

*Bu Ömer Tombul'un secdede başı
Düşünür Allah'ı döker gözyaşı (47)*

Onun Peygamber sevgisi de şiirlerinde fazlasıyla yer alır:

*Allah'ın habibi Resulullah'a
Ben âşığım ben âşığım ben âşık (4)*

*Yüce Hakk'ın adı güzel Ahmed'i
Nurlu Mustafa'sı yüce Mehmed'i
Tüm yaratıkların bir Muhammed'i
Ya Muhammed görmek isterim seni (20)*

*Son peygamber Hakk'ın sevgili kulu
Ben onun yolunda yürümeğim mi
İsmi Muhammed'dir hem yüce ulu
Ben onun yolunda yürümeğim mi (41)*

*Allah bir Muhammet O'nun resulü
Bilmemeyi büyük günah bilirim (42)*

Ömer Tombul'un şiirlerinde yer verdiği başka bir konu da İslâm dininin yüce kitabı Kur'an-ı Kerim'dir.

*Kur'an-ı Kerim'de her şeyi dersin
Eşin ortağın yok varsın ve birsin (32)*

*Kur'an ile olur aydına çıkmak
Büyük yanlışlıktır ona hor bakmak (30)*

*Ben bunca öğüdü Kur'an'dan aldım
Kur'an'a sarıldım huzurlu oldum (30)*

Kur'an yolu doğru yoldur sapamam (31)

*Biz severiz vatan için ölümü
Kur'andan almıyız biz bu ilimi (124)*

İslâm dininin kutsallığı ve yüceliği de âşığımızın kalemini kullandığı konulardandır:

*Şanı büyük olan İslâm dininin
İslâm'ın kalplerde olan ününün
Korkunç kıyametin hesap gününün
Sahibi yaradan yüce Allah'tır (6)*

*İslâm dini hiç zor değil kolaydır
Dinimizin şartı beştir Allah'ım (7)*

*Son din İslâm dini son kitap Kur'an
Kıyamete kadar sönmeden duran
Peygamber Muhammed İslâm'ı kuran
Son din son peygamber son kitap geldi (40)*

*Son peygamber Ahmet son kitap Kur'an
Son din İslâm dini dinler içinde (49)*

Âşık, bazı şiirlerinde din ve devlet büyüklerine olan sevgisini ve hayranlığını da gayet sade ve içten ifadelerle anlatır:

*Duacı ol nice yatan ölüye
Mevlâna'ya Hacı Bektaş Veli'ye
Ebubekir Ömer Osman Ali'ye
Ben âşığım ben âşığım ben âşık (4)*

*Allah razı ola Müslüman Türk'ten
Fatih'ten Yavuz'dan hem Atatürk'ten (184)*

*İsmet İnönü'müz Türk başbakanı
Odur cephelerde akıtan kanı
Cevdet Sunay Genel Kurmay Başkanı
O da "Vur" emrini vermiş geliyor (112)*

*Çok emek verdiniz siz bu vatana
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar (123)*

*Fatih Sultan Mehmet Yeniçağ açtı
İstanbul'u aldı görenler şaştı (124)*

*Sultan Alpaslan'ı duydum sevindim
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi (124)*

Gönül anar Yavuz Sultan Selim'i (124)

*Orta Asya Türk'ün öz anayurdu
Bahar bayramını Oğuz Han kurdu (125)*

İbadet etmenin güzelliği ve onun kul ile yaradan arasında yer alan özel konumu da Tombul'un şiirlerinde yerini şöyle alır:

*İslâm Dini hiç zor değil kolaydır
Dinimizin şartı beştir Allah'ım (7)*

*Namaz kıl oruç tut terk etme sakın
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak (8)*

*Namaz vakitleri beştir
Kılana melekler eştir (29)*

*Bu yalan dünyaya gelen her kişi
Tutmalı orucu kılmalı beşi (33)*

*İslâm son din öğren şartı beş adet
Namaz oruç zekât hac ve şahadet (35)*

*Bir yere bir göğe çevreye bakın
Kul ile Allah'ın arası yakın
Sen aralarına girmekten sakın
İbadet elbette zor ile değil (54)*

*Sen üstün varlıksın hep Allah'ı an
İbadet etmekten ne bıktı ne usan (55)*

Âşık Ömer Tombul Kur'an dışındaki kutsal kitapları da inancı çerçevesinde kaleme almıştır:

Tevrat Zebur İncil bunlar da ulu (30)

İncil Zebur Tevrat bunlar Kur'an'da (40)

*İncil denen anayasadan sonra
Son din son peygamber son kitap geldi (40)*

Kâbe'ye olan hayranlığını ve özellikle de duyduğu hasreti mısralara şöyle taşımıştır:

*Yüzlerimi kana kana
Sürsem Kâbe'ye Kâbe'ye (27)*

Kible ne güzeldir yönler içinde (49)

*İslâm geldi batıl sonuca erdi
Kâbe duvarını İbrahim ördü (56)*

İslâm dini'nin kutsal saydığı ve faziletlerine daha çok inanıldığı üç aylar dediğimiz Recep, Şaban ve özellikle de on bir ayın sultanı bildiğimiz Ramazan için duygularını dörtlüklerle de olsa bahsetmiştir:

*Ancak sensin on bir ayın yücesi
Senin içindedir Kadir Gece'si (28)*

*Recep Şaban hem Ramazan
Gönüllere dem Ramazan (29)*

*Ağla Ömer Tombul ağla
Sineni odlara dağla
Üç aylarda kanat bağla
Uç üç aylar geldiğinde (29)*

Âşığımızın gerek ailesinden gerek köy odalarında büyüklerinden dinlediklerinden gerekse öğretmeninden aldıkları onun şiirlerine bire bir yansımıştır. Şiirlerinde bildiği ve duyduğu bazı ayet ve hadisleri mısralara dökme becerisini de büyük bir ustalıkla göstermiştir:

*Bu güzel İslâm'ı sen kabul eyle
"Allah bir Muhammed hak" diye söyle (51)*

Sana ders verene köle ol köle (64)

Bilenlerle bilmeyenler bir olmaz (64)

*Allah kula "Oku bilen ol" dedi
Hazreti Muhammed "İlim bol" dedi
"İlim Çin'de olsa arabul" dedi (64)*

İnsan olmanın en başta gelen değerleri olarak bildiğimiz temizliğin güzel ahlâkın ve doğruluğun önemini âşığımız gönlünden kalemine şöyle aksettirmiştir:

*Ömer Tombul mala mülke tapmayız
Doğru yoldan yanlış yola sapmayız (33)*

*Aldanma kardeşim paraya pula
Sen hayat boyunca doğru git yola (44)*

*Yoluna doğru git çamura kayma
Düşme ayakların buza gelse de (59)*

Yeme el malını hep kan kusarsın (60)

*İnsan kazancına ederse hile
Kabir hayatında çekermiş çile (62)*

Ömer Tombul, "Her nefis ölümü tadacaktır" ayetinin hükmünü iyi bilenlerdendir. O, bu bilinçte biri olarak hem insan ömrünün hem de dünyanın mutlak sonu yani ölümü kendine has bir ifadeyle şöyle yorumlamıştır.

Ömer Tombul araç geldi yük aldı

*Kalktı gitti en son durakta kaldı
Ceset teslim oldu uykuya daldı
Bilmem uyur muyum kana kana ben (1)*

*Yaşayan nihayet bir gün ölecek
Azrail her canı bir bir alacak (39)*

*Her doğan insanın hayatı söner
Ruhlar önde sonda Rabb'ine döner (41)*

*Kaç olursa olsun dünyanın yaşı
Yok olacak bir gün toprağı taşı (44)*

*Var mı asırlarca hayatta duran
Sen de öleceksin gelince sıran (49)*

*Şu ağaçlara bir bak
Var mı düşmeyen yaprak
Çağırır bizi toprak
Salı düşün ibret al (58)*

*Canlı ölür dirilmez
Sonsuz ömür verilmez (58)*

*Ey yolcu gittiğin yolun sonu var
Toprağa doğru bas yolun var iken
Bu dünyada ölüm denen konu var
Camiye gel elin kolun var iken (60)*

*Bir gün olur araç gelir binersin
Kabristan şehrinde durur inersin (60)*

*Ölümü bir bilsen ne acı çile
Ecel tamam olur düşersin dile
Kefen için kumaş dokundu bile
Bilmem nerededir bezi bilinmez (87)*

*Bir yağmur misali yağar dinersin
Yaprak gibi daldan yere inersin
Kara toprak olur toza dönersin*

Ayrılır gövdeden baş yavaş yavaş (88)

*Ölüm her doğanı bir bir biçiyor
Ecel şerbetini herkes içiyor (92)*

*Tombul der “Nice Ömerler
Hani nerde bunca erler” (100)*

*Yüz yaş yaşasan da yine ölürsün
Dünyada sayılı nefes alırsın (101)*

İmanın şartlarından biri olan ölüm ve ahiret konusunu çok fazla ele alan aşığımız bir ara ölümün gelmesini istemeyerek;

*Fazla bir şey değil yetmişle seksen
Seksenlerden sonra geliyor doksan
İbadetim azdır sevabım noksan
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar (65)*

demiştir. Bazen de kendi ölümünü hayal ederek;

*Bir derin uyudum dostlar ağladı
Yine uyanmadım bilmem nedendir
Bir kardeş çenemi başa bağladı
Yine uyanmadım bilmem nedendir (97)
Ateş yakmak için odun kırdılar
Su ısıtmak için kazan kurdular (97)*

*Namaz için kondum bir yassı taşta
Yine uyanmadım bilmem nedendir (97)*

*Beni bir daracık yere ittiler
Şu kara toprağa teslim ettiler
Beni getirenler kaçtı gittiler (97)*

*Mezardasın Ömer Tombul mezarda
Şimdi sevenlerin hep ahüzar da
Bir yanı tahtada bir yanı yarda (97)*

der. Bir başka şiirinde de;

İlkbahardan yazı geldim

*Kısa getirdiler beni
Evimin içinde öldüm
Dışa getirdiler beni (99)*

*Ömer der “Mekân kurdular
Nice sualler sordular
Bilemeyince vurdular”
Şaşa getirdiler beni (99)*

diyerek öldüğü anı hayaller.

“Şiirlerimde ağırlığı Kutsal dinimiz, Allah, peygamber sevgisi tutar.” dese de şiirlerine bakıldığında mistik, millî ve fikrî olanlar oldukça fazla yer alır. Onun bu konular üzerinde yoğunlaşmasının sebebini şöyle açıklayabiliriz. Daha okul çağlarında öğretmeninden öğrendikleri ile gençlik yıllarında köy odalarında bol bol dinlediği Kurtuluş Savaşı gazilerinin övüne övüne anlattıkları anılardır. O kendi ifadesi ile “Köyümüzde Kurtuluş Savaşı gazisi çoktu. Onlar anılarını anlatırken can kulağıyla dinlerdim. Onlarla aynı heyecanı ve sevinci yaşadım. Kurtuluş Savaşını çok inceler, Osmanlı Devleti’nin yıkılmasının sebepleri üzerinde çok dururdum. Atatürk’e ve arkadaşlarına hayrandım. Sağ olanları bizzat görmek arzusu içimde daima vardı. Vatan ve bayrak aşkı bende çok fazlaydı. Millî konular açıldığında o günleri yaşamış gibi duygulara kapılıyordum.” der.

Âşık, bir kuşun iki kanadı misali dinî ve millî duygularını bir dengede götürmeyi başarabilen ender âşıklardandır. Aşağıdaki örnekler bunun güzel birer ifadesidir:

*Ağla Ömer Tombul sen döne döne
Canım kurban olsun bu kutsal dine
Vatana bayrağa Türk Millet’ine
Ben âşığım ben âşığım ben âşık (4)*

*Türk ileri gider geri kalamaz
İmanı olmayan güçlü olamaz (111)*

*Türk’ün kimliğini tanutam size
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk’tür (117)*

Onun vatan, millet, bayrak, cumhuriyet inancı en az Allah, Peygamber, Kur'an ve İslâm inancı kadar köklü ve derindir. Şiirlerinde ibadet, kutsal kitaplar, Kâbe, ayet, hadis ve özlü sözlere rastlamak mümkün olduğu gibi; doğruluk, temizlik, güzel ahlâk, birlik-beraberlik ve mutlak son olarak adlandırdığımız ölüm de onun kaleminden nasiplenmiştir.

O şiirlerinde bir Türk olduğunu her fırsatta dile getirmiş olup onun gururunu her zaman yaşadığını bize hissettirmiştir:

*Bin düşmana bedel Türk'ün birisi
Milletler içinde Türk'tür iyisi (112)*

*Yükselmek ileri gitmektir ülküm
Edirne'den Van'a tapulu mülküm
Ömer Tombul der "Ben Türkoğlu Türk'üm"
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz (118)*

Ben bir Türk'üm Ömer Tombul'dur adım (119)

Millî ve dinî duygularını gayet açık ve duru bir ifade ile ele alan âşığımız her iki duygunun da mimarları olan zatlar ve kahramanlara kâh uzun uzun methiyeler yazmış, kâh bir dörtlülle de olsa onları canı gönülden yâd etmiştir. Bunların içinde Atatürk'ü birkaç şiirinde şöyle anlatır:

*Vatandaş dikkatle dinle sözümü
Sevr'i kabul eden yaktı özümü
Atatürk birlikte buldu çözümümü
Birlik beraberlik güç verir böyle (116)*

*Nice yüreklerin eridi yağı
Atatürk Samsun'a bastı ayağı (116)*

Kemâl Paşa karlar içinde yattı (116)

*Ata Ankara'ya kurdu merkezi
Yurttaş ette Türk'ü Kürt'ü Çerkez'i
Aynı hakka sahip etti herkesi (116)*

Ben bir âşığım coşarım

*Hep bu vatanda yaşarım
Sevmeyenlere şaşarım
Atatürk'ü Atatürk'ü (122)*

*Dünyada ünlüsin ey Kemâl Paşa
Başkomutan oldun sen geldin başa (123)*

*Dostlar en büyük Türk Kemâl Atatürk
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi (124)*

Vatan, millet, bayrak, devlet v.b. gibi konulara da dokunan
Âşık Ömer Tombul akıcı ve yalın Türkçesiyle bu sevgisini
kalbinden kalemine şöyle akıtmıştır:

*Allah vatan millet bayrak aşkına
Ya şehit ya gazi olmak isterim (119)*

demiş ve her birine ayrı ayrı dördlükler yazmıştır.

*Vatana bayrağa Türk Milletine
Ben âşığım ben âşığım ben âşık (4)*

*Darılma kardeşim Ömer Tombul'a
Sahip çık vatana doğru git yola (78)*

Vatanım bulunmaz dünyada dengin (111)

*Ne güzel yaratık bu yer küresi
En hoş yeri Anadolu efendi (111)*

*Bin düşmana bedel Türk'ün birisi
Milletler içinde Türk'tür iyisi (112)*

*Âşık Ömer Tombul hayrandır sana
Dalgalan bayrağım sen kana kana*

*Uğruna öleyim kefen ol bana
Gören desin "Kefen bezi kırmızı" (114)*

*Ne güzel bir varlık bu güzel bayrak
Kumaşı kırmızı ay yıldızı ak (114)*

*Türk'ün öz kanından alındı rengin
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız (115)*

Cumhuriyetimizi de bir şiirle anarak;

*Bu Anavatandan sen de uzaya
Taşasın Türkiye Cumhuriyeti (120)*

diyerek onun daim var olmasını gönülden dilemiştir.

Toplumlari ayakta tutan hasletlerden belki de en önemlisi olan birlik beraberlik duygusunun önemi Ömer Tombul'un kaleminde bir kere daha kıymet bulmuştur. Konunun günümüz dünyası için de ne kadar önemli olduğunu düşünürsek âşığın bu konuda yazdıkları küçümsenmeyecek kadar çok, dikkate değer ve mesaj niteliğindedir:

*Ben anlamıyorum bu nasıl iştir
Bizi yakan ateş bizim ateştir
Her zaman Alevî-Sünnî kardeşdir
Ayrılık yakışmaz Türk ile Kürt'e (78)*

*Ayırım yapanın yanına varma
Bölücü olana sen fırsat verme (78)*

*Hiç" Yezit-Kızılbaş" deme bir kula
Böyle iş yok Ali ile Ömer'de (78)*

*Her zaman birliğe ihtiyaç vardır
Bırakalım sağı solu efendi (111)*

*Düşman karşısında görünce devi
Hem kaçtı hem yaktı yüzlerce evi
Hep beraber oldu Sünnî-Alevî
Birlik beraberlik güç verir böyle (116)*

*Ata Ankara'ya kurdu merkezi
Yurttaş etti Türk'ü Kürt'ü Çerkez'i
Aynı hakka sahip etti herkesi
Birlik beraberlik güç verir böyle (116)*

*Ömer Tombul Türk-Kürt kardeş bu kullar
Bölmek ister nice sapık akıllar (120)*

*Yurtta huzur dirlik olsun
İkilik hiç birlik olsun (136)*

*Gel gitme vatandaş sağ ile sola
Bu ikilik halkın başına belâ (184)*

*Her gâvurun bizi bölmek niyeti
Birlikte sevelim bu hürriyeti
Bu güzel Türkiye Cumhuriyeti
Dünyalar durdukça duran olmalı (184)*

*Ne olursa olsun görüşü adı
Her Alevî-Sünnî yurdun evladı
Olaylardan nice insan ağladı
Herkesi bir gözle gören olmalı (184)*

İnsan hayatının kaliteli ve değerler düzeyinde yaşanması için gerekli olan başta insan sevgisi, barış ve kardeşlik Ömer Tombul'un yüreğinde yer aldığı gibi şiirlerinde manasına yakışır şekilde mısralara dökülmüştür.

*Hiç açın halinden anlamazmış tok
İnsan kadar daha güzel varlık yok
Cesedim içinde tatlı candan çok
Severim Allah'ı bir de insanı (90)*

*Yarın Cehennem'e düşmeden yolun
Kazan bu dünyada gönlünü kulun
Sen her rastladığın kula hoş bulun
Dikkat et yıkmasın dilin gönlünü (101)*

*Varsa size küskün olan bir kişi
Zaman geçirmeden alın gönlünü (101)*

Dünya malı için incitme kulu (101)

Âşık Ömer Tombul, hayatın içindeki içki-kumar, sigara, orman, Kızılay ve Nevruz v.b. gibi konulara ne kadar önem verdiğini yazdığı şiirlerle göstermiştir. Bu konularda kimi zaman öğüt vermiş kimi zaman verilen zararların açtığı kötü sonuçları gözler önüne sererek insanları uyarıcı rolünü üstlenmiştir:

*Hiç değmesin içki kumar elime
Götürüyor kulu bunlar ölüme (32)*

*Sigarayı asla içmese kullar
Daim güçlü olur ayaklar kollar
Tiryakiye çetin olur düz yollar
İçmeye yokuş düzdür efendi (132)*

Ormanın varlığı onun için hep bir nimettir. Ormanı korumanın ona zarar vermenin doğru olmadığını açık ifadelerle gözler önüne sermiştir:

*Orman uçan kuşu izler
Canlıları korur gizler
Kirli havayı temizler
Ormanı sev ormanı sev (137)*

*Olamaz ormana çakmağı çakmak
Orman yakan insan en deli ahmak (183)*

*Yanmasın ormanlar dönmesin çöle
Rastlanmasın yanmış kömüre küle (201)*

Kara gün dostu diye bilinen Kızılay için de Ömer Tombul bir şiir yazmış olup şiirin bir yerinde şöyle demiştir:

*Kansızlara kan veriyor
Hastalara can veriyor (134)*

Âşığımızın kaleminden nasiplenen bir başka konu ise Türk Dünyası'nın millî bayramı olan Nevruz'dur. O, Türklük sevdasını doruklarda yaşadığı ve her zaman Türk olmakla gurur duyduğu için bu konuda sessiz kalması beklenemezdi. Uzun bir şiir olan Nevruz'dan bir dördlük vererek bu konudaki duygularını size aktaralım:

*Biz Türkler'iz akar gider ünümüz
Parlak yarınımız illâ dünümüz
Gün Ergenekon'dan çıkış günümüz
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba (125)*

Âşığımız, başkalarının derdine ortak olma, onun yerine kendini koyma, başkalarının derdini kendi derdi gibi bilme, kendi derdini başkalarında görme konularında da güzel kalemını ustaca kullanmıştır.

*Yoksulluktan canı yanan fakirler
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın (74)*

*Yiğit dul kalmış da yok ise eşi
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın (74)*

*“Dostum” dediklerin baş mı kaldırdı
Söyle aklın baştan kimler aldirdi
Senin babanda mı öküz çaldirdi
Yıldız dağı niçin başın dumanlı (185)*

*Melül melül durur yürek dağlarsın
Bazı beyaz bazı kara bağlarsın
Evlattan mı ayrı düştün ağlarsın
Yıldız dağı niçin başın dumanlı (185)*

*Kız kardeşin bir evlat mı yitirdi
Söyle derdi başa kimler getirdi
Yeğenini coşkun sel mi götürdü
Yıldız dağı niçin başın dumanlı (185)*

Âşığımızın dikkate değer bir başka özelliği ise rica üzerine, istek üzerine başkalarının dertlerini konu alan şiirler yazmasıdır. Kendisi bu ısmarlama şiirlerinin on-on beş adet olduğunu söylemektedir. Ancak biz kitabımıza sadece dört tanesini koymak istedik.

Bunlardan biri, Bacım (177) şiiridir ki, âşık bu şiiri gelininin ricası üzerine onun ağzından gurbetteki kız kardeşine yazmıştır.

Bir diğeri ise; Nuriye (2) isimli şiiirdir. Bunu da kızının kaynanası Hüsne Coşkun'un isteği üzerine kızı Nuriye için yazmıştır.

Yandım Anne (176) şiiri ise dünürü Ömer Osman'ın ricası ile torunları Ömer ve Mücahit'in yanması sebebiyle yazmıştır.

Evlat Acısı (175) isimli şiirini hastaneden çocuğu kaçırılan Elif isimli bir annenin acısına dayanamadığı için kaleme almıştır.

Bunların dışında ağıt niteliği taşıyan Mehmed'im (170) şiiri de âşığımızın kız kardeşinin sele kapılan oğlu yani yeğeni Mehmet için yazdığı bir şiir daha vardır ki, biz bunu ısmarlama şiir olmadığı için bu kategoriye koymadık.

C. ŞİİRLERİ

1. KENDİSİ VE ÇEVRESİ İLE İLGİLİ ŞİİRLER

-1-

BEN

Gün üç eylül bin dokuz yüz kırk yedi
Geldim girdim dünya denen hana ben
Ağladım annem sus ağlama dedi
Gözüm açtım baktım bu cihana ben

Oğlumuz tombulca bir er dediler
Yemek yemez meme emer dediler
Ezan sesi ile Ömer dediler
Durdum baktım ezan okuyana ben

Daha küçük yaşta tutuştum yandım
Yaradan var dedim hep onu andım
Allah bir Muhammed haktır inandım
Yürekten bağlandım bu imana ben

Ayak bastım öküz kağı izine
Durak yaptım şu Düzçam'ın düzüne
Sapa * çifte ** gittim Banaz özüne
Kağnılar çekirdim çok hayvana ben

Deli gönül türlü renge boyandı
Dost ile düşmanı bildi uyandı
Asker olma çağım geldi dayandı
Pusulam geldi de gittim Van'a ben

Belediyemizin bir iş yerinde
Kaytarmadım bunca işin birinde
Çalıştım bir zaman su işlerinde

* **sapa gitme** : tahılı biçme, toplama işi
** **çifte gitmek**: tarla işine gitmek

Söktüm taktım sayaç musluk vana ben

Taş atana ben gül verdim barıştım
Çok çalıştım dostlar ile yarıştım
Emekli safına bende karıştım
Şaştım çabuk geçen bu zamana ben

Günler geldi geçti ihtiyar oldum
Ne huzurlu ne bir bahtiyar oldum
Azrail can aldı sarardım soldum
Gider oldum gelmez yoldan yana ben

Ecel geldi başa dertlerim azar
Bir dost başucuma künyemi yazar
Kılındı namazım hazırdır mezar
Bilsem gelmez idim dünya sana ben

Ömer Tombul araç geldi yük aldı
Kalktı gitti en son durakta kaldı
Ceset teslim oldu uykuya daldı
Bilmem uyur muyum kana kana ben

-2-

NURİYE

Bu günlerde yaman annenin hali
Özledim ben seni kızım Nuriye
Kuzudan ayrılan koyun misali
Ağlarım ben sana kuzum Nuriye

Yavrum ben nedense kendimden geçtim
Ben ağı mu yedim zehir mi içtim
Beş tane evlattan ben ayrı düştüm
Sizlere dayanmaz özüm Nuriye

Cavit Yakup bile gitti askere
Bekliyoruz gelmez oldu tezkere
Gülemedim eller gibi bir kere
İşlerimiz ne ters bizim Nuriye

Uşandım yıllardır gün saya saya
Ağlamak için mi geldim dünyaya
Sen gittin gideli bu Almanya'ya
Ne gecem var ne gündüzüm Nuriye

Bu dünyada ne zor işler var imiş
Dünya ele geniş bana dar imiş
Evlattan ayrılmak nede zor imiş
Ah vah demek oldu sözüm Nuriye

Sensiz fani dünya bana boş gibi
Kaldım viranede bir baykuş gibi
Bu yaz bahar ayı bana kış gibi
Belli değil kışım yazım Nuriye

Yıllardır ayrılık kahrı çekerim
Garip kuşlar gibi boyun bükerim
Ağlar gözlerimden yaşlar dökerim
Görmez oldu iki gözüüm Nuriye

Ömrüm geldi geçti yaş elli oldu

Ecelin geldiği tam belli oldu
İşte ölüyorum gül benzim soldu
Tutmaz oldu iki dizim Nuriye

Mezarıma açık künye yaz al gel
Çoluğu çocuğu çabuk tez al gel
Benim için birkaç metre bez al gel
Senden olsun kefen bezim Nuriye

Ömer Tombul destan yazdı şaşkına
Yetiş cenazeme Allah aşkına
Eğer kavuşursan Hüsne Coşkun'a
Bak görülür soğuk yüzüm Nuriye

-3-

BABACIĞIM

“Tarih bin dokuz yüz on bir yılında
Geldim bu dünyaya” der babacığım
Ömrün geldi geçti tarla yolunda
Tahsilin yok aklın gür babacığım

Eller gibi sen bir devran sürmedin
Yetim kaldın baba günü görmedin
Nice fesatlara fırsat vermedin
Sen idin yılmayan er babacığım

Doğru bilgi sarmış senin özünü
Düşmez gezer idin bu yeryüzünü
Göz ağrısı almış iki gözünü
Ne yazık gözlerin kör babacığım

Sen idin çevrede akıllı denen
Yarıştın olmadı hiç seni yenen
Yüksekten uçmayıp engine inen
Gönül ancak sende var babacığım

Münafıklar dağda taştta kaldılar
Yüze gülenlerden kuvvet aldılar
Senin bir çift öküzünü çaldılar
Çalan kullar göze hor babacığım

Belli öküzlerin kilosu boyu
Biri açık sarı birisi koyu
Tokat Erbaa’nın Tanıba Köyü
Bulup getirdiğin yer babacığım

Yakın komşu çekemedi bizleri
Hırsızlıkla kara oldu yüzleri
Tam üç yıl aradın bu öküzleri
Bu iş kolay değil zor babacığım

Beni okşar tutar idin elimden
 Bizler için korkmaz idin ölümden
 İsmi Bekir Tombul düşmez dilimden
 Sensiz dünya bana dar babacığım

Biliyorum canlar içinde cansın
 Bu fani dünyada tutmadı şansın
 İleri görüşlü yiğit insansın
 Aklın bambaşka bir sır babacığım

Sene seksen yedi mayıs ayında
 Ecel geldi yas var senin soyunda
 Mezarın Sivas'ın Gaziköy'ünde
 Nur ola yattığın yer babacığım

Oğlun **Ömer Tombul** der dünya fani
 Dün aramızdaki bu gün yok hani
 Yarın ahirette bulayım seni
 Mahşerde el ele ver babacığım

2. DİNÎ ŞİİRLER

-4-

BEN AŞIĞIM

Yüceler yücesi ulu Allah'a
Ben âşığım ben âşığım ben âşık
Allah'ın Habibi Resulullah'a
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Nicesi inanmaz yüce Allah'a
Yalan yere başlar vallah billaha
İslam'ın kıblesi o Beytullah'a
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Duacı ol nice yatan ölüye
Mevlâna'ya Hacı Bektaş Veli'ye
Ebubekir Ömer Osman Ali'ye
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Bir bak gönüldeki sabit durana
Kalbimin içine bir köşk kurana
Dört büyük kitaba illâ Kuran'a
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Din uğruna emek veren Musa'ya
Elindeki ünü büyük asaya
Göklere çekilen şanlı İsa'ya
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Hak güzellik verdi nice erlere
Kur'an'da söylenen tüm dilberlere
Bunca gelip geçen peygamberlere
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Ağla deli gönül sen yana, yana
Yüce yaratıcı acıya sana
Mirac'a yükselen büyük insana
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

Ağla **Ömer Tombul** sen döne döne
Canın kurban olsun bu kutsal dine
Vatana bayrağa Türk Milleti'ne
Ben âşığım ben âşığım ben âşık

-5-

MEVLÂ'M SENİ

Şu benim ağlayan özüm
Görmek ister Mevlâ'm seni
Şu ağlayan iki gözüm
Görmek ister Mevlâ'm seni

Sen yarattın yüceleri
Gündüzleri, geceleri
Benim gibi niceleri
Görmek ister Mevlâ'm seni

Sen bana Rab ben sana kul
Dedin bana "Doğruyu bul"
Sana âşık olan Tombul
Görmek ister Mevlâ'm seni

Bu gönlüm köşklü konaklı
Cemalin gönlümde saklı
Ömer'in divane aklı
Görmek ister Mevlâ'm seni

Biliyorum dünya döner
Herkesi bağrına gömer
Seni unutmayan **Ömer**
Görmek ister Mevlâ'm seni

-6-

SAHİBİ VAR

Şu uçsuz bucaksız koca uzayın
Sahibi yaradan yüce Allah'tır
Bunca yıldızların güneşin ayın
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

Dile insanoğlu ne ise arzun
Sorumlusu sensin beş vakit farzın
Yerlerin göklerin şu güzel arzın
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

Takipçisi O'dur ancak bizlerin
Belli adımların belli izlerin
Şu okyanusların şu denizlerin
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

Yerin göğün suyun toprağın taşın
Ayların günlerin baharın kışın
Nice hayvanların her kurdun kuşun
Sahibi yaratan yüce Allah'tır

Şanı büyük olan İslâm dininin
İslâm'ın kalplerde olan ününün
Korkunç kıyametin hesap gününün
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

Bu Kur'an-ı Kerim yüce ve metin
Sen bir kulsun vardır ona minnetin
Korkunç Cehennem'in güzel Cennet'in
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

Nice ölenlerin nice sağların
Bunca bahçelerin bunca bağların
Engin ovaların yüce dağların
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

Söyle **Ömer Tombul** verildi izin
Bak görüyor gözün tutuyor dizin

Karanlık gecenin aydın gündüzün
Sahibi yaradan yüce Allah'tır

-7-

ALLAH'IM

Yine aşka geldim aldım kalemi
Sana destan yazmak hoştur Allah'ım
Ya Rab sen yarattın bunca âlemi
İnanmayan gönül boştur Allah'ım

Sen yarattın aylar ile yılları
İnsan sıfatında olan kulları
Sen yarattın iki eli kolları
Bunların önderi baştır Allah'ım

Ramazân orucu bir tane aydır
Namaz ile oruç içe kalaydır
İslâm dini hiç zor değil kolaydır
Dinimizin şartı beştir Allah'ım

Müslüman kulunun yüzü ak olur
Münafıklar sana çok uzak olur
Mimin kulun kalbi yumuşak olur
Münafığın içi taştır Allah'ım

Bu dünya malına ben hiç sarılmam
Çağırırım seni asla yorulmam
Coşkun çaylar gibi akar durulmam
Beni aşkın ile coştur Allah'ım

Yâ Rab sen büyüksün yok senden ulu
Sevdirme bizlere parayı pulu
Sana âşık olan **Ömer Tombul**'u
Hep senin yolunda koştur Allah'ım

-8-

BAŞKA YOKTUR

Kullar siz Allah'ı ilâh biliniz
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak
Şeytan dost değildir kalpten siliniz
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

Rabbimiz Allah'tır biz onun kulu
İnanan kulların gözleri sulu
Allah bir Muhammet onun resulü
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

İbret al havadan sudan karadan
Bir Allah'tır yeri göğü yaradan
Fayda olmaz maldan mülkten paradan
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

İbret için bir bak ırmağa çaya
Bunca yıldızlara Güneş'e Ay'a
Sonsuz değil midir toprak taş kaya
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

Dünyamız binlerce boş kalmış dolmuş
Sam yeli dokunmuş gülleri solmuş
Hakk'a karşı gelen millet yok olmuş
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

Çalışana nimet verir mal verir
Arı çiçeklerden yapar bal verir
Sen kulluk yap Hak nimeti bol verir
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

Şu dönen dünyaya düzene bakın
Kul Allah'a Allah kula pek yakın
Namaz kıl oruç tut terk etme sakın
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

Allah'ın elçisi Muhammet ulu
Hak Cennet'e koyar sevdiği kulu
Cehennem ateşi yaman korkulu
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

Ömer Tombul dünya malına tapmaz
Kur'an yolu doğru kul ondan sapmaz
Hak emretmeyince kıyamet kopmaz
Bir Allah'tan başka yoktur tapacak

-9-

ZİKİR-I

Seherde ağlayan şu garip bülbül
Hemen lâilahe illâllah diyor
Türlü lâle çiçek menekşe sümbül
Çimen lâilahe illâllah diyor

Gönüller ağlıyor gülmüyor yastan
Zikreder Allah'ı bağ ile bostan
Türkiye Suriye tüm Arabistan
Yemen lâilahe illâllah diyor

Yüce Allah neler yaratmış neler
Bak geride kaldı bunca seneler
Ekin tarlasında biten taneler
Saman lâilahe illâllah diyor

Hakkın gönderdiği son kitap Kur'an
Kur'an'dır şeytanın belini kıran
Yüce dağ başında ağlayan boran
Duman lâilahe illâllah diyor

Ömer Tombul der "Sözümde yok yalan
Dünyamız fanidir yok burda kalan
Bizler için pek çok değerli olan
Zaman lâilahe illâllah diyor"

-10-

ZİKİR-II

Söyleyiniz müminler
Lâilahe illâllah
Boş geçmesin bu günler
Lâilahe illâllah

Helâl lokma yiyelim
Temiz giysi giyelim
Hep beraber diyelim
Lâilahe illâllah

İman dolsun özümüz
Hakk'ı görsün gözümüz
Gece gündüz sözümüz
Lâilahe illâllah

Muhammed'in ümmeti
Kılar farzı sünneti
Diyen görür Cennet'i
Lâilahe illâllah

Gelin dostlarım gelin
Yaratanı bir bilin
Durmadan desin dilin
Lâilahe illâllah

Kıyamet bir andadır
Bu dünyamız sondadır
Tek kurtuluş bundadır
Lâilahe illâllah

Ulu Adem'den beri
Pek çok hakkın dilberi
Müslüman'ın ezberi
Lâilahe illâllah

Ömer Tombul n'eylesin
Allah'ı zikr'eylesin
Aklı olan söylesin
Lâilahe illâllah

-11-

BÜYÜK MUCİZE

Adem'i balçıktan insan yarattın
Aman Allah bu ne büyük mucize
Havva Ana'mızdan bizi çoğalttın
Aman Allah bu ne büyük mucize

Nuh bir gemi yaptı haberler saldı
İnanan kulları gemiye aldı
İmansız olanlar suda bunaldı
Aman Allah bu ne büyük mucize

Nemrut İbrahim'i ateşe verdi
Ateşten göklere duvarlar ördü
İbrahim'i herkes yanmamış gördü
Aman Allah bu ne büyük mucize

Hiç emirsiz can alır mı Azrail
Kurban idi kesilmedi İsmail
Gökten yere koç indirdi Cebrail
Aman Allah bu ne büyük mucize

Sen yarattın bunca yeri uzayı
Dağa sen çağırdın dostun Musa'yı
Göklere çıkardın yüce İsa'yı
Aman Allah bu ne büyük mucize

Muhammet Kudüs'te Burak'a bindi
Mirac'a yükseldi Burak'tan indi
Hak'tan emir aldı Mekke'ye döndü
Aman Allah bu ne büyük mucize

Muhammed'e herkes silâhı kaptı
Mübarek bir dağda mağaraya saptı
Örümcek ağ çekti kuş yuva yaptı
Aman Allah bu ne büyük mucize

İnananlar hakkı eşsiz bir bildi
Fatih Sultan Mehmet Bizans'ı sildi
Namazda Beytullah önüne geldi
Aman Allah bu ne büyük mucize

Tombul der “Mezara girilecektir
Çürümüş kemikler dirilecektir
Mahşer günü hesap verilecektir”
Aman Allah bu ne büyük mucize

-12-

GÜZEL ALLAH

Gökyüzünü kara duman бүrsün
Yağmur ver ey güzel Allah yağmur ver
Kuraklık var yerden sular yürüsün
Çamur ver ey güzel Allah çamur ver

Bizler için aydın olsun yarınlar
Bolluk olsun hep tok kalsın karınlar
Tütsün tüm bacalar yansın fırınlar
Hamur ver ey güzel Allah hamur ver

Hep seni anıyor oğul kız kadın
Soğukta sıcakta söylenir adın
Fakir kullarına yeterli odun
Kömür ver ey güzel Allah kömür ver

Gönülleri aşkın oduna dağla
Taptığımız sensin dertleri sağla
Evler yapmak için çimento tuğla
Demir ver ey güzel Allah demir ver

Yaşat bizi ölüm derde salmasın
Bunca küçük çocuk yetim kalmasın
Azrail açlıktan hiç can almasın
Emir ver ey güzel Allah emir ver

İman ver Allah'ım her doğan kula
Taptırma bizleri paraya pula
Şu sana yalvaran **Ömer Tombul**'a
Ömür ver ey güzel Allah ömür ver

-13-

ALLAH ALLAH DİYOR

Ağaçtaki kuşlar ile
Dallar Allah Allah diyor
Gözden akan yaşlar ile
Diller Allah Allah diyor

Yerde gökte olanları
Yaratandır bunca varı
Mevlâ'yı zikreyler arı
Ballar Allah Allah diyor

Yeryüzündeki böcekler
Göz önündedir gerçekler
Türlü renkteki çiçekler
Güller Allah Allah diyor

Bizi bu ana getiren
Allah'tır işi bitiren
İnsanoğlunu götüren
Yollar Allah Allah diyor

Gelir geçer günler aylar
Aşkın deryasını boylar
Şu akan dereler çaylar
Seller Allah Allah diyor

Allah her yüceden yüce
Hiç uyumaz gündüz gece
Ömer Tombul gibi nice
Kullar Allah Allah diyor

-14-

HATIRLA

Her doğan insanın başıboş değil
Hatırla Allah'ı bir de ölümü
Yaşadığın üç yüz beş yüz yaş değil
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

Yaşın yüze varsa yine ölüm var
Ağla gece gündüz Allah'a yalvar
Hakk'ın huzuruna ak yüz ile var
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

Gün gelip ihtiyar olmadan önce
Sarıp gül yüzün solmadan önce
Ecel tamam olup ölmeden önce
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

Kabir azabını görmemek için
Korkunç Cehennem'e girmek için
Mümin olur isen af olur suçun
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

Yalvar Yaratan'a güven affına
Gıybetçinin kulak verme lâfına
Erenlerin sende katıl safına
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

Muhammet der "Gel ümmetim ümmetim
Sana hoş gelmişti benim sünnetim"
Yaratan der "Senin olsun Cennet'im"
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

Ömer Tombul senin sözlerin özet
Çalış tembel olma yoksulu gözet
Yükseleyim dersen sen seni düzelt
Hatırla Allah'ı bir de ölümü

-15-

ÂLEMLERİN RABBİ

Bunca âlemlerin ölümsüz Rabb'i
Dinsizi Cennet'e almayan sensin
Her andığım yerde varsın Ya Rabbi
Çağırırım yolda kalmayan sensin

Doğmaz doğurmazsın yok senin soyun
İnsanlar içindir toprağın suyun
Güçlüsün düşmana eğmezsın boyun
Nice zalimlerden yılmayan sensin

Muhammed'i önder gönderdin bize
Biz gideriz onun gittiği ize
Sorsam deryalara mavi denize
Ordadırsın suya dalmayan sensin

Güneş doğar perde kalmaz cihanda
Yıldız doğar Güneş battığı anda
Yapan ne bir düğme ne bir kumanda
Geceden gündüzden çalmayan sensin

Açıktır kapılar sana her yönden
Görürsün gizliyi arkadan önden
Korkarım mahşerden korkulu günden
Müslüman'ı derde salmayan sensin

Yüceden yücesin değilsin engin
Ne eşin var ne ortağın ne dengin
Edilmez tarifi bilinmez rengin
Her şey açar solar solmayan sensin

Mülk senin Cehennem senin hem Cennet
Tutunacak ipler Kur'an'la sünnet
Bizler sana kuluz Resul'e ümmet
Mümine bahane bulmayan sensin

Âşık **Ömer Tombul** seni bir bilen
Aşkınla ağlayan aşkınla gülen
Sen ne bir doğansın ne de bir ölen
Evveli ahiri olmayan sensin

-16-

SEÇTİM

Dostlar benim kalbim bir seçim yaptı
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim
Gönül karar verdi Allah'a taptı
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

Din olarak son din olan İslâm'ı
Memleket olarak kendi sılamı
Armağan olarak bir çift selâmı
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

Efendi olarak ulu Ahmed'i
Kahraman olarak aynı Mehmed'i
Bir Resul olarak can Muhammed'i
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

Kılavuz olarak Kitabullah'ı
Sevgili olarak Resulullah'ı
Ziyaret olarak hep Beytullah'ı
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

İyiler olarak bunca ümmeti
İyi yer olarak güzel Cennet'i
İbadet olarak farzı sünneti
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

Faydalı olarak iki elimi
Kurtuluş olarak ancak ilimi
Bir ibret olarak gelen ölümü
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

Müslüman topluluk olarak bizi
Mümin kul olarak özü temizi
Cennet yurt olarak Türkiye'mizi
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

En ahmak olarak imansız kulu
Faydasız olarak parayı pulu
Günahkâr olarak **Ömer Tombul'u**
Rab olarak yüce Allah'ı seçtim

-17-

RABBİM ALLAH'TIR

İnsan sıfatında geldim dünyaya
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır
Tapamam Güneş'e yıldız Ay'a
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

Yere göğe doğan güneşe bakın
Gün günü kovalar hep akın akın
Yüce Allah bana benden çok yakın
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

Vücudum içinde et kemik kan var
Bunlara verilmiş bir tatlı can var
İçinde olduğum dünya bir han var
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

Ağlar Hak aşkına gözlerim sulu
İmtihan edecek her doğan kulu
İnsanlar içinde Muhammet ulu
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

Dünya bize bir imtihan sahası
Az bir yaşayan var nerde dahası
Ömür satılmıyor yoktur pahası
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

On sekiz bin âlem Hakk'ı andırır
Dilerse bağışlar diler yandırır
Çiçeği topraktan hak uyandırır
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

Ömer Tombul günler geçiyor yasla
Nice insan kalbi tıkanmış pasla
El ne derse desin şüphem yok asla
Ben insanoğluyum Rabb'im Allah'tır

-18-

DOSTLARIM

Bunca âlemlere güvenmem asla
Benim dostum Allah bir de Muhammet
Günlerim geçiyor her daim yasla
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Ne mala taparım ne bir paraya
Ne köşke taparım ne bir saraya
Bunlardan hiç şifa olmaz yaraya
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Ben bunlardan başka dostu n'iderim
Elbette Allah'a secde ederim
Muhammed'in yolu doğru giderim
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Tüm peygamberlerden Muhammet ulu
Aşkından ağlarım gözlerim sulu
Allah bir Muhammed onun resulü
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Allah bana akıl verdi can verdi
Vücuduma şekil verdi kan verdi
Muhammed'in yolu bana şan verdi
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Yaratan bir tane yok başka sayı
Göklere çıkardı kulu İsa'yı
Tur dağında kabul etti Musa'yı
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Hakkın emri ile Nuh gemi sürdü
Kâbe duvarını İbrahim ördü
Muhammed Mirac da Rabbini gördü
Benim dostum Allah bir de Muhammet

Ömer Tombul senin günlerin zayda
Gidiyorsun yazda kışta her ayda
Mahşerde bunlardan ola bir fayda
Benim dostum Allah bir de Muhammet

-19-

SEVGİLİ PEYGAMBERİM-I

Tarih beş yüz yetmiş bir de dünyaya
Beklenen peygamber Ahmet gelmiştir
Cemâli benziyor güneşe aya
Bunca âlemlere rahmet gelmiştir

Gözü yok oynanan kötü oyunda
Adalet sağlandı kurtla koyunda
Kamerî Rebiü'l-Evvel ayında
Kullara en büyük nimet gelmiştir

Şu iki kapılı kocaman handa
Yeni bir değişim oldu cihanda
Mübarek anadan doğduğu anda
Cennet'ten her türlü hizmet gelmiştir

Kara duman kalktı insandan cinden
Herkes memnun oldu bu kutsal dinden
Tüm yakınlarından illâ kendinden
Pek emin olunan Mehmet gelmiştir

Ömer der "O insanların yücesi"
Peygamber'e hizmet etti nicesi
Yirmi Nisan Pazartesi gecesi
Şanı yüce kul Muhammet gelmiştir

-20-

SEVGİLİ PEYGAMBERİM-II

Ben sana aşığım gönlüm hep sende
Ya Muhammet görmek isterim seni
Derdimin dermanı ilâç hap sende
Ya Muhammet görmek isterim seni

Beş yüz yetmiş birde geldin dünyaya
Cemâlin benziyor Güneş'e A'ya
Deve ile gittin bazı gün yaya
Ya Muhammet görmek isterim seni

Annen Amine'dir baban Abdullah
Aradığı dostu buldu Beytullah
Hakkın sevgilisi Ya Resulullah
Ya Muhammet görmek isterim seni

Yüce Allah sana verdi nurunu
Savaş ile gördün işin zorunu
Abdumuttalib'in sensin torunu
Ya Muhammet görmek isterim seni

Cahillik devrini görünce şaştın
Bir devir kapattın bir devir açtın
Mirac'a yükseldin Hakk'a ulaştın
Ya Muhammet görmek isterim seni

Yüce Allah ile sensin konuşan
Bu bir mucizedir bu en büyük şan
Kur'an sana indi ey büyük insan
Ya Muhammet görmek isterim seni

Yüce Hakk'ın adı güzel Ahmed'i
Nurlu Mustafa'sı yüce Mehmed'i
Tüm yaratıkların bir Muhammed'i
Ya Muhammet görmek isterim seni

Kullar azdı çoktu dini unutan
 Sensin alemlere hakkı tanıtan
 En güzel ahlâklı yüce komutan
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Senden bize miras kaldı bu sünnet
 Seni sevenlerin yerleri Cennet
 Sen bize peygamber biz sana ümmet
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Şansı varmış Mekke'deki dağların
 Meyve verdi güller açtı bağların
 Mekke Medine'de geçti çağların
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Atamız Hazret-i Adem'den beri
 Anar seni bunca insan cin peri
 Allah'ın sevgili son peygamberi
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Göster gül yüzünü bana göreyim
 Göreyim de öz murada ereyim
 Bir tatlı canım var iste vereyim
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Ömür boyu bunca derdi sağladın
 Hasta oldun nice yürek dağladın
 "Ümmetim Ümmetim" diye ağladın
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Yaşın geldi geçti altmış üç oldu
 Dini yaymak kolay değil güç oldu
 Bu dünyadan gittin acı göç oldu
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Sen son peygambersin insana cine
 Kulları çağırdın bu kutsal dine
 Ebedi yattığın şehir Medine
 Ya Muhammet görmek isterim seni

Aşkınla ağlarım her an yastayım
Derdinden deliye döndüm hastayım
Sen Medine'desin ben Sivas'tayım
Ya Muhammet görmek isterim seni

Bu divane gönül aşkınla dolu
İstemem dünyada parayı pulu
Sevgin âşık etti **Ömer Tombul**'u
Ya Muhammet görmek isterim seni

-21-

MUHAMMED'İN

Dostlar ben aşığı oldum
Muhammed'in Muhammed'in
Aşkından sarardım soldum
Muhammed'in Muhammed'in

Kuş olsam uçarak ötsem
Mekke Medine'ye gitsem
Kabrini ziyaret etsem
Muhammed'in Muhammed'in

Peygamberler peygamberi
Bilinir Adem'den beri
Mekke ve Medine yeri
Muhammed'in Muhammed'in

Bizler için çekti cefa
Rüyada görsem bir defa
İsmi Muhammet Mustafa
Muhammed'in Muhammed'in

İsminin biri de Ahmet
Odur âlemlere rahmet
Uğruna çekeyim zahmet
Muhammed'in Muhammed'in

Muhammet uludur ulu
Allah'ın sevgili kulu
Has cemâli mis kokulu
Muhammed'in Muhammed'in

Tombul der “Murada ersem
Cemâlini bende görsem
Eşiğine yüzüm sürsem”
Muhammed'in Muhammed'in

-22-

SEN KURTAR ORDA

Korkunç hesap günü geldiği zaman
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda
Sahip çıkmaz isen halimiz yaman
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Mezar denen çukur yerde durulur
Kulda iman yoksa kalpten vurulur
Dünya alt üst olur mahşer kurulur
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Biliyorum seni Allah seviyor
Kur'an-ı Kerim'de pek çok övüyor
İmansız kulları kabir dövüyor
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

İnsan seli mahşer yerine akar
Cehennem ateşi suçluyu yakar
Hak affetmez ise bize kim bakar
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Mahşerde yerlere başı vururuz
Melül melül garip garip dururuz
Kocaman mahşeri biz doldururuz
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Kızgın güneş yere yakın inecek
Çok beyinler pişmiş ete dönecek
Mümin kula gir Cennet'e denecek
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Güneş yere yakın hava pek sıcak
Muhammet ağlıyor elinde sancak
Sancağın çevresi serindir ancak
Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Gafil insanlarız suçumuz fazla
 Pişmanız yüzümüz gülmüyor yasla
 Senin sözün geri çevrilmez asla
 Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Allah sevap ister her doğan kıldan
 Sırat köprüsü var incedir kıldan
 Onu geçebilmek çıkmaz akıldan
 Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Gidenler bir kefen alır buradan
 Fayda yoktur maldan mülkten paradan
 Hiç affetmez ise yüce yaradan
 Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

Ömer Tombul göçler hazır burada
 Herkes gitti kalan sağlar sırada
 Gün olur yolumuz düşer Sırat'a
 Ya Muhammet bizi sen kurtar orda

-23-

GÖNÜL ÂŞIKTIR

Sen Allah'ın en sevgili kulusun
Ya Muhammet gönül âşıktır sana
Tüm peygamberlerden daha ulusun
Ya Muhammet gönül âşıktır sana

Rahmet gönderildin yok senin yâdın
Nur içinde kaldı doğuran kadın
Hakk'ın adı ile yan yana adın
Ya Muhammet gönül âşıktır sana

Ey yüce kahraman ey mert oğlu mert
Dillerde söylenir çektiğin zahmet
Allah'ın sevgili habibi Ahmet
Ya Muhammet gönül âşıktır sana

Her iki cihanda yok senden şanlı
Hak ile konuştun sen canlı canlı
Mirac'ı işiten kul heyecanlı
Ya Muhammet gönül âşıktır sana

Ömer Tombul der “Ben yere çökerim
Ah eder yerlere yaşlar dökerim
Mor menekşe gibi boyun bükerim”
Ya Muhammet gönül âşıktır sana

-24-

HZ. ÖMER

Peygamber'i düşman bilen
Sensin ya Hazreti Ömer
İnanıp imana gelen
Sensin ya Hazreti Ömer

Kız kardeşin hem enişten
Vazgeçmediler bu işten
Yanıp ta tutuşan içten
Sensin ya Hazreti Ömer

Sana dokununca Tâhâ
Sen gittin Resulullah'a
Hemen inanan Allah'a
Sensin ya Hazreti Ömer

Varıp gördün peygamberi
Müminlerin tek önderi
İslâm'ın güçlü lideri
Sensin ya Hazreti Ömer

Hep düşman kanı akıtan
Sensin düşmanı korkutan
Kur'an-ı serbest okutan
Sensin ya Hazreti Ömer

Nice düşmanları yenen
Adalet sahibi denen
Cennet ile müjdelenen
Sensin ya Hazreti Ömer

Sensin kurtaran İran'ı
Sensin dinleyen Kur'an'ı
Hakk'ın adalet kuranı
Sensin ya Hazreti Ömer

Ebubekir Ali Osman
Sizleri sevmeyen pişman
Nice münafığa düşman
Sensin ya Hazreti Ömer

Ta denizlerin gerisi
Kurtuldu Çin'den berisi
Dört halifenin birisi
Sensin ya Hazreti Ömer

Taş yürekli Hattab oğlu
Çok evliyalarından ulu
Coşturan **Ömer Tombul**'u
Sensin ya Hazreti Ömer

-25-

DÖRT HALİFE

Aşkınızdan deli divane oldum
Ebubekir Ömer Osman Ali hey
Ağladım başımdan saçları yoldum
Ebubekir Ömer Osman Ali hey

Muhammet sizlere açtı kucağı
Peygamberin size kaldı ocağı
Ne güzel sancaktır onun sancağı
Ebubekir Ömer Osman Ali hey

Muhammet Mustafa ne güzel ulu
Aşkından ağlarım gözlerim sulu
Sizin gözleriniz gördü Resulü
Ebubekir Ömer Osman Ali hey

Sizler ile bende bile olaydım
Sizin kapınızda köle olaydım
Sizlerle birlikte namaz kılaydım
Ebubekir Ömer Osman Ali hey

Şanlı Ebubekir ile Ömer'im
Osman'ı Ali'yi sevmek hünerim
Pervaneler gibi yanar dönerim
Ebubekir Ömer Osman Ali hey

Yolunuza **Ömer Tombul** âşıktır
Sizlerin yolları nurdur ışıktır
Sizin eşğiniz güzel eşiktir
Ebubekir Ömer Osman Ali hey

-26-

MEKKE

Yine benim gönöl gülmez yastadır
Kutsal şehir Mekke özledim seni
Gönöl huzursuzdur beden hastadır
Kutsal şehir Mekke özledim seni

Nice âşıkların sen bir yârisin
Ulu peygamberin doğum yerisin
Dizi tutan kullar sana yürüsün
Kutsal şehir Mekke özledim seni

Ayrılık belâsı yaman acıdır
Kavuşmak bu derdin tek ilâcıdır
Seni her ziyaret eden hacıdır
Kutsal şehir Mekke özledim seni

Benim gönlüm sende canım tendedir
Kıblemiz Beytullah Kâbe sendedir
Senin bin bir türlü derdin bendedir
Kutsal şehir Mekke özledim seni

Ömer Tombul “Hacı olayım” dersin
Garip bülbül gibi figân edersin
Hak nasip ederse hemen gidersin
Kutsal şehir Mekke özledim seni

-27-

KÂBEYE

Hak nasip eylese bana
Varsam Kâbe'ye Kâbe'ye
Yüzlerimi kana kana
Sürsem Kâbe' ye Kâbe'ye

Bir okusam tapusunu
Baksam görsem yapısını
Açabilsem kapısını
Girsem Kâbe'ye Kâbe'ye

Mekke'nin toprağı taşı
Akıtır gözümden yaşı
Secdeye indirsem başı
Vursam Kâbe'ye Kâbe'ye

Hak hoş etse yıllarımı
Yakın etse yollarımı
Ellerimi kollarımı
Sarsam Kabe'ye Kabe'ye

Zemzem'in kaynağı kuyu
Ne güzel mübarek suyu
Bunca akrabayı soyu
Versem Kâbe'ye Kâbe'ye

Yüce yaratan Allah'ı
Bu kiblemiz Beytullah'ı
Mübarek Resulullah'ı
Sorsam Kâbe'ye Kâbe'ye

Bu **Tombul**'un akli fikri
Mekke'de yapmaktır zikri
Sivas'tan Mekke'ye köprü
Kursam Kâbe'ye Kâbe'ye

-28-

RAMAZAN

Yolunu on bir ay bekledik durduk
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan
Secde ettik başı yerlere vurduk
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Ancak sensin on bir ayın yücresi
Senin içindedir Kadir Gecesi
Bu geceden fayda umar nicesi
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Senden ayrılalı on bir ay oldu
Seni seven gönül nur ile doldu
Müminler ağladı saçların yoldu
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Bin aydan hayırlı senin bir gecen
Hakk'a ibadetle geçer her gecen
Bizlere ne darıl ne küs ne gücen
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Seninle Sırat'ta hep hız alınır
Sana uymayınca yolda kalınır
Teravih namazı sende kılınır
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Sen gideli bir yıl geçti aradan
Seni bize konuk saldı Yaradan
Uğruyorsun on bir aya sıradan
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Öz murada senin ile erilir
Tüm melekler gökten yere serilir
Fıtır sadakası sende verilir
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Bizler sende gördük binlerce şanı
Hiç bir ayda yoktur sendeki anı
Sana derler on bir ayın sultanı
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

Ömer Tombul der “Biz kara bağlarız
Coşkun çaylar gibi coşar çağlarız”
“Elveda” der arkan sıra ağlarız
Hoş geldin ya rahmet ayı Ramazan

-29-

ÜÇ AYLAR

Ey Müslüman Allah'a el
Aç üç aylar geldiğinde
Şeytan sana yabancı el
Kaç üç aylar geldiğinde

Hayat boyunca hep gülsen
Sen de bu aylarda ölsen
Güzel olur sen bir bilsen
Göç üç aylar geldiğinde

Senin olsa her dağ her taş
Götürürsün az bir kumaş
Allah aşkına gözden yaş
Saç üç aylar geldiğinde

Namaz vakitleri beştir
Kılana melekler eştir
İbadet en güzel iştir
Seç üç aylar geldiğinde

Mümin kulda olur sürat
Engeli aşmak bir murat
Cehennem üstünde Sırat
Geç üç aylar geldiğinde

Gönül nehri çağlamaz mı
Mümin kara bağlamaz mı
İnanan kul ağlamaz mı
Hiç üç aylar geldiğinde

Recep Şaban hem Ramazan
Gönüllere dem Ramazan
Sende aşk şerbeti kazan
İç üç aylar geldiğinde

Bu ay ayların yücesi
Karşılar onu nicesi
Ekindir Kadir Gecesi
Biç üç aylar geldiğinde

Ağla **Ömer Tombul** ağla
Sineni odlara dağla
Üç aylarda kanat bağla
Uç üç aylar geldiğinde

-30-

YÜCE KUR'AN

Maldan mülkten fayda yoktur denedim
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır
Kur'an benim sağlam tapu senedim
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Muhammet Allah'ın sevgili kulu
Onun yürüdüğü yol Kur'an yolu
Tevrat Zebur İncil bunlar da ulu
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Ben bunca öğüdü Kur'an'dan aldım
Kur'an'a sarıldım huzurlu oldum
Hayatta huzuru Kur'an'da buldum
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Hayran oldum yüce Kur'an adına
Okuyan kul doymaz onun tadına
Okuyan ermez mi hiç muradına
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

İnanan insanlar onun izinde
Kur'an aşkı mümin kulun özünde
Tek yol Kur'an yolu dünya yüzünde
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Kur'an Hakk'ın ipi kopmaz bir bağı
Müminin silahı yıkılmaz dağı
Kur'an'dır kurtaran ölüyü sağı
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Kur'an ile olur aydına çıkmak
Büyük yanlışlıktır ona hor bakmak
Kur'an'ın izinden gitmeyen ahmak
Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Cennet-i Âlâ'nın yoludur Kur'an
 Övünsün bu yolda kendini yoran
 Kur'an'dır şeytanın belini kıran
 Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

Bin bir türlü derde derman Kur'an'da
 Şifa verir kalbe girdiği anda
Ömer Tombul başka dost yok cihanda
 Benim kurtarıcım yüce Kur'an'dır

-31-

BAĞLANDIM

Şu fani dünyaya geldim geleli
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a
Bir kul olduğumu bildim bileli
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

İsmim konar iken ezan okundu
Sesi kulağıma pek hoş dokundu
Kalbim gül misali aldı sokundu*
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

Müslüman'ın özü temizdir pakdır
İnanan kulların yüzleri aktır
İnandım Allah bir Muhammed hakdır
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

İnanan kulların sözü böyledir
Şahadet sözünün özü böyledir
Kalbimin her iki yüzü böyledir
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

“Ol!” dediği olur “Olma!” der olmaz
“Sol!” dediği solar “Solma!” der solmaz
Gönlüm konuk etti dışarı salmaz
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

Kur'an yolu doğru yoldur sapamam
Haram kazanç ile yuva yapamam
Ben Allah'tan başkasına tapamam
Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

Ömer der “Bu ipe yaman sarıldım
Ne bir küsü tuttum ne bir darıldım
Aşk peşine koşa koşa yoruldum”

* sokunmak: takınmak

Bağlandım Allah'a bir de Kur'an'a

-32-

DUA-I

Ya Rab senden dilediğim bir dilek
Beni Muhammed'in yolunda yürüt
Bana darılmasın sağ ve sol melek
Beni Muhammed'in yolunda yürüt

Hiç değmesin içki kumar elime
Götürüyor kulu bunlar ölüme
Konuşturma kötü sözü dilime
Beni Muhammed'in yolunda yürüt

Göz diktirme onun bunun malına
Düşürme şeytanın yanlış yoluna
Sana ibadeti sevdik kuluna
Beni Muhammed'in yolunda yürüt

Ağlayım yerlere yüzüm süreyim
Muhammed'i göster bana göreyim
Cennet'ini nasip eyle gireyim
Beni Muhammed'in yolunda yürüt

Kuran-ı Kerim'de her şeyi dersin
Eşin ortağın yok varsın ve birsin
Kulun **Ömer Tombul** murada ersin
Beni Muhammed'in yolunda yürüt

-33-

DUA-II

Beş vakit namazda sana bağlanan
Özü Cehennem'de yakma Allah'ım
Aşkın ateşiyle her an dağlanan
Sözü Cehennem'de yakma Allah'ım

Bu yalan dünyaya gelen her kişi
Tutmalı orucu kılmalı beşi
Namazda kibleye çevrilen döşü
Yüzü Cehennem'de yakma Allah'ım

Seni seven kulun gözleri sulu
Büyüksün Allah'ım yok senden ulu
Atasını memnun eden oğlu
Kızı Cehennem'de yakma Allah'ım

Muhammed Mustafa Mirac'a çıkan
Muhammet aşkına yaşları akan
Harama bakmayıp dosdoğru bakan
Gözü Cehennem'de yakma Allah'ım

Şu fani dünyanın toprağı taşı
Genç değil çürümüş ihtiyar yaşı
Secdede yerlere çakılan başı
Dizi Cehennem'de yakma Allah'ım

Ömer Tombul mala mülke tapmayız
Doğru yoldan yanlış yola sapmayız
Senden başkasına kulluk yapmayız
Bizi Cehennem'de yakma Allah'ım

-34-

GÖSTER ALLAH'IM

Yüce Rabb'im senden bir dileğim var
Bana Muhammed'i göster Allah'ım
Gece gündüz işim gücüm ahuzar
Bana Muhammed'i göster Allah'ım

Hem Veysel Karanî olan veliyi
Ebubekir Ömer Osman Ali'yi
Sen ağlatma benim gibi deliyi
Bana Muhammed'i göster Allah'ım

Muhammed'in bülbül olsam bağında
Bekçi olsam onun her durağında
Mekke diyarında Hira Dağı'nda
Bana Muhammed'i göster Allah'ım

Muhammed'in aşkı benim başımda
Sönmeyen bir aşkı vardır düşümde
Gündüz hayalimde gece düşümde
Bana Muhammed'i göster Allah'ım

Bu **Ömer Tombul**'un nedir amanı
Yanar tüter göğce çıkar dumanı
Sancağı elinde mahşer zamanı
Bana Muhammed'i göster Allah'ım

-35-

ALLAH'TAN AYIRMA ÖZÜ

Gel kardeş Allah'tan ayırma özü
Ağla yüz sür inen Kitabullah'a
Kur'an Hak kelâmı Allah'ın sözü
İnanmamak günâh inkâr etme ha

Ulu Peygamber'in şanlı ümmeti
Sakın terk eyleme farzı sünneti
Duydun Cehennem'i bir de Cennet'i
Anlarsın ya gerek yoktur izaha

İslâm son din öğren şartı beş adet
Namaz oruç zekât hac ve şahadet
Namaz ibadeti günlük ibadet
Kıl gerek kalmasın ah ile vaha

Hani nerde bizim bunca atalar
Yattıkları yerde nurda yatalar
Savaşlara meydan olan kıtalar
Ne bir şaha kaldı ne padişaha

Dünya fani tarla yok burda kalan
İbadet edendir çok mahsul alan
Burda ek orda biç sende faydalan
İnsanlar içindir gördüğün saha

Şeytan "İçki iç" der içeyim deme
İçenleri düşün hep sarhoş seme
Düşün ahireti kul hakkı yeme
Gel tövbe et gıybet konuşma daha

İbadet her Mümin kulun hüneri

Kur'an öğren öğret sana öneri
Taşyürekli Hattab oğlu Ömer'i
İmana getirdi okunan Tâhâ

Ömer Tombul kaçır evlattan eşten
Korkunç imtihan var her türlü işten
Dünyada yaptığın hal ve gidişten
Hesap vereceksin ulu Allah'a

-36-

KARDEŞ

Her şeyi yaratan Allah
İnan övün çalış kardeş
Kulun kıblesi Beytullah
İnan övün çalış kardeş

Müslüman temizdir paktır
Hak yanında yüzü aktır
Allah bir Muhammet haktır
İnan övün çalış kardeş

Olursan bir kalbi kıran
Hakk'a uzak olur aran
Allah'ın kitabı Kur'an
İnan övün çalış kardeş

Allah'ın nimeti boldur
Kalbi iman ile doldur
Kur'an yolu doğru yoldur
İnan övün çalış kardeş

Tut orucu kıl namazı
Derde çare bil namazı
Allah sevmez beynamazı
İnan övün çalış kardeş

Ömer der "İyiye seçek
Kötü işlerden vazgeçek"
Cennet ve cehennem gerçek
İnan övün çalış kardeş

-37-

GEL KARDEŞ UYUMA

Gel kardeş uyuma İslâm'ı yaşı
Ömrün bir gün kadar az olacaktır
Ölüm denen olay gelince başa
Ölümün çevrede söz olacaktır

Öldüğünde gelen bakar mevtana
Beklemeyi lâıyk görmezler sana
Son durağın olan kabiristana
Gidişin acele tez olacaktır

Teneşir üstünde rahatlar belin
Ağlar başucunda oğul kız gelin
Hoşça kalın diye konuşmaz dilin
Gözlerin görmeyen göz olacaktır

Seni bindirirler tahtadan ata
Gidersin üstünde sen yata yata
Kavuşursun sonsuz olan hayata
Son elbisen beyaz bez olacaktır

Mevsimlerden ibret al haline bak
Sonbahar gelince dökülür yaprak
Mezarın üstünde bir yumru toprak
Oturur bu toprak düz olacaktır

Ömer Tombul ölen girer mezara
Sağlar dayanamaz bu ahüzara
Dayarlar göğsünü topraklı yara
Cesedin toprak ve toz olacaktır

-38-

GÜZEL AHLÂK

“Benim Rabb’im Allah nebim Muhammet”
 Dersen sende güzel ahlâk var olsun
 “Yarın ahirette çekmeyim zahmet”
 Dersen sende güzel ahlâk var olsun

“Yüce Muhammed’in güzel ümmeti
 Terk eylemez kılar farzı sünneti
 Yüce Allah nasip etsin Cennet’i”
 Dersen sende güzel ahlak var olsun

“Ölüp gidenlerden ibret alayım
 Kılalım namazı mümin olayım
 Her iki cihanda huzur bulayım”
 Dersen sende güzel ahlâk var olsun

“Yeri göğü ayı günü yaradan
 Bir gün ayıracak akı karadan
 İmanlı olarak göçem buradan”
 Dersen sende güzel ahlâk var olsun

“**Ömer Tombul** bizi af ede Allah
 Bizleri mahşerde korur inşallah
 Ben bir Müslüman’ım Elhamdülillâh”
 Dersen sende güzel ahlâk var olsun

-39-

İSLÂM'I YAŞA

Her Müslüman kulun gönlü hoş olur
Kıymetli evlat ve yar ile değil
Her gönülde bahar olur kış olur
Yağan yağmur dolu kar ile değil

Atamız Adem'dir kullar kardeşir
Nedir bu olaylar her yer ateştir
Mümin kulun içi dışı güneştir
İslâm baskı ile zor ile değil

Sakın kıl kardeşim terk etme beşi
Daim ibadettir müminin işi
Mezarda imanı olmayan kişi
Ateş ile yatar nur ile değil

Yaşayan nihayet bir gün ölecek
Azrail her canı bir bir alacak
Cömert cömertlerle komşu olacak
Cimri olup gözü dar ile değil

Hoş Cennet'e mümin kullar konacak
Münafık kul hem yanıp hem donacak
Kendi ateşiyle kendi yanacak
Cehennem'de olan nar ile değil

Ömer Tombul gece gündüz af dile
Mahşer günü bizim hali kim bile
Muhammet mahşerde ümmeti ile
Hak yanında göze hor ile değil

-40-

SON DİN GELDİ

On dört asır önce İsa'dan sonra
Son din son Peygamber son kitap geldi
İncil denen anayasadan sonra
Son din son Peygamber son kitap geldi

Ey insanlar ben ne söyleyim size
Allah Muhammed'i gönderdi bize
Mirac'a çıkışı büyük mucize
Son din son Peygamber son kitap geldi

Son din İslâm dini son kitap Kur'an
Kıyamete kadar sönmeden duran
Peygamber Muhammed İslam'ı Kur'an
Son din son Peygamber son kitap geldi

İncil Zebur Tevrat bunlar Kur'an'da
Dünya başka dünya oldu bir anda
İnsanların pek azdığı zamanda
Son din son Peygamber son kitap geldi

Bu dört büyük kitap dünyaya indi
Gerçek İncil Tevrat Zebur yok şimdi
Kur'an geldi kalpler nur ile çimdi
Son din son Peygamber son kitap geldi

Güneş doğdu ayla yıldızlar söndü
İslâm geldi zaman gündüze döndü
Bu kutsal dinlerin zamanı dündü
Son din son Peygamber son kitap geldi

Bu gelen dinlerin tamamı haktır
Biz buna inandık yüzümüz aktır
İnanmayan insan varsa ahmaktır
Son din son Peygamber son kitap geldi

İnsanlar yüzlerce peygamber saydı
 Hazret-i Muhammet İslâm'ı yaydı
 Öbür dinler yıldız misali kaydı
 Son din son Peygamber son kitap geldi

Dilerim her insan doğruyu bulsun
 Ezanlar inlesin camiler dolsun
 Yüce Yaratan'a şükürler olsun
 Son din son Peygamber son kitap geldi

Dünyamız ihtiyar etrafa bakın
 Her doğan gidiyor göç akın akın
 Zaman ahır zaman kıyamet yakın
 Son din son Peygamber son kitap geldi

Hakk'ın sevgilisi bu ulu Ahmet
 Kendisinden emin olunan Mehmet
 Peygamberler peygamberi Muhammet
 Son din son Peygamber son kitap geldi

Eğer aklın varsa İslâm'ı yaşa
 Hesap günü neler gelecek başa
 İslâm dışındaki emekler boşa
 Son din son Peygamber son kitap geldi

Mümine ibadet hem farz hem sünnet
 Mümin insanların yerleri Cennet
 Ben İslâm dinine ederim minnet
 Son din son Peygamber son kitap geldi

İbadet etmemek günahtır dince
 İslâm dini yüce incedir ince
 Bu günden bin dört yüz yıl kadar önce
 Son din son Peygamber son kitap geldi

Ömer Tombul günler geçiyor yasla
 Nicesinin kalbi tıkanmış pasla
 Elbette inandım şüphem yok asla
 Son din son Peygamber son kitap geldi

-41-

YOLUNDA YÜRÜMEYİM Mİ

Son peygamber Hakk'ın sevgili kulu
Ben onun yolunda yürümeyim mi
İsmi Muhammed'dir hem yüce ulu
Ben onun yolunda yürümeyim mi

Yüce Yaradan'a ederiz şükür
Hakk'ı kabul eder her akıl fikir
Sıddık ismi olan bir Ebubekir
Ben onun yolunda yürümeyim mi

Her doğan insanın hayatı söner
Ruhlar önde sonda rabbine döner
Adalet sahibi Hazreti Ömer
Ben onun yolunda yürümeyim mi

Bu İslâm düzeni ne güzel düzen
Her yerde okunan bu bizim ezan
Hazreti Osman'dır Kur'an'ı yazan
Ben onun yolunda yürümeyim mi

Bunlar bir evliya bunlar bir veli
Bunları sevmeyen delidir deli
Allah'ın aslanı hazreti Ali
Ben onun yolunda yürümeyim mi

Ömer Tombul der "Bu mertler halife
Muhammet peygamber dörtler halife
Pir İmam-ı Azam Ebu Hanife"
Ben onun yolunda yürümeyim mi

-42-

BİLİRİM

Allah'ı bir bilmek ne güzel ilim
Ben Allah'ı eşsiz ilâh bilirim
Kalp şahitlik yapar konuşur dilim
Muhammed'i Resulullah bilirim

Evvel Allah ahır Allah en ulu
Muhammed Allah'ın sevgili kulu
Allah bir Muhammed O'nun Resülü
Bilmemeyi büyük günah bilirim

Bazı yükselirim bazı inerim
Bazı alevlenir bazı sönerim
Ben namazda bir noktaya dönerim
Bu noktayı hep Beytullah bilirim

Yaratan'a mümin hep avuç açar
Özü temiz olur içi nur saçar
Münafık pek korkar kör şeytan kaçır
Namazı en güçlü silâh bilirim

Ömer Tombul der "Ayakta dururum
Secde eder başı yere vururum
Namazın içinde bir otururum
Karşımdaki varı Allah bilirim"

-43-

MÜJDELER OLSUN

Rebiü'l-evvel ayı
On ikinci gecesi
Aydınlatı dünyayı
Kulların en yücesi

Tarih beş yüz yetmiş bir
Şaşı her akıl fikir
Huriler etti zikir
Melek idi hocası

Miladi yirmi nisan
Doğdu en büyük insan
Ne kadar güzel lisan
Onun harfi hecesi

Bütün putlar kırıldı
Ne hoş güne varıldı
Yahudiler darıldı
Şaşı genci kocası

Şükür kavuştu dine
Mekke ile Medine
Seslendi ümmetine
Kulların iyicesi

Ne güzel bir an geldi
Kalplere iman geldi
Beklenen zaman geldi
Pazartesi gecesi

Muhammed bir gül gibi
Adı tatlı bal gibi
Bu **Ömer Tombul** gibi
Ona âşık nicesi

-44-

HERŞEY FANİDİR

Bu fani dünyada herkese ölüm
Var Allah'tan başka her şey fanidir
Güvenme dünyanın malına gülüm
Bir Allah'tan başka her şey fanidir

Hayatta huzurlu eyle yuvanı
Yalvar Hakk'a kabul eder duanı
Doymayan bu toprak nice doğanı
Yer Allah'tan başka her şey fanidir

Aldanma kardeşim paraya pula
Sen hayat boyunca doğru git yola
Bana inanmazsan bir eren kula
Sor Allah'tan başka her şey fanidir

Kaç olursa olsun dünyanın yaşı
Yok olacak bir gün toprağı taşı
Fırsat var ikene yerlere başı
Vur Allah'tan başka her şey fanidir

Kolay değil ecel şerbeti içmek
Başa gelecektir dünyadan göçmek
İmanın yok ise Sırat'ı geçmek
Zor Allah'tan başka her şey fanidir

Saracaklar bize bir topça bezi
Koyacaklar bir dar mezara bizi
Ölümün gelmeden yerlere yüzü
Sür Allah'tan başka her şey fanidir

Ömer Tombul tembel durma burada
Soracaklar yarın bizi orada
Af dile Allah'tan sen de murada
Er Allah'tan başka her şey fanidir

-45-

GÖR NELER OLUR

Ey dost bak Azrail gelmek üzere
Görüldüğü zaman bak neler olur
Kabristan şehrinde bir dar mezara
Girildiği zaman gör neler olur

Dilerim her giden murada ere
Gidiş Allah'adır ya başka nere
Bu cansız cesedin toprağa yere
Verildiği zaman gör neler olur

Orada bir sensin ne oğul ne kız
Yerin ya ateştir ya kar ile buz
Senin vücuduna bir kızgın topuz
Vurulduğu zaman gör neler olur

Gün gelip kıyamet koptuğu zaman
Yerin Cehennem'dir yok ise iman
Çürümüş kemikler bir anda hemen
Dirildiği zaman gör neler olur

Unutulmaz bunca suçun birazı
Kurtaramaz seni mal mülk arazi
Günah sevap tartmak için terazi
Kurulduğu zaman gör neler olur

Düşün ey arkadaş mahşeri düşün
Yeme el malını ödersin peşin
Dünyada yaptığın hayır şer işin
Sorulduğu zaman gör neler olur

Ömer Tombul der ki "Sen gıybet deme
Fırsat elde iken hiç haram yeme
Günahı çok olan kul Cehennem'e
Sürüldüğü zaman gör neler olur"

-46-

KIYAMET KOPACAKTIR

Dostlar bu dünyanın sonu gelecek
Haktan ulu emir verilecektir
Bu ihtiyar dünya bir gün ölecek
Dağlar yeryüzüne serilecektir

Yüce Allah ulu emri verecek
Korkunç kıyameti herkes görecek
Dünyamızın ömrü sona erecek
Yer gök harman gibi savrulacaktır

Hakkın emri ile dünyaya gelen
Tekrar dirilecek yaşayıp ölen
Bizleri yaratan gizliyi bilen
Hakkın huzuruna varılacaktır

Olacaktır fazla şiddetli hızlar
Sallanacak dünya yürekler sızlar
Serpilecek yere bunca yıldızlar
Gökler parça parça yarılacaktır

Niçin gider içki kumar hoşuna
Geçirme ömrünü boşu boşuna
Cehennemin bir baştan bir başına
Kıldan ince köprü kurulacaktır

Ağla insanoğlu sen seni düşün
Sahip çıkmaz oğlun kızın ve eşin
Dünya da yaptığın hayır şer işin
Senden birer birer sorulacaktır

Bu gün geçer zaman gelir yarına
Dayanılmaz kulun ahüzarına
Mahşer günü korkunç kul pazarına
Mizan terazisi kurulacaktır

Orada gerçeği diyecek diller
 Dile gelecektir ayaklar eller
 İmanı olmayan münafık kullar
 Doğru Cehennem'e sürülecektir

Savrulur bu dağlar olur toz duman
 Korunursun sende var ise iman
 Yüce Allah emir verdiği zaman
 Çürümüş kemikler dirilecektir

Tanımaz mahşerde kimse soyunu
 Koyun kuzusunu kuzu koyunu
 Bu meydanda görür herkes boyunu
 Kullar döne döne yorulacaktır

Muhammed Mustafa sevgili Ahmet
 Sahip çıkar ise çekmeyiz zahmet
 Bizi kabul etmez ise Muhammet
 Belimiz ortadan kırılacaktır

Ömer Tombul zaman tam ahır zaman
 İmansız kulların halleri yaman
 Kurtuluruz karşı gelirse iman
 İmanla Cennet'e girilecektir

-47-

CAN VERDİ BANA

Yeri göğü ayı günü yaradan
Beni de yarattı can verdi bana
Hakkın emri ile doğdum anadan
El ayak baş gövde kan verdi bana

İnsan sıfatında yarattı beni
Hiç kim yapabilir bu nazik teni
Yürüttü koşturdu benim bedeni
Gezebilmem için yön verdi bana

Tam dokuz ay başka yerde kaldım ben
Bilmiyorum nasıl gıda aldım ben
Çocuktum büyüdüm yiğit oldum ben
Akıl fikir şeref şan verdi bana

Ben kendimi nice dertlere saldım
Aşkın deryasına tamamen daldım
Müslüman yarattı Müslüman kaldım
Ne güzel bir yüce din verdi bana

Bu **Ömer Tombul**'un secdede başı
Düşünür Allah'ı döker gözyaşı
Kazanana verir ekmeği aşı
Nice et yağ meyve un verdi bana

-48-

SABAH SABAH

Uyan ey Müslüman bak sabah oldu
 Namaz için abdest al sabah sabah
 Yeni gün başladı bir gece doldu
 Sabah namazını kıl sabah sabah

Fırsat elde iken derdini sağla
 Bunca ölenlerden ibret al ağla
 Hakkın huzurunda sende el bağla
 Sen seni secdeye sal sabah sabah

Tüm minarelerde ezan okunur
 Mümin kul cebine tespih sokunur
 Seher yeli ılgıt ılgıt dokunur
 Hu çeker ağaçta dal sabah sabah

Tembellik insana yakışmaz bir huy
 Gelir ezan sesi iyi dinle duy
 Namaz için imam efendiye uy
 Seherde camiye gel sabah sabah

Söylüyor gerçeği bak imam hoca
 Bizleri yaratan yücedir yüce
 Ölünceye kadar her gün her gece
 Hakkı zikreylesin dil sabah sabah

Hayatta her türlü güçlüğü alış
 Ne kötü bir iştir geride kalış
 Ölünceye kadar boş durma çalış
 Uyuma uyanık ol sabah sabah

Eğer yaşar isen İslâm dinini
 Hoş edersin yarın ile dününü
 Hatırla mahşeri hesap gününü
 Ağla göz yaşını sil sabah sabah

Dünya bir köprüdür her gelen geçer
Ecel şerbetini her doğan içer
Kul diken ekmişse hep diken biçer
Biz dikmiş olalım gül sabah, sabah

Şimdi bir cenaze geçti şuradan
Götürürler bizi bir gün buradan
Fayda yoktur maldan mülkten paradan
Bağlamasın seni mal sabah sabah

Âşık **Ömer Tombul** şaşar bu işe
Gece gündüz koşa koşa gidişe
Sen garip yolcusun dünya bir gişe
Bir yolcu bileti al sabah sabah

-49-

İÇİNDE

Gel ey dostum dur bak bir iyi düşün
Hesap günü vardır günler içinde
Beytullah'a dönmek olmalı işin
Kible ne güzeldir yönler içinde

Hakk'ı zikrediyor var olan canlar
Bu güzel olayı erenler anlar
En üstün yaratık varlık insanlar
Nice müminler var cinler içinde

Tapma fayda vermez bu dünya malı
Allah yasaklamış sihir'i falı
Arı çiçeklerden yapıyor balı
Girer kovanına inler içinde

Gel ey deli gönül düşün ezeli
Ölüm almış Yusuf gibi güzeli
Nice gönül bağı döker gazeli
Ölmeyen tenler var tenler içinde

Hayat münafığa bir acı zehir
Zaman müminlere tatlı su nehir
Her insan vücudu bir güzel şehir
İnsan vücudunun binler içinde

Var mı asırlarca hayatta duran
Sende öleceksin gelince sıran
Son peygamber Ahmet son kitap Kur'an
Son din İslâm dini dinler içinde

Ömer der "Dünyaya nicesi gelmiş
Kimisi ağlamış kimisi gülmüş
Âdem'den bu yana çok insan ölmüş"
Bu fani dünyada dünler içinde

-50-

BİR GÜN

Ulu Peygamber'i götüren ölüm
Elbette bizi de götürür bir gün
Bu dünya fanidir gel tapma gülüm
Seni eşin dostun yitirir bir gün

İnersin yokuşu düze varırsın
Geçer yaz baharın güze varırsın
Çok yaşasan ancak yüze varırsın
Bak Azrail döşe oturur bir gün

Helâl kazan sen bu nefsin yemini
Düşün bazı mezar denen zemini
Kaptanı olduğun kendi gemini
Azrail bir anda batırır bir gün

Mezarlık denilen yer bir son durak
Götürürler seni olsa da ırak
İsterse mil* olsun isterse çorak
Yer seni koynunda yatırır bir gün

Akıl ermez yüce hakkın işine
Cümle âlem hasret kalır eşine
Düşmüşsün bir doymaz nefsin peşine
Yol seni mezara getirir bir gün

Ömer şu dallara ibret ile bak
Son bahar gelince dökülür yaprak
Üstümüze konan bu kara toprak
Çakır dikenini bitirir bir gün

* mil : yağış sonrası tortulaşmış çamur

-51-

NE MUTLU

Müslüman git yüce Hakk'ın yoluna
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz
Allah nice emir verdi kuluna
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz

Aylardan Ramazan günlerden Cuma
Gecelerden "Kadir" onda uyuma
Müslüman ne yata ne bir göz yuma
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz

Bu güzel İslâm'ı sen kabul eyle
"Allah bir Muhammet hak" diye söyle
Allah'ın Kur'an'da ayeti böyle
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz

İslâm'ın şartını bilirsın beştir
Buna inanmayan şeytana eştir
Mümin'e ibadet ne güzel iştir
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz

Parlayan bir sönmez ocak İslâm'da
Kalplerde yükselen sancak İslâm'da
Kurtuluş çaresi ancak İslâm'da
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz

Âşık **Ömer Tombul** kalmaz göçersin
Ecel şerbetini elbet içersin
Sırat korkunç iman varsa geçersin
Ne mutlu bizlere Müslüman'ız biz

-52-

EFENDİ

Bu dünyada milyonlarca ağa bey
Beş vakit namazı kılmaz efendi
Şüphesiz ki yerde gökte hiçbir şey
Allah'a hiç gizli kalmaz efendi

Seherde nicesi uyanmaz yatar
Ezan sesi ona ok olur batar
Türlü bezler vardır rengini atar
Kumaşın iyisi solmaz efendi

Namaz kılanlarla alay geçenler
Kötü işi iyi diye seçenler
Onlardır dünyadan dinsiz göçenler
Dinsiz kalpten pası silmez efendi

Sen insanoğlusun gınahtan sakın
Allah sana senin kanından yakın
Şu dönen Dünya'ya Güneş'e bakın
Dinsiz bundan ibret almaz efendi

Azrail'e Hak'tan emir verilir
Mezar denen bir dar yere girilir
İnsan öldüğünde tekrar dirilir
Sağ onun farkında olmaz efendi

Fırsat elde iken namaz kılanlar
Onlardır Cennet'te köşkte kalanlar
Anaya babaya düşman olanlar
Cehennem'de ağlar gülmez efendi

Ahreti düşünüp yanmalı için
Nice insan hakkı tanımaz niçin
Vatan için millet için din için
Şehit olan sağdır ölmez efendi

Ömer Tombul gittin yaş oldu altmış
Nicesi bu yaşta mezara yatmış
Bizi yüce Allah yolcu yaratmış
Giden daha geri gelmez efendi

-53-

BÖYLE BİLELİM

Bir beynamaz dine etmiyor minnet
Sol melek der “Ne farz kıldı ne sünnet
Sağ melek der “Bu kul Müslüman ümmet
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sol melek der “Kul yatakta uyuyor
Sabah ezanını gör bak duyuyor
Yazmak lâzım kör şeytana uyuyor”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sağ melek der “Bekle kuşlukta kılar
Bir fırsat bulduğu boşlukta kılar
Terk etmez namazı Mevlâ’dan yılar”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sol melek der “Kuşluk zamanı bitti
Bu kul kör şeytanın izinden gitti
Yazmalıyım kul namazı terk etti”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sağ melek der “Yazma gel sabır eyle
Biraz bekleyelim geliyor öğle
Eğer kılmaz ise o zaman söyle”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sol melek der “Öğle oldu gün yarı
Bak kılmıyor yok bu kulun ayarı
Yazmalıyım ezan gerçek uyarı”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sağ melek der “Bunu gel yazma sakın
Yine bekleyelim ikinci yakın
Kılar kul namazı izleyin bakın”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sol melek der “Ruha şifa salmadı
Bak ikindi oldu abdest almadı
Yazmalıyım kulda iman kalmadı”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sağ melek der “Akşam olsun bakalım
Müminler camiye dolsun bakalım
Kula son bir daha ışık yakalım”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sol melek der “Akşam geride kaldı
Kul ne bir düşündü ne abdest aldı
Yazacağım bak kul oyuna daldı”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sağ melek der “Yatsı vaktini bekle
Suçlarını biri birine ekle
Kul namaz kılmazsa her suçu yükle”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sol melek der “Vakit yatsı kul ahmak
Uygun görülmüştür ateşte yakmak
Yazmalıyım olmaz işi bırakmak”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Sağ melek der “Başka çözüm kalmadı
Sana söyleyecek sözüm kalmadı
Yaz acıma kul hiç namaz kılmadı”
Biz insanlar bunu böyle bilelim

Ömer Tombul aklın varsa namaz kıl
Allah sana beden verdi hem akıl
Mümin ol şeytana ne uy ne takıl
Biz insanlar bunu böyle bilelim

-54-

DEĞİL

Mümin Müslüman'ın gönlü hoş olur
Sadece evlat ve yâr ile değil
Her gönülde bahar olur kış olur
Yağan yağmur dolu kar ile değil

Düşün mümin olan er oğlu eri
Helâl kazanç için akıtır teri
Münafık insanın amel defteri
Zarar ile dolar kâr ile değil

Günahkâr kabirde düşecek derde
Sağlar bunu görmez var gözde perde
Münafık cehennem isimli yerde
Yanar dünyadaki kor ile değil

Bir yere bir göğe çevreye bakın
Kul ile Allah'ın arası yakın
Sen aralarına girmekten sakın
İbadet elbette zor ile değil

Dünya bir tarladır ekime tavdır
Ek biç hak nurunu kalbine çavdır
Ramazan bir derya oruç bir avdır
Kalp ile tutulur tor ile değil

Ömer Tombul söyle sen bu destanı
Allah güzel yapar bağı bostanı
Bir ziyaret ettim kabiristanı
Göçler bir sal ile tır ile değil

-55-

İNSANDIR

Dostlar insan ünü bir büyük ündür
Allah'a en yakın varlık insandır
Alemler içinde insan üstündür
Allah'a en yakın varlık insandır

Niceleri sona erdi bittiler
Bunca ölen kullar hakka gittiler
Melekler Âdem'e secde ettiler
Allah'a en yakın varlık insandır

İlk baba Âdem'dir ilk ana Havva
İnsanlar içindir su toprak hava
İnsana verilmiş her dağ taş ova
Allah'a en yakın varlık insandır

Çalışkan insanın gör bak ünü var
Dünyanın bu günü bir de dünü var
Yalnız insanların hesap günü var
Allah'a en yakın varlık insandır

Nice insan işi anlamaz niçin
Siz iyiye ekin iyiye biçin
Yaratılan her şey insanlar için
Allah'a en yakın varlık insandır

Sen Allah aşkına tutuşup yansan
Elbette büyüsün hep onu ansan
Bak Allah dostları erenler insan
Allah'a en yakın varlık insandır

Hak dünyaya insan verdi cin verdi
Kullarına kitap verdi din verdi
Bir isteyenlere Allah bin verdi
Allah'a en yakın varlık insandır

Sen üstün varlıksın hep Allah'ı an
İbadet etmekten ne bıktı ne usan
Hakkın sevgilisi Muhammet insan
Allah'a en yakın varlık insandır

Ömer Tombul sen bir etrafa bakın
Arzın sahibi var unutma sakın
Kul Allah'a Allah kula pek yakın
Allah'a en yakın varlık insandır

-56-

VARLIĞINI GÜZELLİĞİNİ

Söylerim söylerim dostlarım dinler
 Senin varlığını güzelliğini
 Kabul etti bunca insanlar cinler
 Senin varlığını güzelliğini

Sen yarattın yeri göğü uzayı
 Bunca yıldızları Güneş'i Ay'ı
 Söyler mümin olan her emmi dayı
 Senin varlığını güzelliğini

Bunca doğan insan sana yürüyor
 Geçici olarak herkes çürüyor
 Denizler ırmaklar düşündürüyor
 Senin varlığını güzelliğini

Münafığın özü doludur pasla
 Nicesinin günü geçiyor yasla
 Mümin hatırından çıkarmaz asla
 Senin varlığını güzelliğini

Bu toprakta nice kullar yatıyor
 Güneş üstlerinden doğup batıyor
 Her gördüğüm varlık hatırlatıyor
 Senin varlığını güzelliğini

İslam geldi batıl sonuca erdi
 Kâbe duvarını İbrahim ördü
 Hazret-i Muhammet Mirac'ta gördü
 Senin varlığını güzelliğini

Dedim doğan güneş pek andırıyor
 Dedim ışıkları kim yandırıyor
 Gece ile gündüz inandırıyor
 Senin varlığını güzelliğini

Senin emrin ile toprak çatlıyor
Volkan yükseliyor dağlar patlıyor
Gökten inen yağmur tam ispatlıyor
Senin varlığını güzelliğini

Mahşer günü bende murada ersem
Günahım az olsa Cennet'e girsem
Cennet-i Ala'da gözümle görsem
Senin varlığını güzelliğini

Ömer Tombul senin bir âşık kulun
Her andığım anda kalbimde bulun
İzin ver anlatsın Ömer Tombul'un
Senin varlığını güzelliğini

3. FİKRİ VE MİSTİK ŞİİRLER

-57-

VAR

Bir düşündüm yeni doğan kulları
Dünya denen yere konuk olan var
Baktım kalabalık gördüm yolları
Ölüp gidenlerden ibret alan var

Benim bu sözlerim acıdır size
Doğan ölecektir varsa da yüze
Allah peygamberler gönderdi bize
Onlardan yaşayan ne bir kalan var

Ölüm var kulların gönlü hoş değil
Bu iş gerçek hayal değil düş değil
Her doğan insanın başı boş değil
Gönülden geçeni bir bir bilen var

Kara toprak yiyor yiyor doymuyor
Ölenin sesini sağlar duymuyor
Geleceğe geçen zaman uymuyor
Yaşayandan kat kat fazla ölen var

Nicesi çalışır döker terini
Cahiller incitir biri birini
Şöyle bir düşündüm mahşer yerini
Ne huzurlu olan ne bir gülen var

Dünyada kul kula etmez minneti
Kılan kılmayan var farzı sünneti
Güzel ahlâklılar görür Cennet'i
Kul hakkını yemek için çalan var

Ömer Tombul dünya fani burada
Yaşayanlar gitmek için sırada
Herkes yol uğratar korkunç Sırat'a
Ordan ne bir haber ne bir gelen var

-58-

DÜŞÜN İBRET AL

Allah'ın işine bak
Kulu düşün ibret al
İki el iki ayak
Kolu düşün ibret al

Türlü nimet yiyoruz
Nice sözler diyoruz
Durmadan gidiyoruz
Yolu düşün ibret al

Göz görür kulak duyar
Bu ne güzel bir ayar
Kaşlar gözlere uyar
Kılı düşün ibret al

Başta olan yüzleri
Kirpikleri gözleri
Ağızdaki sözleri
Dili düşün ibret al

İlkbahar yaz hoş olur
Hava soğur kış olur
Yağmurdan yer yağ olur
Seli düşün ibret al

Bülbül zar ile öter
Derdi ölümden beter
Kaba çalıda biter
Gülü düşün ibret al

Canlı ölür dirilmez
Sonsuz ömür verilmez
Rüzgâr gözle görülmez
Yeli düşün ibret al

Kullar içinde eren
 Odur gerçeği gören
 Türlü meyveler veren
 Dalı düşün ibret al

Anan baban haniler
 Söz anlamaz yeniler
 Arı susmaz iniler
 Balı düşün ibret al

Şu ağaçlara bir bak
 Var mı düşmeyen yaprak
 Çağırır bizi toprak
 Salı düşün ibret al

Bu âşık **Ömer Tombul**
 Etten kemikten bir kul
 Fayda vermez para pul
 Malı düşün ibret al

-59-

GELSE DE

Gel ey insanoğlu şeytana uyma
 Senin gönlün coşup hıza gelse de
 Yoluna doğru git çamura kayma
 Düşme ayakların buza gelse de

Kötü yaşadığın hayat boş olur
 Ruhun bu cesetten uçar kuş olur
 Bu yaz mevsiminin sonu kış olur
 Aylar yavaş yavaş güze gelse de

Bu dünyada malım mülküm çok deme
 Her zamanlar benim karnım tok deme
 Sakın bir fakire vara yok deme
 Fakir yağa bala tuza gelse de

Ruhun benzer olur bir uçan kuşa
 Ömür son verecek akan akışa
 Bir gün gelir yolun düşer yokuşa
 Ömür arabası düze gelse de

İşte görüyorsun bu dünya böyle
 Yalanı konuşma doğruyu söyle
 Misafir olanı sen kabul eyle
 Bilmediğin biri size gelse de

Sende kuşlar gibi kanat açarsın
 Durmaz ahret denen yere uçarsın
Ömer Tombul sende burdan göçersin
 Yaşın seksen doksan yüze gelse de

-60-

EY YOLCU

Ey yolcu gittiğin yolun sonu var
Toprağa doğru bas yolun var iken
Bu dünyada ölüm denen konu var
Camiye gel elin kolun var iken

Mezar denen yerde darda kalırsın
Bırakır giderler orda kalırsın
Bu faniden yalnız kefen alırsın
Git hacı ol paran pulun var iken

Kul yüz yaş yaşasa yine ölecek
Ne murat alacak ne bir gülecek
Ayların günlerin sonu gelecek
Ömrü değerlendir yılın var iken

Bak ağaçta mekân kuran yaprağa
Benziyorsun dalda duran yaprağa
Gün olur düşersin kara toprağa
Ağla seni tutan dalın var iken

Dilerim mezarda rahat kalına
Dokunulmaz cömert kulun kılına
Hakkın yarattığı fakir kuluna
Yardım et dünyada malın var iken

Bir gün olur araç gelir binersin
Kabristan şehrinde durur inersin
Sen arı misali yatar inlersin
Yap rahat edersin balın var iken

İbret için bir bak hakkın arzına
Durma sarıl emri olan farzına
Hiç göz dikme onun bunun ırzına
Başka gül koklama gülün var iken

Yeme el malını hep kan kusarsın
 Dünyada ne büyür ne bir uzarsın
 Azrail geldiği anda susarsın
 Allah'ı zikreyle dilin var iken

Aklını başına bir al n'olursun
 Yarın ne kımıldar ne bir solursun
 Mezara girince pişman olursun
 Çalış memleketin ilin var iken

Vücudum şehirde yağmurlar diner
 Ceset teslim olur Rabb'ine döner
 Kalp durur can çıkar gözlerin söner
 Ağla kalp durmadan pilin var iken

Ömer Tombul ecel gelmeden önce
 Af dile Allah'tan ölmeden önce
 Dar mezarda deli olmadan önce
 Gönül yap oğul kız gelin var iken

-61-

GÖÇER GİDERSİN

Gel ey insanoğlu İslâm'ı yaşı
Bir gün bu dünyadan göçer gidersin
İstersen ağa ol istersen paşa
Gün olur kendinden geçer gidersin

Aklı olan sever İslâm dinini
Siler yüreğinden kara kinini
Güzel ektin ise sen ekinini
Öldüğünde onu biçer gidersin

Dünyada kulların malını çalma
Daim ileri git geride kalma
İstersen razı ol istersen olma
Ölümü kendine seçer gidersin

İllâ ayrılacak cesedin candan
Çıkacaksın dünya denen bu handan
Âşık **Ömer Tombul** sen bu cihandan
Ecel şerbetini içer gidersin

-62-

BELİRSİZ

Hakk'a tapan nice insan nur saçar
Hesap belli olur sayı belirsiz
Görünce mümini kör şeytan kaçır
Müslüman'ın oku yayı belirsiz

Yüce Yaratan'ın günahkâr kulu
Bak tövbekâr olmuş gözleri sulu
Sırat köprüsüne düşünce yolu
Geçmek için bir kıl payı belirsiz

Dünyadan gidilir tekrar gelinmez
Dostların kalbinden isim silinmez
Kalan sağlar kaç yıl yaşar bilinmez
Gidilen bir yol var boyu belirsiz

Yaratan her sabah ışık yakıyor
Yer güneşe güneş yere bakıyor
Bir uzun ırmak var coşkun akıyor
Çağlar sesi çıkar suyu belirsiz

İnsan kazancına ederse hile
Kabir hayatında çekermiş çile
Mezarlıkta Cennet bahçesi ile
Cehennem çukuru kuyu belirsiz

Sen ne bir bitkisin ne de bir maden
Sen günah işleme insansın madem
Bunca insanların atası Âdem
Başka varlıkların soyu belirsiz

Nicesi Allah'tan huzur diliyor
Yetimin gözünden yaşı siliyor
İyi kötüyü Allah biliyor
İnsan göz önünde huyu belirsiz

Münafık insanın işi karışık
Bazı küsü tutar bazı barışık
Müminin özünde yanar bir ışıık
Işığın lambası duyu belirsiz

Kulda iman varsa Rabb'ine tapar
İman yoksa yanlış yollara sapar
Nicesi içinden seçimler yapar
Sandık kalbindedir oyu belirsiz

Ömer Tombul sen Allah'tan af dile
Günahlar işledik biz bile bile
Açık duruşma var yaratan ile
Mahkemenin günü ayı belirsiz

-63-

OLUR

Bu dünyada onun bunun ırzına
Göz dikenin oğlu kızı piç olur
Yüce Hakk'ın bu beş vakit farzına
Hor bakanın yeri kaynar tunç olur

Gider dünya malı kulun hoşuna
Ömrünü geçirir boşu boşuna
İnsan geldiğinde yedi yaşına
Namaz kılmadığı büyük suç olur

Bir kulun özünde yok ise iman
Yarın öldüğünde halleri yaman
Ahret günü hasta olduğun zaman
Bu kıldığın namaz derman güç olur

Bir sor alacağın kızın soyunu
İnceleme gül yüzünü boyunu
Herkes sever sütlü yünlü koyunu
Has koyundan doğan kuzu koç olur

Her gördüğü suya girip yüzenin
Anayı babayı her an üzenin
Böbürlene böbürlene gezenin
Kendi kabadayı karnı aç olur

Ömer Tombul fayda vermez mark dolar
İbadet içindir topraklar sular
Dünyada kılmayan ahrette kılar
Yalnız seccadesi kızgın sac olur

-64-

EN BÜYÜK KUVVET BİLGİDİR

Gel ey yurttaş cahil kalma oku yaz
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir
Nice insanlarda ilim irfan az
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Okudular araç yaptı bindiler
Yükseldiler aya çıktı indiler
Yoksulluğu emek verdi yendiler
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Emek ver her türlü zorluğa alış
Doğuştan ölüme kadar ders çalış
Bilirsin kötüdür sınıfta kalış
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Sen yüce Allah'tan hep ilim dile
Hakk'a ibadet et sen bile bile
Sana ders verene köle ol köle
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Kur'an okumayan derine dalmaz
Her daim yıkanan kalpte kir kalmaz
Bilenlerle bilmeyenler bir olmaz
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

İnsan jet misali bilgi bir yakıt
İlim deryasından depoya akıt
Oğlun kızın varsa düşünme okut
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Kalem defter kitap al olma cimri
Oku sözü yüce Allah'ın emri
Dünyada beyhude geçirme ömrü
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Gökten ne mal yağar ne para ne iş
Ne bir kumaş yağar ne sebze yemiş
Ulu Allah ilim öğrenin demiş
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Allah kula “Oku bilen ol” dedi
Hazreti Muhammet “İlim bol” dedi
“İlim Çin’de olsa arabul” dedi
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

Ömer Tombul al sat sen bu pazarda
Her türlü güzellik okuryazarda
Okuyan kul rahat eder mezarda
Hayatta en büyük kuvvet bilgidir

-65-

GELME ÖLÜM

Kurtulamam ölüm senin elinden
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar
Uzak diyarlardan gurbet elinden
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar

Bu fani dünyada insan konuktur
Ölüm acısına herkes tanıktır
Nice insanların bağı yanıktır
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar

Her canlının ömrü kısa ve ince
Pek erken oluyor elliden önce
Hiç acımıyorsun bu kadar gence
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar

Âdem'den bu yana alınan canlar
Toprağa karıştı nice al kanlar
Sayılmaz dünyadan giden insanlar
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar

Fazla bir yaş değil yetmişle seksen
Seksenlerden sonra geliyor doksan
İbadetim azdır sevabım noksan
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar

Bu Ömer Tombul'un dileği böyle
Daha akşama var zamanım öğle
Bir zamanlar bizim ili terk eyle
Gelme ölüm yaş yüz olana kadar

-66-

DÖRT CEVHER

Bir insanda şu dört cevher olmalı
Temizlik doğruluk güzellik ilim
İnsan dört varlığı hemen bulmalı
Temizlik doğruluk güzellik ilim

İsteyene şerefle şan verdiren
Bunlardır Cennet'e kulu girdiren
İyi kulu muradına erdiren
Temizlik doğruluk güzellik ilim

Yaşayan insanın kıymetli malı
Gönül ağacının yaprağı dalı
Beden bir kovandır içinin balı
Temizlik doğruluk güzellik ilim

Bir insanı iyi bir kul olduran
Gönülleri iman ile dolduran
Ulu Yaratan'ı kula bulduran
Temizlik doğruluk güzellik ilim

Âşık Ömer Tombul der "Ulu Allah
Sever mümin olan her kulu Allah
Her doğan insanda olur inşallah"
Temizlik doğruluk güzellik ilim

-67-

BİR DÜŞÜNDÜM

Yeni yürümüşüm küçüktü yaşı
Bir düşündüm bilebildim ben seni
Ağladım dinmedi gözümde yaşı
Bir düşündüm bilebildim ben seni

Yükselen dağları yokuşu düzü
Kışı ilkbaharı yaz ile güzü
İnceledim gece ile gündüzü
Bir düşündüm bilebildim ben seni

Doğan yıldızları Güneş'i Ay'ı
Akan ırmakları dereyi çayı
Yaratan ne emmi ne de bir dayı
Bir düşündüm bilebildim ben seni

Yağmurları gökten indiren kimdir
Dedim damlaları dindiren kimdir
Dedim karar veren ulu hakimdir
Bir düşündüm bilebildim ben seni

Çalışana veren sayısız malı
Arıya kim söyler "Yap" diye balı
Dedim "Yaratıcı biri olmalı"
Bir düşündüm bilebildim ben seni

Ömer Tombul gerçek sırrın hastası
Kur'an mektubudur melek postası
Koca kâinatın eşsiz ustası
Bir düşündüm bilebildim ben seni

-68-

ALDIM

Bir düşündüm ben bu sırrın özünü
Anamdan babamdan ben bir öz aldım
Dokuz ay görmedim dünya yüzünü
Hak nasip eyledi iki göz aldım

Bir zaman içinde ben de kanlandım
Allah'ın emriyle çabuk canlandım
Doğdum beşiklerde yattım sallandım
Yaşadıkça bahar aldım yaz aldım

Kader beni böyle yere getirdi
Hayat bu ömrümü yedi bitirdi
En sonunda ölüm aldı götürdü
Bu fani dünyadan gittim hız aldım

Kendimi dünyada uyanık sandım
Meğer uyurmuşum öldüm uyandım
Cahil yaşamışım derdime yandım
Ateşlendim yandım tüttüm köz aldım

Eşe dostu bir bir haber verdiler
Görmek için bizim eve girdiler
Yerde yatan garip ölü gördüler
Ağladılar bana acı söz aldım

Bu fani dünyadan artık göçerim
Sırat köprüsünü nasıl geçerim
Ben ahrette ne yer neyi içerim
Dünyadan aş ekmek ne bir tuz aldım

Dostlar son olarak gördüler beni
Bu kara toprağa verdiler beni
Çukura koydular bu nazik teni
Üzerime toprak aldım toz aldım

Gidişim ne aya ne de uzaya
Ne Ankara Bursa ne de Konya'ya
Beni götürdüler başka dünyaya
Ben sevabı fazla değil az aldım

Ömer Tombul bir dost künyeni yazar
Namazın kılındı hazırdır mezar
Vakit akşam oldu dağıldı pazar
Pazardan kendime biraz bez aldım

-69-

DÖNERİM BEN

Yine gönül yası gibi
Bir deliye dönerim ben
Kerem ile Aslı gibi
Yanar yanar sönerim ben

Dostlar ne diyeyim size
İlkbahardan geldim güze
Ölüm gerçek haktır bize
Tahta ata binerim ben

Ben ağlarım yana yana
Elveda ederim cana
Sesler beni toprak ana
Son durakta inerim ben

Ben okurum hece hece
Zikr'eylerim gündüz gece
Varsın eller olsun yüce
Hep engine inerim ben

İnsanoğlu çeker çile
Günah işler bile bile
Şu durmayan dünya ile
Hiç durmadan dönerim ben

Ne araçla ne bir yaya
Giderim gün saya saya
Öldüğümde bu dünyaya
Gelmemiş dönerim ben

Gözüm yok zevkte oyunda
Ne sığırdı ne koyunda
Sivas'ın Gaziköy'ünde
Tombuloğlu Ömer'im ben

-70-

YAŞLANDIM

İhtiyarlık geldi bende yaşlandım
Bozuldu sağlığım özüm kalmadı
Sevenlerim sevmez oldu dışlandım
Bir şey söyleyemem sözüm kalmadı

İhtiyarlık zorluk veriyor cana
Nice güçlüklerle geldim bu ana
Aşkın ateşiyle ben yana yana
Duyan kulak gören gözüm kalmadı

Unutulur oldu gençlik çağlarım
Ah ederim gece gündüz ağlarım
Yel vurdu bozuldu gönül bağlarım
Viran oldu bağım üzüm kalmadı

Dünyaya geleli çok zaman oldu
Sıfırdan başlandı bir takvim doldu
Soğuk hava geldi güllerim soldu
Geldi sonbaharım yazım kalmadı

Soğudu vücudum sert kış gibiyim
Aklım başımda yok sarhoş gibiyim
Viranede duran baykuş gibiyim
Yanımda hiç oğlum kızım kalmadı

İhtiyarım tutan yoktur elimden
Bülbül gibi ayrı düştüm gülümden
İmanım var hiç de korkmam ölümünden
Bu fani dünyada gözüm kalmadı

Gençlik elden gitti yaşlılık çattı
Kader kimden aldı kimlere sattı
Vakit akşam oldu gün doğdu battı
Gece oldu hiç gündüzüm kalmadı

Kısmetim tükendi hareket tamam
Ben mezardan başka yerde yatamam
Yol bitti bir adım dahi atamam
Önümde yokuşum düzüm kalmadı

Güvenemem asla tahta saraya
Artık dayanamam ben bu yaraya
Gemi gider iken çöktü karaya
Kurtuluş yok buna çözüm kalmadı

Ömer Tombul gönül bir ahüzar da
Ne aldım ne sattım ben bu pazarda
Soracaklar şimdi bana mezarda
Şaşarım defterim yazım kalmadı

-71-

SIR KAPISI

Gel ey dost Kur'an'ın ipinden sarıl
Görmek ister isen sır kapısını
Bir güzel mekân var yolunda yorul
Var git bir bilene sor kapısını

İnsan kafasında aşk var olunur
Erenler yurdunda köşk var olunur
Elbet seni kabul eden bulunur
Yaklaş gel bu köşke vur kapısını

Köşk kurulmuş kafadaki karaya
Koyma yabancıyı sen bu saraya
Şeytan mekân kurar ise oraya
Viran et evini kır kapısını

Kör şeytanın yolu yanlış ondan sap
Mala mülke değil hep Allah'a tap
Bu dünyada iken ahrete ev yap
Kendi elin ile kur kapısını

Vücudum isimli güzel şehir var
Gönüller yurdunda akan nehir var
Her tarafı etten kemikten duvar
Koyma kör şeytanı sür kapısını

Akıl başta gizli ne güzel ayar
Gözler bakar görür kulaklar duyar
Ağız nefes alır mide yer doyar
Açma muhannettin dar kapısını

Müminlerin günah olmaz dilinde
Hem dilinde hem elinde belinde
Cenneti kazanmak senin elinde
İstersen açarsın her kapısını

Azrail can alır hep yanar için
Bu acıya çare bulunmaz niçin
Mezarın başına varınca göçün
Açar senin için yer kapısını

Cehennem ateşi elbette acı
İbadet etmeli her kardeş bacı
Gücün yetiyorsa hacı ol hacı
Var git ziyaret et yar kapısını

Ömer Tombul iman yoksa işin zay
Ne Güneş görürsün ne yıldız ne Ay
Karanlık dar yerde vay haline vay
Çalış öğren kazan nur kapısını

-72-

EYVAH BANA

Yine deli gönül ölümü andı
Eyvah bana yazık bana vah bana
Yaş altmış gözlerim yeni uyandı
Eyvah bana yazık bana vah bana

Dostlar üzerime toprağı iter
Ordaki imtihan ölümden beter
Üzerimde çakırdikenler biter
Eyvah bana yazık bana vah bana

Ecel yakın daha kalamam burda
Bir faydam olmadı millete yurda
Mezara girince ağlarım orda
Eyvah bana yazık bana vah bana

Ben mezarda ne eker ne biçerim
Ne ayağı yürür ne bir tekerim
Kıyamete kadar çile çekerim
Eyvah bana yazık bana vah bana

Gün gelip kıyamet koptuğu zaman
İşte orda gör bak hallerim yaman
Mahşer günü karşı gelmezse iman
Eyvah bana yazık bana vah bana.

Hakkın huzurunda el boş yüz kara
Dilerim insanlar düşmesin dara
Derse “Taptıkların dünya mal para”
Eyvah bana yazık bana vah bana

Derse “Orda boş yıprattın bu teni”
“İnsan sıfatında yarattım seni”
Derse “Tanımadın sevmedin beni”
Eyvah bana yazık bana vah bana

Bilmem kalp cömert mi yoksa cimrimi
Bu dünyada boş geçirdim ömrümü
Derse “Orda hiç tutmadın emrimi”
Eyvah bana yazık bana vah bana

Ömer Tombul der “Ben günahkâr kulum
Sırat köprüsüne düşecek yolum
Tehlike doğurur hep sağım solum”
Eyvah bana yazık bana vah bana

-73-

SANA KALMADIM DÜNYA

Dokuz aylık yoldan geldim de kaldım
Senden başka yere gelmedim dünya
Gelenden gidenden hep ibret aldım
Meğer ölüm varmış bilmedim dünya

Bir düşündüm cümle alem sırada
Anladım ki ölüm varmış burada
Kim ermiş ki ben ereyim murada
Her daim ağladım gülmedim dünya

Bazı acemiylim bazı ustayım
Gülmek istesem de yine yastayım
Bazı sağlıklıyım bazı hastayım
Nice dertler çektim ölmedim dünya

Bunca yaşadığım yıllar içinde
Boynum bükük gezdim kullar içinde
Melül melül durdum eller içinde
Ben murada eren olmadım dünya

Bana imiş zalim feleğin nazı
Hep kara yazılmış yazılan yazı
Bir gün olsun bari gülmedim bazı
Ben senden bir murat almadım dünya

Dünya pazarına nem varsa serdim
Hesap etsem bir bir sayılmaz derdim
Azrail istedi hemen can verdim
Nice düşmanlardan yılmazdım dünya

Hiç yok göçüp giden kulların izi
Nice eşten dosttan ayırdın bizi
Bana haram etme birazcık bezi
Tek bunu kazandım çalmadım dünya

Ömer Tombul kefen aldı pazardan
Hoş yakıştı korkar oldum nazardan
Eşe dosta haber gelmez mezardan
Öldüm gittim sana kalmadım dünya

-74-

ÖMER TOMBUL AĞLASIN

Bu fani dünyada mutlu olmayan
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın
Eşinden ayrılan murat almayan
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

Müminlerde aynı olur fikirler
Hoştur ibadetler hoştur zikirler
Yoksulluktan canı yanan fakirler
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

Osmanlı'nın idi üç tane kıta
Ecdadımız hep nur içinde yata
Yavrusundan ayrı düşen bir ata
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

Dünyada kulların tamamı yasta
Kimisi sanatsız kimisi usta
"Kurtulamam" diye yatan bir hasta
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

Anamız babamız dedemiz yoklar
Dünyada göçenler kalandan çoklar
Olaylardan acı duyan çocuklar
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

Kul huzurlu olur var ise işi
Hayatta huzurlu olur bu kişi
Yiğit dul kalmışta yok ise eşi
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

Ömer Tombul acı duyar kullara
Kimi ağlayarak düşer yollara
Yiğit düştü ise gurbet ellere
Ağlamasın Ömer Tombul ağlasın

-75-

GÜLE BENZER

Dünyada soysuzun başı
El yanında kele benzer
Mazlumun akan gözyaşı
Kevser akan sele benzer

Hayatta geri kalmayan
Gidip soysuzu almayan
Nefsine köle olmayan
Has bahçede güle benzer

Din uğruna çeken cefa
Ahret günü sürer sefa
İşini bilmeyen kafa
Ot bitirmez çöle benzer

Sağlam kafa sağlam beden
Rahatsızdır bilmem neden
Bekârlığa devam eden
Meyve vermez dala benzer

Güney kuzey doğu batı
Gezemez yoksulun atı
Bir fakir kulun hayatı
Karlı buzlu yola benzer

Sakın kardeş olma cimri
Cömertlik Allah'ın emri
Bir fakir yoksulun ömrü
Kıtlık olan yıla benzer

Hakka tapandır her eren
Onlardır Cennet'e giren
Rast gelene gönül veren
Altın değil pula benzer

Ŗu dağları aşan âşık
Gurbet ele düşen âşık
Aşk peşine koşan âşık
Bu Ömer Tombul'a benzer

-76-

BİR TÜRLÜ

Dostlar bir düşündüm zamanımızı
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü
Koparmak isterler imanımızı
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

İnsanlar şaşırmış bu doğru yolu
Kimi sağı seçmiş kimisi solu
Meyhaneler dolu camiler dolu
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Millet şaşkın iki bine bir kala
Kardeşten kardeşe geliyor belâ
Kimi hakka tapar kimisi mala
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Cennetliktir mümin kulun yücesi
Mutlu olur her gündüzü gecesi
Münafıktır insanların nicesi
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Herkes bildi yurtta huzur bozanı
Durduran yok kuduranı azanı
Kimi sever kimi sevmez ezanı
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Hasta gelir hemen girer sıraya
Bazı doktor önem verir paraya
Para yoksa asla bakmaz yaraya
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Helâl kazanç nerde şu hale bakın
Millette huzur yok göç akın akın
Korkarım kıyamet kopması yakın
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Ömer Tombul der “Bu işe şaşarım
Coşkun çaylar gibi coşar taşarım
Bazı acı bazı tatlı yaşarım”
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

-77-

GÖRDÜM

Yine hatırladım geçen zamanı
Kağnılarla yola düşeni gördüm
Yaba ile rüzgâr ile samanı
Daneden ayırıp deşeni gördüm

Bin dokuz yüz elli altmışlı yıllar
Köyler arasında bozuktu yollar
Öküz manda denen zavallı mallar
Bazı yavaş bazı koşanı gördüm

Kağnı karaçavı* ile sırığı
Sağlamı olmazdı çoktu kırığı
Bulamazdık giymek için çarığı
Yalın ayak yolda koşanı gördüm

Kağnıda koşulu öküz ve manda
Şehire gelirdik hayli zamanda
Sokakta kalırdık bazı da handa
Çarşıya çıkıp da şaşanı gördüm

Kurtuluş Savaşı kahramanları
Gönül arzuluyor bunca canları
Kanlı savaşları anlatanları
Seller gibi coşup taşanı gördüm

Ömür erişince tam son çağına
Saracaktır bizi yer kucağına
Herkes tırmanıyor ömür dağına
Bu ömür dağından aşanı gördüm

Âşık Ömer Tombul bu işe şaştı
Yaşadığım hayat sona ulaştı
Vakit akşam oldu güneşim aştı
Sabahı öğleni akşamı gördüm

* karaçav : kağnılardaki sağa ve sola tutuşturulmuş parmaklık

-78-

YURTTAŞLAR

Sevgili Alevî-Sünnî yurttaşlar
Gelin çiğnetmeyin yurdu namerde
Bizden davacıdır bu dağlar taşlar
Vatan minnettardır mert oğlu merde

Ne Irak'a güven ne de İran'a
Hiçbir devlet merhem vermez yarana
Güven Yaratan'a sarıl Kur'an'a
Ancak böyle şifa bulursun derde

Alınsın düşmandan artık bu öçler
Durmali batıya taşınan göçler
Yüzümüze gülen nice dış güçler
Sürüyü kırdırmak istiyor kurda

Hiç bir zaman bize dost değil Yunan
Atina'da bizim bayraktır yanan
Seni vatan için doğurdu anan
Düşman ayağını bastırma yurda

Benim bu sözlerim nasihat size
Irak ve Suriye gülüyor yüze
Yunan hiçbir zaman dost olmaz bize
Çünkü çok ders aldı acısı var da

Ben anlamıyorum bu nasıl iştir
Bizi yakan ateş bizim ateştir
Her zaman Alevî-Sünnî kardeşdir
Ayrılık yakışmaz Türk ile Kürt'e

Bu topraklar bizim bur da kalalım
Daim atalardan ibret alalım
Birleşelim hep bir yumruk olalım

Fırsat vermeyelim biz bu namerde

Bu vatanın eni ile boyuna
Göz dikmişler bol bol akan suyuna
Sakın ha kardeşim gelme oyuna
Eğer gelir isen düşersin derde

Ayırım yapanın yanına varma
Bölücü olana sen fırsat verme
Hakkın yarattığı kulu hor görme
Atamız Ademdir yalanım nerde

Darılma kardeşim **Ömer Tombul**'a
Sahip çık vatana doğru git yola
Hiç "Yezit Kızılbaş" deme bir kula
Böyle iş yok Ali ile Ömer'de

-79-

ÇİÇEKLERE

Ne ağılsın gönül ahüzar ile
Bak için açılsın şu çiçeklere
Yüce Allah yağmur ile kar ile
Ne güzel veriyor su çiçeklere

Kırlara çiçeği düşün kim eker
Türlü çiçeklere bak teker teker
Rüzgâr eser iki yana hû çeker
Bizlerde diyelim hû çiçeklere

Bak dostum her türlü renk gelmiş kıra
Her çiçek muhtaçtır yağmura kara
Ömer Tombul sen de Mevlâ'yı ara
Bulursun eşlik et bu çiçeklere

-80-

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Bizler için sen bu işi
Gör sevgili öğretmenim
Okuma bilmeyen kişi
Kör sevgili öğretmenim

İlimledir güzel hayat
Bilgilerime bilgi kat
Tembel isem bana tokat
Vur sevgili öğretmenim

Çantamdadır defter silgi
Senden görüyorum ilgi
Yalvarayım bana bilgi
Ver sevgili öğretmenim

Hep yücelmektir davamız
Budur Allah'a duamız
Okuldur ilim yuvamız
Bir sevgili öğretmenim

Ömer Tombul olmaz tembel
Yoktur çalışmama engel
Benim ile sınıfa gel
Dur sevgili öğretmenim

-81-

VAKİT İKİNDİ

Dostlar yaşadığım zaman bir gündür
Gün az kaldı vakit ikindi oldu
Ayrılık zor gönül size düşkündür
Gün az kaldı vakit ikindi oldu

Sabah oldu kuşluk oldu hem öğle
İkindiye geliş bak aynen öyle
Yüce Yaradan'ın kanunu böyle
Gün az kaldı vakit ikindi oldu

Hakk'ın yarattığı küreye bakın
Bir çark çevriliyor dikkat et sakın
Zaman ilerliyor bak akşam yakın
Gün az kaldı vakit ikindi oldu

Dünyada durmak yok yürümek vardır
Gidilen güzel yol uzundur dardır
Yüz yaş yaşasam da bir gün kadardır
Gün az kaldı vakit ikindi oldu

Akşam olur son bir defa yatarım
Ne bir mal alırım ne mal satarım
Vücudum gemisi yüzmez batarım
Gün az kaldı vakit ikindi oldu

Ömer Tombul tahta ata binersin
Mezarlığa gelir gelmez inersin
Bu dünyaya gelmemişe dönersin
Gün az kaldı vakit ikindi oldu

-82-

YAKLAŞTIM

Ben dokuz ay ana karnında kaldım
İlk yarıda taze kana yaklaştım
Hakk'ın emri ile bol gıda aldım
Son yarıda tatlı cana yaklaştım

Gidiş ne Güneş'e ne doğan Ay'a
Yürüyüş bir sırdır değildir yaya
Başka yere değil yönüm dünyaya
Bak iki kapılı hana yaklaştım

İnsan sıfatında geldim cihana
Ayakbastım iki kapılı hana
Vakit tamam gitmek görüldü bana
Çıkış kapısından yana yaklaştım

Kabir ehli olmak için adayım
Hasta düştüm rahat değil dardayım
Ayrılık var dostlar ahüzar dayım
Yol tükendi bak son ana yaklaştım

Ölüm meleği var göz dikti cana
Dostlar ben elveda ettim bu hana
Getirildim en son kapıdan yana
Dedim "Kabiristan sana yaklaştım"

Dünyadan ne derman ne ilâç aldım
Kabirde ben beni dertlere saldı
Kabristan şehrinde bir zaman kaldım
Hesap günlü bir cihana yaklaştım

Ömer Tombul senin dava sırada
Davayı kazanan erer murada
Hâkimler hâkimi Allah burada
Kurtuluş yok imtihana yaklaştım

-83-

ÖLÜM VAR

Her yaptığın kötü işlere pişman
Ol ey insanoğlu düşün ölüm var
Sen ancak kendine şeytanı düşman
Bil ey insanoğlu düşün ölüm var

Ezmesin dünyada bu çoklar azı
Allah kullar için yarattı arzı
Fırsat elde iken beş vakit farzı
Kıl ey insanoğlu düşün ölüm var

Vazgeç olaylardan vazgeç silahtan
İncitme canları sakın gınahtan
Canları yaratan ulu Allah'tan
Yıl ey insanoğlu düşün ölüm var

Zehir etme kulun tatlı aşını
Darda koyma mazlum kulun başını
Ağlayan insanın sen gözyaşını
Sil ey insanoğlu düşün ölüm var

Özenme kardeşim topa dumana
Bak şu akıp giden bunca zamana
Ömer Tombul der "Sen artık imana
Gel ey insanoğlu düşün ölüm var"

-84-

ÖĞRETMENİM

Bu okumayı yazmayı
Öğret bana öğretmenim
Aşk deryasında yüzmeyi
Öğret bana öğretmenim

Mevlâ insanın tenini
Hoş yaratmış bedenini
Yaşamanın nedenini
Öğret bana öğretmenim

Bana milyarlarca sayı
Şu doğan Güneş'i Ay'ı
Türkiye'yi hem dünyayı
Öğret bana öğretmenim

Boş geçirme günümüzü
Herkes duysun ünümüzü
Bizim kutsal dinimizi
Öğret bana öğretmenim

Ömer Tombul böyle diyor
Bunca âlemler ne yiyor
Ölenler nere gidiyor
Öğret bana öğretmenim

-85-

ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Öğretmenler Günü geldi
Bugün Öğretmenler Günü
Gün gelmeden ünü geldi
Bugün Öğretmenler Günü

Bugün bize kutlu olsun
Öğretmenler mutlu olsun
İçimize sevinç dolsun
Bugün Öğretmenler Günü

Başöğretmen çok iş gördü
Bilgiden duvarlar ördü
Gün Kasımın Yirmi dördü
Bugün Öğretmenler Günü

Ömer Tombul söze başlar
Dinler bizi dağlar taşlar
Kutlayalım arkadaşlar
Bugün Öğretmenler Günü

-86-

DÜNYA

Sen de bir gün yok olursun
Ölür dağın taşın dünya
Viran olur şok olursun
Yenmez olur aşın dünya

Her tarafın toz ve duman
Öldüğünde halin yaman
Kıyamet koptuğu zaman
Darda kalır başın dünya

Hiç affetmiyorsun niye
Doymuyorsun yiye yiye
Hayatın sonu yok diye
Ağlar kurdun kuşun dünya

Senin yokuşun düzün var
Gece ile gündüzün var
Yazın baharın güzün var
Eksik olmaz kışın dünya

Asırlardır yatıyorsun
Can alıp can satıyorsun
Her doğanı yutuyorsun
Yok mu başka işin dünya

Ne zamandan beri varsın
Hem genişsin hem de darsın
Yaşın büyük ihtiyarsın
Bilmem kaçır yaşın dünya

Ömer Tombul gülmez ağlar
Yok olur yükselen dağlar
Hiç de kalmaz duran sağlar
Bulunmaz yoldaşın dünya

-87-

ÖZÜ BİLİNMEZ

Âlemler yurdunda pek çok sürü var
İnsan bir başkadır özü bilinmez
Bunları yaratan yüce biri var
O bizi görüyor gözü bilinmez

Ben ona tapmakta buldum çözümü
Ulu Muhammed'e verdim özümü
Bastığı yerlere sürsem yüzümü
Ah neyleyim ayak izi bilinmez

Ölümü bir bilsen ne acı çile
Ecel tamam olur düşersin dile
Kefen için kumaş dokundu bile
Bilmem nerededir bezi bilinmez

Mümin insan Hakk'ı anar iniler
Ah ettikçe içi yanar iniler
Arı çiçeklere konar iniler
Bal yapar mayası tuzu bilinmez

Niceleri geldi Âdem'den beri
Toprak oldu bunca et kemik deri
Biz doğmadan önce bizim kaderi
Levh-i Kalem yazmış yazı bilinmez

Kıyamet bir anda kopar deniyor
Aklı olan Hakk'a tapar deniyor
Zaman ilerliyor dünya dönüyor
Çevrilen bir çark var hızı bilinmez.

Çark dönüyor güneş doğup batıyor
Zaman her bir günü geri atıyor
Bu toprakta nice insan yatıyor
Mezarları meçhul kazı bilinmez

Dünyada kul kula kuyu kazıyor
Hayatta yoksulun derdi azıyor
Dertli **Ömer Tombul** destan yazıyor
Gönül çalar söyler sazı bilinmez

-88-

YAVAŞ YAVAŞ

Gittiğimiz uzun yolun sonu var
Her gün noksanlaşır yaş yavaş yavaş
Ömrün benzeridir örülü duvar
Alınır günde bir taş yavaş yavaş

Bir yağmur misali yağar dinersin
Yaprak gibi daldan yere inersin
Kara toprak olur toza dönersin
Ayrılır gövdeden baş yavaş yavaş

Konuşma yalanı sakın gıybetten
Ayrılacak bir gün kemiğin etten
Ruhun kuş misali uçar cesetten
Gider yuvasından kuş yavaş yavaş

Öldüğünde ağlar her oğlun kızın
Unutulur senin gençliğin hızın
Sona ermiş olur baharın yazın
Gelir fırtınalı kış yavaş yavaş

Ömer Tombul sen bir etrafa bakın
Durmuyor dünyadan ahrete akın
Ömrün geldi geçti ecelin yakın
Sona erer ekmek aş yavaş yavaş

-89-

GİDİYORUM HAKK'A DOĞRU

Dünyaya geldim geleli
Gidiyorum Hakk'a doğru
Ben beni bildim bileli
Gidiyorum Hakk'a doğru

Nicesi geldi faniye
Giden unutulur niye
Her dakika her saniye
Gidiyorum Hakk'a doğru

Nefes aldığım an dahi
Uyuduğum zaman dahi
Böyle emretmiş ilahi
Gidiyorum Hakk'a doğru

Ölüm var yaş olsa da yüz
Gitti yaz bahar geldi güz
Yazda kışta gece gündüz
Gidiyorum Hakk'a doğru

Hasta benim beden hasta
Ayrılık var gönül yasta
Dayanamam eşe dosta
Gidiyorum Hakk'a doğru

Ne arkaya ne bir öne
Gidiyorum başka yöne
Dünya ile döne döne
Gidiyorum Hakk'a doğru

Bu dünya bir açık pazar
Melek her olanı yazar
Benim son durağım mezar
Gidiyorum Hakk'a doğru

İşim misafir olmaktır
Beni besleyen topraktır
Tek ev sahibim Allah'tır
Gidiyorum Hakk'a doğru

Gönül sen haramdan kaçın
Bu giden göç senin göçün
Hakka hesap vermek için
Gidiyorum Hakk'a doğru

Mezarımda mertek meşe
Ne zevk olur ne bir neşe
Hasret kalırım güneşe
Gidiyorum Hakk'a doğru

Gözüm yok parada pulda
Keramet elbette kulda
Gözle görülmeyen yolda
Gidiyorum Hakk'a doğru

Ömer Tombul etrafa bak
Baharda açılır yaprak
Her yaprağın sonu toprak
Gidiyorum Hakk'a doğru

-90-

SEVERİM

Allah ile insan aşkı özümde
Severim Allah'ı bir de insanı
Dünya benim olsa yoktur gözümde
Severim Allah'ı bir de insanı

Güvenmem dünyada tahtla saraya
Ancak Allah şifa verir yaraya
Ben tapamam mala mülke paraya
Severim Allah'ı bir de insanı

Hiç acın halinden anlamazmış tok
İnsan kadar daha güzel varlık yok
Cesedim içinde tatlı candan çok
Severim Allah'ı bir de insanı

Bak insan insanı öldürür niçin
Zalim kör şeytanı güldürür niçin
Bunca yaratılan insanlar için
Severim Allah'ı bir de insanı

Her insan bedeni bir et kemik kan
İnsanoğlundadır namus şeref şan
Bunca yaratığın iyisi insan
Severim Allah'ı bir de insanı

Tapma bu dünyaya sen **Ömer Tombul**
Yüce Yaratan'ı gönüllerde bul
Allah benim Rabb'im ben Allah'a kul
Severim Allah'ı bir de insanı

-91-

AŞKINA AĞLARIM

Allah diyen eren şeyhin
Dili aşkına ağlarım
Mümine ders veren şeyhin
Eli aşkına ağlarım

Hayatta ebedi kalan
Doksan dokuz isim alan
Hakimler hakimi olan
Vali aşkına ağlarım

Bu İslâm dinine düşman
Olan olacaktır pişman
Ebubekir Ömer Osman
Ali aşkına ağlarım

Mekke'nin toprağı taşı
Akıtır gözümden yaşı
Anılan Hacı Bektaş'ı
Veli aşkına ağlarım

Dünyada mal alan satan
Kazancına haram katan
Musalla taşında yatan
Ölü aşkına ağlarım

Muhammet en büyük hoca
Dini yaydı gündüz gece
Allah'ın bu şanı yüce
Kulu aşkına ağlarım

Dünyalar durdukça duran
Şeytanın belini kıran
Onun adı ulu Kur'an
Dalı aşkına ağlarım

Ŗöyle bir düşündüm dünü
Söylenir Fatih'in ünü
İstanbul'un fetih günü
Salı aşkına ağlarım

Bayrağın ayı yıldızı
Temsil eder yurdumuzu
Sancak ise ordumuzu
Alı aşkına ağlarım

Tombul der "Serden geçtiğim
Duyulur burdan göçtüğüm
Pirin elinden içtiğim
Dolu aşkına ağlarım"

-92-

GİDİYORUM

Dostlar zaman ırmak olmuş akıyor
Gidiyorum zaman ırmağında ben
Kalbim inanıyor gözüm bakıyor
Gidiyorum zaman ırmağında ben

Zaman hep gidiyor bilmiyor durmak
Ben köpük misali zaman bir ırmak
Kolay değil eşten dosttan ayrılmak
Gidiyorum zaman ırmağında ben

Dünya dedikleri pazardır pazar
Bir kefen kazandım son durak mezar
Zaman yükün aldı dertlerim azar
Gidiyorum zaman ırmağında ben

Dünya sen fanisin dert verdin bana
İki kapılı han demişler sana
Bak yaklaştım şu son kapıdan yana
Gidiyorum zaman ırmağında ben

Ölüm her doğanı bir bir biçiyor
Ecel şerbetini herkes içiyor
Sayısız vakitler gelip geçiyor
Gidiyorum zaman ırmağında ben

Peygamber ders verdi bunca ümmete
Hiç önem vermedik farza sünnete
Bilmem Cehennem'e bilmem Cennet'e
Gidiyorum zaman ırmağında ben

Ömer Tombul sen bir etrafa bakın
Her doğan gidiyor göç akın akın
Yaş elli beş oldu son durak yakın
Gidiyorum zaman ırmağında ben

-93-

İÇİM RAHAT

Dünyanın her kıtasını
Çözdüm içim rahat şimdi
Bu yurdun haritasını
Çizdim içim rahat şimdi

Doğru yolda yürür atım
Gidiyorum adım adım
Ben nefsimi baltaladım
Ezdim içim rahat şimdi

Sevdim Hakk'ın doğasını
Aldım ata duasını
Kör şeytanın yuvasını
Bozdum içim rahat şimdi

Düşkünüm havaya suya
Bağlıyım yârene soya
Memleketi doya doya
Gezdim içim rahat şimdi

Köyümün etrafı kara
Gezmek için çıktım kıra
Dörtlükleri sıra sıra
Dizdim içim rahat şimdi

Ömer Resulün izinde
Gider derman var dizinde
Ben bu aşkın denizinde
Yüzdüm içim rahat şimdi

-94-

GÖZ GÖRE GÖRE

Aman Rabb'im akıl ermez bu işe
Nerden geldim nere gidiyorum ben
Ben garip yolcuyum dünya bir gişe
Mahşer denen yere gidiyorum ben

Bu fani dünyada kalınmaz niye
Bilsem gelmez idim ben bu faniye
Hayatım boyunca tek bir saniye
Durmak yok habire gidiyorum ben

Hep yürümek için geldim dünyaya
Gidişim ne atla ne de bir yaya
Ne Güneş'e ne yıldıza ne Ay'a
Son durak kabire gidiyorum ben

Azrail bir anda gelir yanıma
Şiddetli bir acı girer canıma
Toprak susamıştır yorgun kanıma
Hep can vere vere gidiyorum ben

Ömer Tombul senin ismin okundu
Mezarın kazıldı bezin dokundu
Kara toprak seni aldı sokundu
Bak göz göre göre gidiyorum ben

-95-

HESAP GÜNÜNE DOĞRU

İnsan sıfatında geldim dünyaya
Gidiyorum hesap gününe doğru
Ne bir araç ile nede bir yaya
Gidiyorum hesap gününe doğru

Dünyada zamanı geçirdim boşa
Gör ki neler gelir bu garip başa
Bir yol üzerinde ben koş a koş a
Gidiyorum hesap gününe doğru

Bu hesap gününü kullar görecek
Muradına mümin olan erecek
Hâkimler hâkimi karar verecek
Gidiyorum hesap gününe doğru

Sırat dedikleri korkulu bir yer
Allah imansız a “Geçemezsin” der
İman ver ey güzel Allah iman ver
Gidiyorum hesap gününe doğru

Fayda yoktur maldan mülkten paradan
Güzel ahlâklıyı sever yaradan
Ayrırlar bir gün akı karadan
Gidiyorum hesap gününe doğru

Biliyorum mahşer imtihan yeri
Yürüyorum doğum günüm den beri
Yerimde sayamam dönemem geri
Gidiyorum hesap gününe doğru

Her kulun bu yolda tutar dizleri
Gidenlerin kalmaz ayak izleri
Ya Muhammet kabul eyle bizleri
Gidiyorum hesap gününe doğru

Kusurlarımız çok halimiz yaman
 Affet bizi aman Allah'ım aman
 Yazda kışta gece gündüz her zaman
 Gidiyorum hesap gününe doğru

Dostlar ölenlerden ibret alınız
 Namaz terk edilmez onu kılınız
 Yolun sonu yakın hoşça kalınız
 Gidiyorum hesap gününe doğru

Müslüman'ız diye düşmüştük dile
 Kuran'a uymadık biz bile bile
 Yarın mahkeme var yaradan ile
 Gidiyorum hesap gününe doğru

Ömer Tombul der "Faniden göçerim
 Ecel şerbetini elbet içerim
 Burda ne ektimse orda biçerim"
 Gidiyorum hesap gününe doğru

-96-

BİZLER GİBİ

Sağlar siz de ölürsünüz
Bizler gibi bizler gibi
Çürür toprak olursunuz
Bizler gibi bizler gibi

Ölü olur donarsınız
Teneşire konarsınız
Döne döne yunarsınız
Bizler gibi bizler gibi

Baş gövde iki kol bacak
Can bunlardan alınacak
Namazınız kılınacak
Bizler gibi bizler gibi

Tahta ata binersiniz
Mezarlıkta inersiniz
Doğmamışa dönersiniz
Bizler gibi bizler gibi

Set çeksen de tutmaz setin
Kabir azabı pek çetin
Ayrılır kemikten etin
Bizler gibi bizler gibi

İbret için ölüm yeter
Hangi dert ölümden beter
Üstünüzde otlar biter
Bizler gibi bizler gibi

Mal alır mal satarsınız
Rızka haram katarsınız
Dar mezarda yatarsınız
Bizler gibi bizler gibi

Terk eyledik evimizi
Dostlar unuttular bizi
Hatırlayan olmaz sizi
Bizler gibi bizler gibi

Sağlar camiye gidiniz
Allah'a secde ediniz
Nice kul hakkı yediniz
Bizler gibi bizler gibi

Dünyadan alınız azık
Almayana olur yazık
İki başa konur kazık
Bizler gibi bizler gibi

Üstümüze konmuş taşlar
Serpilir yağmurlar yaşlar
Ölürsünüz arkadaşlar
Bizler gibi bizler gibi

Kur'an'sız yüz binlersiniz
Ne okur ne dinlersiniz
Dar mezarda inlersiniz
Bizler gibi bizler gibi

Eğer yoksa imanınız
Fayda vermez amanınız
Boş geçmesin zamanınız
Bizler gibi bizler gibi

Oruç tutan namaz kılan
Onlara dokunmaz yılan
Herkesler der "Dünya yalan"
Bizler gibi bizler gibi

Solmamış çiçeklersiniz
Dertlere dert eklersiniz
Bir Fatih beklersiniz
Bizler gibi bizler gibi

Biz ölüler eski sağlar
Bu ayrılık yürek dağlar
Her günahkâr durmaz ağlar
Bizler gibi bizler gibi

Dünyadan göçmeden önce
Düşününüz ince ince
Ölüm her yaşlıya gence
Bizler gibi bizler gibi

Sağlar Allah’a tapınız
Siz Hakk’a kulluk yapınız
Bir gün örtülür kapınız
Bizler gibi bizler gibi

Söyle **Ömer Tombul** söyle
Hallerimiz aynen öyle
Sende yatacağsın böyle
Bizler gibi bizler gibi

-97-

BİLMEM NEDENDİR

Bir derin uyudum dostlar ağladı
Yine uyanmadım bilmem nedendir
Bir kardeş çenemi başa bağladı
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Çocuklar yüzüme bakıp kaçtılar
Duyan dostlar bizim eve koştular
Torunlarım oğlum kızım coştular
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Ateş yakmak için odun kırdılar
Su ısıtmak için kazan kurdular
Sevenlerim bölük bölük durdular
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Teneşire kondum ağırlık çöktü
Yüzüme bakanlar hep boyun büktü
Birisi yıkadı biri su döktü
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Nice çilelerle geldim bu yaşa
Gör ki neler gelir bu garip başa
Namaz için kondum bir yassı taş
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Namazım kılındı beni aldılar
Cenazemi gelmez yola saldılar
Dermansız olanlar durdu kaldılar
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Tahta at yürüdü düştüm yollara
Zahmet oldu beni seven kullara
Çöktüm omuzlara illâ kollara
Yine uyanmadım bilmem nedendir

Son durağa geldim aman amanım
 Pek dardayım karşı gele imanım
 Yok olmağa pek az kaldı zamanım
 Yine uyanmadım bilmem nedendir

Bana niyet dua Kur'an okundu
 Sözler kulağıma pek hoş dokundu
 Kara toprak aldı beni sokundu
 Yine uyanmadım bilmem nedendir

Beni bir daracık yere ittiler
 Şu kara toprağa teslim ettiler
 Beni getirenler kaçtı gittiler
 Yine uyanmadım bilmem nedendir

Mezardasın **Ömer Tombul** mezarda
 Şimdi sevenlerin hep ahüzarda
 Bir yanım tahtada bir yanım yarda*
 Yine uyanmadım bilmem nedendir

* yar : uçurum

-98-

GİTTİM BEN

Dünya adlı pazarda
Ne aldım ne sattım ben
Konulduğum mezarda
Ağlayarak yattım ben

N'ettim evi uşağı
İndirdiler aşağı
Vermediler döşeği
Kuru yerde yattım ben

Bir sala bindirdiler
Mezara indirdiler
Işığı söndürdüler
Sona erdim bittim ben

Bilirim dünya fani
Yere gömdüler beni
Sevdiğim güzel teni
Topraklara kattım ben

Geldi sual meleği
Gördü beyaz gömleği
Tuttu benim bileği
Bu dilimi yuttum ben

Mezara geldiğimi
Ben bildim öldüğümü
Dünyada bildiğimi
Mezarda unuttum ben

Beni orda gördüler
Hem mahşere sürdüler
Defterimi verdiler
Elim ile tuttum ben

Karşı gelmezse iman
Mezarda halim yaman
Aman Allah'ım aman
Ne zor işe çıktım ben

Ömer Hakk'ın kuludur
Yolu İslâm yoludur
Sağ değildir ölüdür
Bu dünyadan gittim ben

-99-

ÖLDÜM

İlkbahardan yazdan geldim
Kışa getirdiler beni
Evimin içinde öldüm
Dışa getirdiler beni

Gitti mezarımı kazan
Geldi bana künye yazan
Yandı ocak konu kazan
Duşa getirdiler beni

Mevtam tenesüre konu
Camide salâ okundu
Cansız tene el dokundu
Başa getirdiler beni

Kefendir yere serilen
Var mı giyince dirilen
Musalla adı verilen
Taşa getirdiler beni

Yanmışım aşkın narına
Hasret kaldım pınarına
Mezarın dış kenarına
Kaşa getirdiler beni

Ömer der “Mekân kurdular
Nice sualler sordular
Bilemeyince vurdular”
Şaşa getirdiler beni

-100-

AĞLAMA

Ecel geldi ölüyorum
Özüm ağlama ağlama
Baktım görmez oluyorum
Gözüm ağlama ağlama

İlkbaharım yazım n’oldu
Zamanım sonbahar oldu
Bir baktım gül benzim soldu
Yüzüm ağlama ağlama

Kim kazana kimler yiye
Dilim konuşmuyor niye
Yürüyemez oldum diye
Dizim ağlama ağlama

Yattı yere kalkmaz beden
Uyudu uyanmaz neden
Öldü yavrum senin deden
Kuzum ağlama ağlama

Kızım birdir oğlum iki
Biri Mahmut biri Zeki
Zübeyde’ m ağlar tabi ki
Kızım ağlama ağlama

Tombul der “Nice Ömerler
Hani nerde bunca erler
İkimizi bir gömerler
Bezim ağlama ağlama”

-101-

GÖNÜL YAP

Bülbül ah ediyor kırmızı güle
Hoş edeyim diye gülün gönlünü
Var git sahibinden sen özür dile
Eğer kırdın ise elin gönlünü

Bir hayır sahibi yapsa bir pınar
Pınarın suyunu içenler kanar
Bir ağaç dalına türlü kuş konar
Kuş da hoş edermiş dalın gönlünü

İnsanlar içinde sen olma cimri
Beyhude geçirme bu kısa ömrü
Yüce yaratanın böyledir emri
Arı tatlı yapar balın gönlünü

Yüz yaş yaşasan da yine ölürsün
Dünyada sayılı nefes alırsın
Allah'ın evini yıkmış olursun
Kırdın ise sen bir kulun gönlünü

Yarın Cehennem'e düşmeden yolun
Kazan bu dünyada gönlünü kulun
Sen her rastladığın kula hoş bulun
Dikkat et yıkmasın dilin gönlünü

Dostum iyiliği sen başa kakma
Kulda kusur olur kusura bakma
Coşkun çaylar gibi çağlayıp akma
Durduran bulunmaz selin gönlünü

Tut bir ay orucu sende kıl beşi
Daim ibadettir müminin işi
Varsa size küskün olan bir kişi
Zaman geçirmeden alın gönlünü

Dünya malı için incitme kulu
Kurtaramaz asla parası pulu
Sen dost bilir isen **Ömer Tombul**'u
Hoş et ana baba gelin gönlünü

-102-

DOSTLAR

Dostlar bu dünyamız bir pazaryeri
Bu pazarda yalnız kefen satarlar
Gelen kefen alır hiç dönmez geri
Gör bak gelinmeyen yere atarlar

Gönderilen yerin ismi mezarlık
Ne antlaşma olur ne bir pazarlık
Orada lazımdır okuryazarlık
Cesedi toprağa toza katarlar

Gün olur dirilir çürüyen canlar
İmanı olmayan kullar ne anlar
Toprağın altında yatan insanlar
Yemezler içmezler ancak yatarlar

Hayatta Allah'ı inkâr edenler
Ömür boyu yanlış yola gidenler
Bu fani dünyada can incidenler
Hesap günü pek zor işe çatarlar

Ömer der “Cennete kolay girilmez
Sırat köprüsünde işin görülmez
Fesat insanlara geçit verilmez”
Cehennemde derin yere batarlar

-103-

GÖÇER

Bu fani dünya yüzüne
Gelen konar konan göçer
Yokuşuna hem düzüne
Gelen konar konan göçer

Hak güzellik ister koldan
Ayaklardan elden koldan
Dokuz aylık uzun yoldan
Gelen konar konan göçer

Her kulun son bulur yaşı
Başucuna korlar taşı
Dünya yolda pınar başı
Gelen konar konan göçer

Bu dünya bir pazaryeri
Kefen alan dönmez geri
İlk insan Âdem'den beri
Gelen konar konan göçer

Kefen takım bez gündelik
Hem gündüzlük hem gecelik
Dünya yolda bir gölgelik
Gelen konar konan göçer

Bu yeraltı yurt mu nedir
Göç var nice bin senedir
Dünya misafir hanedir
Gelen konar konan göçer

Sen Allah'ı ölümü an
Hiç kimseye kalmaz cihan
Dünya yolda kurulu han
Gelen konar konan göçer

Yürü **Ömer Tombul** yürü
Bu toprakta sende çürü
Dünyada göç sürü sürü
Gelen konar konan göçer

-104-

DAĞLAR

Sizlerde her zaman kar var duman var
Her daim belalı başınız dağlar
Mevsim bahar güze hayli zaman var
Eksik olmaz sizin kışınız dağlar

Pir elinden aşk şerbeti içtiniz
Yâr aşkına yana yana piştiniz
Sizler niçin yardan ayrı düştünüz
Yasta mıdır ötmez kuşunuz dağlar

Dertli midir bozuk eser yeliniz
Bilmem niçin coşkun akar seliniz
Yâr mı yitirdiniz kırık beliniz
Viran toprağınız taşınız dağlar

Ulu dağlar benim sesimi duyun
Yüce Yaradan'ın emrine uyun
Hep meydanda olsun ekmeğin suyun
Nice aç doyursun aşınız dağlar

Ömer ne ana var ne baba ne yâr
Dağlar melül melül yoktur bahtiyar
Zaman ahir zaman dünya ihtiyar
Bilmem kaçır sizin yaşınız dağlar

-105-

BÜLBÜL

Şu bağdaki gonca gülü
Der ağlama bülbül bülbül
Gönüle lâle sümbülü
Ser ağlama bülbül bülbül

Sendeki seda bir sanat
Kalbi sevgi ile donat
Gül dalına iki kanat
Ger ağlama bülbül bülbül

Mahşerde gül var orada
Hem orada hem burada
İki cihanda murada
Er ağlama bülbül bülbül

Ne bu acı ne bu çile
Gözyaşların benzer Nil'e
Bu dünyada bir gönüle
Gir ağlama bülbül bülbül

Ömer şaşar böyle işe
Göstermezler eşi eşe
Kalplere yas değil neşe
Ver ağlama bülbül bülbül

-106-

ÖVÜNSÜN

Şu yaşadığımız fani dünyada
Nice gönüllere giren övünsün
Abdestli yatarak gece rüyada
Ulu peygamberi gören övünsün

Dostum kötülerle konup göçme ha
Çalış ilim öğren güven Allah’a
İslam’ın kiblesi o Beytullah’a
Ağlayarak yüzler süren övünsün

İşin doğrusunu sorarsan bana
Bir gönüle girmek yakışır sana
Uzak diyarlardan gelen insana
“Halin nasıl” diye soran övünsün

Bunca yaratılan insanlar cinler
Kimisi konuşur kimisi dinler
Yarası olanlar ah eder inler
Acıyan yarayı saran övünsün

Bir bak yarınına bir de dününe
Herkes hayran eren kulun ününe
Kalplerden çıkmayan hesap gününe
Yarın ak yüz ile varan övünsün

Bir kulun ırkını bir de rengini
Hoş gör yüksek uçma gözet engini
Fakir insan her an izler zengini
Bir fakire zekât veren övünsün

Günahkâr olanlar çekerler cefa
Günahsız olanlar sürerler sefa
Namaz kılmak için günde beş defa
Hakkın huzuruna duran övünsün

Dilerim her insan Allah'ı bile
Sen yüce Allah'tan doğruluk dile
Kur'an ile sünnet ile farz ile
Şeytanın belini kıran övünsün

Ömer can cesetten çıktığı anda
Rahat olmak için çare imanda
Hayatı boyunca koca cihanda
Kalpten kalbe köprü kuran övünsün

-107-

GELDİM

Dokuz aylık yoldan dünya yüzüne
Ağlamaya bir de gülmeye geldim
Yaratan ruh vermiş insan özüne
Ağlayan gözleri silmeye geldim

Dediler “Bir düşün ulu dedeni
Hani nerde onun güzel bedeni”
Dünyaya gelmenin pek çok nedeni
Ben kim olduğumu bilmeye geldim

Dedim “Deli gönül doğru ol sevil
Yücelerden uçma engine eğil”
Dedim “Bunca âlem sahipsiz değil”
İşte bu gerçeği bulmaya geldim

Ne bölücü oldum ne sağcı solcu
Benim garip gönül Allah’cı kulcu
Dedim “Dünya bir han ben garip yolcu
Ben bu hana konuk olmaya geldim”

Dünyaya gelmenin vardır gereği
Sen hep hak aşkına yandır yüreği
Namaz ibadeti dinin direği
Allah için namaz kılmaya geldim

Nicesi dünyada kul hakkı yiyor
Allah kul hakkıyla gelmeyin diyor
Bunca doğan insan hakka gidiyor
Dünyada az zaman kalmaya geldim

Bu fani dünyayı canlılar sarmış
Nicesine geniş kimine darılmış
Her varlığa ait dört mevsim varmış
Gül gibi açılıp solmaya geldim

İnsan yaratıldım yine derdim var
Dünyaya geleli işim ahüzar
Dünya dedikleri bir küçük pazar
Pazardan bir kefen almaya geldim

Ömer Tombul der ki “Yerde yatarım
Yer kabul etmezse nerde yatarım
Ben güneş misali doğdum batarım”
Dedim “Dünya sana ölmeye geldim”

-108-

BAHAR GELDİ

Yine bahar geldi karlar eridi
Ağaçlar süslendi dallar ne güzel
Koyun kuzu dağa taşa yürüdü
İnek dana canlı mallar* ne güzel

Bahçeler yeşerdi güller açıldı
Mis kokular dağa taşa saçıldı
Yaylalara bu yıl erken göçüldü
Kalabalık oldu yollar ne güzel

İlkbaharda gelir gelmez sıcaklar
Çıktı yeryüzüne türlü böcekler
Her taraf yemyeşil açtı çiçekler
Bahçelerde açan güller ne güzel

Gurbetçi olanı gurbet bağladı
Vatanı uğruna yandı ağladı
Irmaklar dereler çaylar çağladı
Aktı boz bulanık seller ne güzel

Gül dalında garip bülbüller öttü
Bülbülün figanı herkese yetti
Yemlikler** görüldü madımak*** bitti
Çayırlar süslendi çiller ne güzel.

Ömer der “Belâlı başları gördüm
Gözden akan kanlı yaşları gördüm
Mevlâ’ya yalvaran kuşları gördüm”
Allah’ı çağıran diller ne güzel

* **mal** : büyükbaş hayvan

** **yemlik** : genellikle buğday tarlalarında yetişen çayıra benzeyen ve yenilen bitki

*** **madımak** : harmanlarda ve kıraç yerlerde yetişen ve yemeği yapılan bir bitki

4. MİLLÎ ve HİSSÎ ŞİİRLER

-109-

ÖNCE VATAN

Aman dostlar bu dünyada
Önce vatan önce vatan
Ekmek hava su dünyada
Önce vatan önce vatan

Çalışana zaman lazım
Hayvana yem saman lazım
İnsana din iman lazım
Önce vatan önce vatan

Ben Mevla'dan dağ isterim
Mor sümbüllü bağ isterim
Et süt peynir yağ isterim
Önce vatan önce vatan

Olmayınca şu dağ ova
Alamazsın temiz hava
Tüm canlılar için yuva
Önce vatan önce vatan

Ömer Tombul çekme çile
Her güzellik vatan ile
Sen Allah'tan huzur dile
Önce vatan önce vatan

-110-

VATAN TARİH VE İMAN

Gel ey yurttaş gör bak doğan yürüyor
Gidiş ölüm denen olaya doğru
Bir yakın gurbet var düşen çürüyor
Gidenler gelmiyor sılâya doğru

Sağlar şükretmezler yiyip doyunca
Kimi namaz kılmaz hayat boyunca
Minareden gelen sesi duyunca
Bakmazlar ezana salâya doğru

Kimi senlik benlik yapan kişidir
Öyleleri herkes duyar işitir
Sağ sol tartışması deli işidir
Götürür insanı belâya doğru

Fatihler Yavuzlar kıldılar beşi
Daim Allah için gördüler işi
Varsa bu devleti sömüren kişi
Gidemez Cennet-i Âlâ'ya doğru

Osmanlı'yı iç ve dış güçler yıktı
Halkımız işgalden usandı bıktı
Bir Mustafa Kemal Samsun'a çıktı
Haykırdı Yunan'a Rusya'ya doğru

Düşman geldi girdi Kars ile Van'a
İngiliz Fransız dert oldu cana
Yunan tam yerleşti batıdan yana
İtalyan yürüdü Konya'ya doğru

Türk'ler engelleri böyle aşalar
Düşman orduları korkup şaşalar
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar
Kükrediler dağa ovaya doğru

Kahraman Atatürk her işi bildi
 Düşmanı bu güzel vatandan sildi
 Ordumuz kükredi düşman ezildi
 Kaçtılar On iki Ada'ya doğru

Tarih iki bin birçok yıldız kaydı
 Yıllar otuz altı padişah saydı
 Osmanlı Türkleri İslâm'ı yaydı
 Avrupa Afrika Asya'ya doğru

Yabancılar gördü işin zorunu
 Anında yaptılar dünya turunu
 Osmanlı'nın soyu yüce torunu
 Çalış sende yüksel çık aya doğru

Namaz kıl kurban kes sen hazır bulun
 Hesap günü vardır bunca her kulun
 Sırat köprüsüne düşecek yolun
 Gidiyorsun başka dünyaya doğru

Her Türk'ün çalışkan olmaktır işi
 Bulunmaz Türklüğün benzeri eşi
 Türk yerin yıldızı ayı güneşi
 Işık saçtık tam üç kıtaya doğru

Dünya duysun bizi yenmek zor ıştır
 Türk'ün dini İslâm şartı tam beştir
 Her Alevî-Sünnî Türk-Kürt kardeştir
 Yükselt al bayrağı semaya doğru

Devleti ne hasta ne hekim yedi
 Bankalar soyulmuş bilmem kim yedi
 Atatürk İstikbal göklerde dedi
 Çalışanlar gitti uzaya doğru

Atamız Âdem'dir döner çarkımız
 Herkes âdemoğlu iman farkımız
 Biz insan seliyiz zaman arkımız
 Akıyoruz başka deryaya doğru

Müslüman'ım dersin mala taparsın
Ne ibadet ne bir gönül yaparsın
Gitme kötü yere mikrop kaparsın
Camiye gel yönel Mevlâ'ya doğru

Ömer bunca insan yaratana kul
İncitme canları yurтта huzur bul
Haritayı öne aç **Ömer Tombul**
Aşk ile bak Kars'tan Muğla'ya doğru

-111-

ANADOLU

Ne güzel yaratık bu yer küresi
En hoş yeri Anadolu efendi
Bu Anadolu'nun her bir yöresi
Şehit yatanlarla dolu efendi

Nice düşmanlarla savaşa girdik
Biz düşmanı yendik sonuca erdik
Biz Çanakkale'de çok şehit verdik
Şehitlikdir Gelibolu efendi

Türk ileri gider geri kalamaz
İmanı olmayan güçlü olamaz
Zalim düşman almak ister alamaz
Cennet vatan İstanbul'u efendi

Halkımın çektiği dert ahüzdardır
Kulları yücelten şereftir ardır
Her zaman birliğe ihtiyaç vardır
Bırakalım sağı solu efendi

Yurdumuz verimli toprağı zengin
Doğusu yücedir batısı engin
Vatanım bulunmaz dünyada dengin
Her yanı ırmaklı sulu efendi

Ezan sesleriyle yer gök inliyor
Kur'an okuyanı canlar dinliyor
Kur'an bu İslâm'a yüce din diyor
Halkımızın dini ulu efendi

Ömer Tombul sağlam değil hastayım
Tüm hastalar gibi bende yastayım
Yaş otuzdan beri bu Sivas'tayım
Gel Sivas'a bul Tombul'u efendi

-112-

HAZIR OL RUM KRALI

Hazır ol Kıbrıs'ta ey Rum kralı
Yüce Türk Milleti koşmuş geliyor
Ya ölü olursun ya bir yaralı
Mehmetçik sel gibi coşmuş geliyor

Herkes duydu Atatürk'ün ününü
Sakın unutmayın onun gününü
Durmadan kan döken İsmet İnönü
Kanlı çizmeleri giymiş geliyor

İsmet İnönü'müz Türk başbakanı
Odur cephelerde akıtan kanı
Cevdet Sunay Genel Kurmay Başkanı
O da "Vur" emrini vermiş geliyor

Bin düşmana bedel Türk'ün birisi
Milletler içinde Türk'tür iyisi
Cemal Gürsel Paşa Cumhur reisi
Millet ondan emir almış geliyor

Kuşatırız yavru yurdu dışından
Vazgeçmeyiz tek bir çakıl taşından
Toros dağlarının yüce başından
Şanlı Türk ordusu aşmış geliyor

Sel gibi coşarız tutmaz bendimiz
Hiçbir millette yok bizim fendimiz
Muhammet Mustafa baş efendimiz
Nurlu mezarından çıkmış geliyor

Ey Mehmetçik Kıbrıs senin her şeyin
Bütün etrafına mayın döşeyin
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin
Kıbrıs davasını duymuş geliyor

Hatırla Makaryos Dumlupınar'ı
Mehmetçik'in orda belli hüneri
Sen hiç tanır mısın Âşık **Ömer**'i
O da Mehmetçik'e uymuş geliyor

-113-

KIBRIS

Radyodan dinledik havadis duyduk
Rumlar işgal etmiş Erenköy'ünü
Canımızı vatan uğruna koyduk
Biz kurtaracağız kurttan koyunu

Bilmem Makaryos'un aklı delimi
Hiç kabul etmiyor iki bölümü
Bizler göz önüne aldık ölümü
Denize dökeriz Rum'un soyunu

Mehmetçik Kıbrıs'a basar ayağı
Zalim düşmanlara vurur dayağı
Asarız oraya bu al bayrağı
Yükseltiriz yıldız ile ayını

Ömer Tombul der "Biz zafer alalım
Vatanın uğruna şehit olalım
Kıbrıs davasına çare bulalım
Artık sona ersin Rum'un oyunu"

-114-

TÜRK BAYRAĞI

Türk'ün bayrağını tanıtam size
Türk'ün öz kanıdır özü kırmızı
Gökteki ay yıldız verilmiş bize
Bir tan yeri gibi bezi kırmızı

Ne güzel bir varlık bu güzel bayrak
Kumaşı kırmızı ay yıldızı ak
Göklere yükselen bayrağa bir bak
Şavkı vurmuş şu gökyüzü kırmızı

Dilerim Allah'tan sen binler yaşa
Hoş yakışıyorsun toprağa taş
Süslersin vatanı bir baştanbaşa
Vatanın yokuşu düzü kırmızı

Bayrağın kumaşı özel dokunur
Allah ve Muhammet sende okunur
Esen rüzgâr sana ne hoş dokunur
Dalgaları yüzer hızı kırmızı

Âşık **Ömer Tombul** hayrandır sana
Dalgaları bayrağın sen kana kana
Uğruna öleyim kefen ol bana
Gören desin "Kefen bezi kırmızı"

-115-

BAYRAĞIMIZ

Türk'ün öz kanından alındı rengin
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız
Benim gönlüm senin ile pek zengin
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız

Al bayrak uğruna bu canlar helâl
Yakışmış göğsüne yıldızla hilâl
Yüksel gökyüzüne durmadan yol al
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız

Zalim düşman nice yıllar denedi
Seni gökyüzünden indiremedi
Sensin Türk yurdunun tapu senedi
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız

Meriç nehri ile Aras arası
Senin için anavatan burası
Sensin ataların bize mirası
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız

Ömer Tombul der "Pek heyecanlısın
Gönüllerde cansız değil canlısın
Sen ezelden şereflişin şanlısın"
Bizim ay yıldızlı al bayrağımız

-116-

KURTULUŞ DESTANI

Vatandaş dikkatle dinle sözümü
Sevr'i kabul eden yaktı özümü
Atatürk birlikte buldu çözümü
Birlik beraberlik güç verir böyle

Sona ermiş oldu Osmanlı devri
Başımıza belâ ettiler Sevr'i
Bu kararı yırtan süngüler sivri
Birlik beraberlik güç verir böyle

Nice yüreklerin eridi yağı
Atatürk Samsun'a bastı ayağı
Sonunda düşmana vurdu dayağı
Birlik beraberlik güç verir böyle

Erzurum iline bir ışıık çavdı *
Nice karanlığı aydınlık boğdu
Güneş Türkiye'ye Sivas'tan doğdu
Birlik beraberlik güç verir böyle

Haksız düşman işgal edince yurdu
Atatürk durumu halka duyurdu
Yeni ordulara emir buyurdu
Birlik beraberlik güç verir böyle

Düşman Kars'a girdi hem Van'a Muş'a
Nice gönülleri uğrattı kışa
Kâzım Karabekir çıkardı dışa
Birlik beraberlik güç verir böyle

Batı cephesinde İnönü İsmet
Kader değıştirdi yapılan hizmet
Zafer biz Türkler'e olmuştur kısmet
Birlik beraberlik güç verir böyle

* çavmak: güneşin doğması veya batması

Mehmetçik düşmana dikkatle baktı
 Süngüyü düşmanın bağına çaktı
 Sakarya kükredi kan seli aktı
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Ordunun başında Mareşal Çakmak
 İbret almayanlar elbette ahmak
 Nedir ikiliği kafaya takmak
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Mehmetçik düşmana dağ gibi çöktü
 Afyon'da dikenli telleri söktü
 Ordumuz düşmanı denize döktü
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Kemâl Paşa karlar içinde yattı
 Bu Sevr'in yüzünden belaya çattı
 Tam yedi devleti vatandan attı
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Düşman karşısında görünce devi
 Hem kaçtı hem yaktı yüzlerce evi
 Hep beraber oldu Sünnî-Alevî
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Savaş kazandı düşman ağladı
 Atatürk yüzlerce derdi sağladı
 İnönü Lozan'da işi bağladı
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Ata Ankara'ya kurdu merkezi
 Yurttaş etti Türk'ü Kürt'ü Çerkez'i
 Aynı hakka sahip etti herkesi
 Birlik beraberlik güç verir böyle

Ömer Tombul vatan kalpten vuruldu
 Boz bulanık akan sular duruldu
 Cumhuriyet işte böyle kuruldu
 Birlik beraberlik güç verir böyle

-117-

KİMLİĞİMİZ

Türk'ün kimliğini tanıtam size
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk'tür
Kahraman Müslüman Türk derler bize
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk'tür

Ünlü İslâm dini bizim dinimiz
Parlak yarınımız ünlü dünümüz
Üç kıtada vardır bizim ünümüz
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk'tür

Yurdumun ötesi bence on para
Üç tarafı deniz bir yanı kara
Devletin başkenti güzel Ankara
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk'tür

Cephelerde dağlar gibi durmuşuz
Yurda göz dikene yaman vurmuşuz
Tarihte on altı devlet kurmuşuz
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk'tür

Ömer Tombul der “Bu yoldadır izim
Böyledir destanım böyledir dizim
Son din son Peygamber son kitap bizim
Bizim kimliğimiz Müslüman Türk'tür”

-118-

TÜRKÜ SÖYLERİZ

Bizi bu dünyada bilmeyen yoktur
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz
Bizim âşığımız ünlümüz çoktur
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Bu Türk devletine kuyu kazanlar
Akılsız delidir huzur bozanlar
İncitme der Yunus gibi ozanlar
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Sende Yunus gibi Allah'a bağlan
Deyişleri hoştur duyunca ağlan
Söylenir dillerde Karacaoğlan
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Kerem Aslı için çok etti çaba
Dolandı köy şehir yayla kasaba
Sivas ellerinde Ruhsatî Baba
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Biliyoruz dostlar bu dünya fani
Her gelen söylemiş binlerce mani
Hani âşık Emrah hani Sümmanî
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Ferhat Şirin için taşları oydu
Yalana inandı şeytana uydu
Şirin ölmüş diye canına kıydı
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Dünya bir sahadır sahada yüksel
Çalış ilim öğren daha da yüksel
Anıyoruz seni ey Âşık Veysel
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

Yükselmek ileri gitmektir ülküm
Edirne'den Van'a tapulu mülküm
Ömer Tombul der "Ben Türkoğlu Türk'üm"
Türk'üz Türkiye'de türkü söyleriz

-119-

YA ŞEHİT YA GAZİ

Allah vatan millet bayrak aşkına
Ya şehit ya gazi olmak isterim
Nasip et Allah'ım sen bu şaşkına
Ya şehit ya gazi olmak isterim

Şehit ölmez onu bizler görmeyiz
Ne yazık ki ona yüzler sürmeyiz
Biz Türkler düşmana fırsat vermeyiz
Ya şehit ya gazi olmak isterim

Gazinin çok olur açtığı hasar
Her gittiği yere bayrağı asar
Şehidi peygamber bağrına basar
Ya şehit ya gazi olmak isterim

Türk'üm Müslüman'ım ben bir meleğim
Güçlüdür bükülmez benim bileğim
Yüce yaratandan budur dileğim
Ya şehit ya gazi olmak isterim

Ben bir Türk'üm **Ömer Tombul**'dur adım
Bu mertebeleri her an aradım
Bu fani dünyada budur muradım
Ya şehit ya gazi olmak isterim

-120-

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

Yüz yıllar boyunca nice engeli
Aşasın Türkiye Cumhuriyeti
Sarsılmamak için düzgün dengeli
Koşasın Türkiye Cumhuriyeti

Osmanlı Devleti kalpten vuruldu
Boz bulanık akan sular duruldu
Gönüller nehrine köprü kuruldu
Coşasın Türkiye Cumhuriyeti

Ben hep coştum eşlik ettim sellere
Sen benimsin vermem seni ellere
Güçlü süper devlet diye dillere
Düşesin Türkiye Cumhuriyeti

Her vatandaş hürdür değildir köle
Hür olmayan insan hiç nasıl güle
Seni canı gibi seven gönüle
Neşesin Türkiye Cumhuriyeti

Vatana saldırdı her karayılan
Bozuldu düşmanın çizdiği plan
Ateşler içine korkmadan dalan
Maşasın Türkiye Cumhuriyeti

Türk arı misali bu vatan balı
Şanlı al bayrağa selam durmalı
Devletler içinde üniformalı
Paşasın Türkiye Cumhuriyeti

Çalışkan olanlar çıkarmış Ay'a
Çalışkan olmayan gidermiş yaya
Bu Anavatandan sen de uzaya
Taşasın Türkiye Cumhuriyeti

Atatürk güldürdü bunca sağları
O'dur çözen kör düğümlü bağları
Şanlı jetler ile nice dağları
Aşasın Türkiye Cumhuriyeti

Ömer Tombul Türk-Kürt kardeş bu kullar
Bölmek ister seni sapık akıllar
Dilerim Allah'tan nice yüzyıllar
Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti

-121-

ASKERLİK

Pusulam geldi de gittim askere
Doyamadım sana güzel askerlik
Üzüle üzüle aldım tezkere
Doyamadım sana güzel askerlik

Acemi olarak geldim Van'a ben
Getirdim mutfaktan karavana ben
İki sene güldüm kana kana ben
Doyamadım sana güzel askerlik

Kışlanın içinde garip er idim
Arkadaşlar ile yemek yer idim
"Vatan bizden hizmet bekler" der idim
Doyamadım sana güzel askerlik

Kışlanın hoş idi ekmeği aş
Orada görmüştüm çok arkadaşı
Sınıfım jandarma rütbem onbaşı
Doyamadım sana güzel askerlik

Ben asker olarak gelince Van'a
Ne güzel bir görev verdiler bana
Acemi öğrettim ben bu vatana
Doyamadım sana güzel askerlik

Bu **Ömer Tombul'** un içi dolu yas
Elveda Van şehri merhaba Sivas
Bana yoldaş idi Sivaslı İlyas
Doyamadım sana güzel askerlik

-122-

ATATÜRK'Ü

Dostlar tanıtayım size
Atatürk'ü Atatürk'ü
Hak yardımcı verdi bize
Atatürk'ü Atatürk'ü

Müslüman Türk halkı yaşlı
Yok olmağı işin aslı
Sevmeyen gönüller paslı
Atatürk'ü Atatürk'ü

Kâzım Karabekir Çakmak
Olmaz sizlere hor bakmak
Sevmeyen gönüller ahmak
Atatürk'ü Atatürk'ü

Hür yaşadı niceleri
Cumhuriyet ilkeleri
Sevsin dünya ülkeleri
Atatürk'ü Atatürk'ü

Be hey İslâm'a kızanlar
Susmayacaktır ezanlar
Övsün âşıklar ozanlar
Atatürk'ü Atatürk'ü

Ben bir âşığım coşarım
Hep bu vatanda yaşarım
Sevmeyenlere şaşarım
Atatürk'ü Atatürk'ü

Silah arkadaşın İsmet
Görülmemiş böyle hizmet
Tanıtmalı her hükümet
Atatürk'ü Atatürk'ü

Atatürk sevenler haklı
 Bunlar gönüllerde saklı
 Sevmeyenin yoktur aklı
 Atatürk'ü Atatürk'ü

Onlar bu faniden gitti
 Işıkları bize yetti
 Bütün dünya takdir etti
 Atatürk'ü Atatürk'ü

Biliyorum atam öldü
 Dost ağladı düşman güldü
 Türk milleti önder bildi
 Atatürk'ü Atatürk'ü

Ömer Tombul der “Maşallah
 Türk'ü tek koruyan Allah
 Cennet'ine kor inşallah
 Atatürk'ü Atatürk'ü”

-123-

PAŞALAR

Türk milleti sizler için duacı
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar
Siz buldunuz hasta yurda ilâcı
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Bu vatanın toprağına taşına
Göz diktiler ekmeğine aşına
Siz geçtiniz yiğit halkın başına
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Bizim halimizden hiç kimler bile
Bütün dünya halkı bizlere belâ

Yaratan sizlerden bin razı ola
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Vatan parçalandı düzen bozuldu
Yürüdük düşmana düşman ezildi
Adınız tarihe bir bir yazıldı
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Türkün süngüsünden düşmanlar şaştı
Ordumuz sel gibi çağlayıp taşı
Mehmetçikler sizler gibi savaştı
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Ordunun başında Mareşal Çakmak
İndirdik düşmanın başına tokmak
Sizi herkes sever sevmeyen ahmak
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Dünyada ünlüsün ey Kemâl Paşa
Başkomutan oldun sen geldin başa
Düşman bizi mecbur etti savaşa
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

Ömer Tombul hayran şehit yatana
Düşmanın üstüne topu atana
Çok emek verdiniz siz bu vatana
Kemâl İsmet Fevzi Kâzım Paşalar

-124-

TÜRK BÜYÜKLERİ

Dostlar en büyük Türk Kemâl Atatürk
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi
Kahraman İnönü böyle büyük Türk
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

İbret almalıyız geçen zamandan
Hiç ayrılmayalım böyle imandan
Kâzım Karabekir büyük kumandan
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

Asker Fevzi Çakmak mareşal paşa
Orduyu donattı bir baştan başa
Verdiği emekler gitmedi boşa
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

Yüce Türk Ordusu Bizans'a vurdu
Kanla sulanmıştır Türk'ün öz yurdu
Şanlı Osmanlı'yı Osman Bey kurdu
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

Fatih Sultan Mehmet yeniçağ açtı
İstanbul'u aldı görenler şaştı
Hadisin dediği sırra ulaştı
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

Biz severiz vatan için ölümü
Kuran'dan almışız biz bu ilimi
Gönül anar Yavuz Sultan Selimi
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

Ya Kanunî Sultan Süleyman baba
Kurtardı köy şehir yayla kasaba
Aldığı topraklar sığmaz hesaba
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

Ömer der "Manevî gemiye bindim
Tarihte bin yıllık derine indim
Sultan Alparslan'ı duydum sevindim"
O hep kalbimizde yaşıyor şimdi

-125-

NEVRUZ

Yine yer küresi döndü dolandı
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba
Mart dokuzu çıktı sular bulandı
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Şöyle bir düşündüm ezeli dünü
Bak geride kaldı kara kış günü
Bugün yirmi bir mart söylenir ünü
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Bahar gelir gelmez karlar eriyor
Bulut üstümüze kanat geriyor
Toprak her varını bize veriyor
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Özlenen günlere bugün girilir
İlkbaharda nice canlı dirilir
Yaz gelince gonca güller derilir
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Nice kuş sesini bir dinle işit
Açılır çiçekler hep çeşit çeşit
Bu gün gece ile gündüz bir eşit
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Bak yine ısındı topraklar taşlar
Bu ayda bülbüller ötmeye başlar
Bahara “Merhaba” der bunca kuşlar
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Bahar bayramını her canlı kutlar
Al yeşil giyinir ağaçlar otlar
Nicesi sevinçten ateşten atlar
Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Bahar geldi koyun kuzu meliyor
 Göçmen kuşlar göç göç olmuş geliyor
 Şenlik türkü sesi içi deliyor
 Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Orta Asya Türk'ün öz anayurdu
 Bahar bayramını Oğuz Han kurdu
 Nice canlı seni bekledi durdu
 Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Biz Türkleriz akar gider ünümüz
 Parlak yarınımız illâ dünümüz
 Gün Ergenekon'dan çıkış günümüz
 Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Hamuru ilk önce Türkler yoğurdu
 Türkler icat etti süttten yoğurdu
 Toprak ana nice canlı doğurdu
 Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

Ömer Tombul der “Bu günü severim”
 Ergenekon destan olmuş överim
 Kutlarım Nevruz'u demir döverim
 Hoş geldin yeni gün Nevruz merhaba

5. GURBET VE HASRET ŞİİRLERİ

-126-

SELÂM SÖYLE

Sivas'ın etrafı dumanlı dağlar
Dağların çevresi bahçeler bağlar
Sevdiğim Sivas'ta ah eder ağlar
Turnam benden selâm söyle yârime

Bu ayrılık onu derde salmış mı
Ben giderken gözü yolda kalmış mı
Bir mektup gönderdim söyle almış mı
Turnam benden selâm söyle yârime

Bak Kızılırmak'ın coşkun seline
Kapılmadan uğra Sivas eline
Kurban olam kanadının teline
Turnam benden selâm söyle yârime

Biliyorum nazlı yârim pek yasta
Beni düşünmesin olmasın hasta
Gece gündüz aklım fikrim Sivas'ta
Turnam benden selâm söyle yârime

Âşık **Tombul** der “Ben bu diyardayım
Ne pek neşeliyim ne bir dardayım
Söyle yâre üç ay sonra ordayım”
Turnam benden selâm söyle yârime

-127-

VAH BANA

Gurbet ellerinde hasretim sana
Yazık bana eyvah bana vah bana
Ayrılık belâsı dert oldu cana
Yazık bana eyvah bana vah bana

Yardan ayrılalı sarhoşa döndüm
Viranede duran baykuşa döndüm
Böyle bir sevdiğim yokmuşa döndüm
Yazık bana eyvah bana vah bana

Ayrılık yüzünden deli gibiyim
Tabuta konulmuş ölü gibiyim
Bozulmuş bahçenin gülü gibiyim
Yazık bana eyvah bana vah bana

Geçti yaz baharım bu gelen güzüm
Kış mevsimim yakın kan ağlar gözüüm
Yârdan ayrılmaya dayanmaz özüm
Yazık bana eyvah bana vah bana

Senden ayrılalı **Ömer** pek yasta
Moralim bozuktur vücudum hasta
Dostlar mezarımı kazın Sivas'ta
Yazık bana eyvah bana vah bana

-128-

GEL GAYRİ

Yârim bizim elde güller açıldı
Artık soğuk günler bitti gel gayri
Mis kokular dağa taşa saçıldı
Bu ayrılık bana yetti gel gayri

Bahar geldi bunca karlar eridi
Koyun kuzu köyden kıra yürüdü
Her tarafı çayır çimen бүrүdü
Yayla bacaları tütтү gel gayri

Kader beni türlü dertlere saldı
Ayrılık aklımı başımdan aldı
Soğuk kış ayları geride kaldı
Bahar geldi kuşlar öттү gel gayri

Yayla yollarında gelinler kızlar
Türkü çağırılar yürekler sızlar
Çalınır davullar zurnalar sazlar
Bu dert beni deli etti gel gayri

Ömer der “Dereler coştı çağladı
Garip bülbül figan etti ağladı
Gel gör yağlı sütler kaymak bağladı”
Güzeller yaylaya gitti gel gayri

-129-

GÖRESİM GELDİ

Şu Sivas'ın dağlarını
Özledim göresim geldi
Mor sümbüllü bağlarını
Gülünü deresim geldi

Yâr bana mendil salladı
Yürüdü beni solladı
Gidince mektup yolladı
İçinde bir resim geldi

Yâr ben sana âşık oldum
Aşkından sarardım soldum
Yâri bir tenhada buldum
Armağan veresim geldi

Akşam güneş batar batmaz
Gitsem derdime dert katmaz
Yâr yatağa yatar yatmaz
Koynuna giresim geldi

Ömer gönül vermez yâda
Yârimi gördüm rüyada
Yârim ile bu dünyada
Murada eresim geldi

-130-

ÖZLEDİM

Dostlar gurbete düştüm
Ben Sivas'ı özledim
Yandım kavruldum piştim
Ben Sivas'ı özledim

Sivas güzel memleket
Tatlı sulu güzel kent
Suyunda var bereket
Ben Sivas'ı özledim

Abdulahabi Gazi
Gönüle girer bazı
Hoştur baharı yazı
Ben Sivas'ı özledim

Tecer Yıldız hoş dağlar
Şirin bahçeler bağlar
Gönül ah eder ağlar
Ben Sivas'ı özledim

Gönül anar Sivas'ı
Şirin dağı ovası
Ne güzeldir havası
Ben Sivas'ı özledim

Çermiğin yolları düz
Var git havuzunda yüz
Anarım gece gündüz
Ben Sivas'ı özledim

Ömer ağlar özünden
Bu gurbetin yüzünden
Kan yaş akar gözünden
Ben Sivas'ı özledim

-131-

GURBET

Ayrıldım Sivas'ın Gaziköy'ünden
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet
Gönüllü ayrılmaz kuzu koyundan
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet

Gönül anar tezek yanan sobayı
Harmanda anadut^{*} ile yabayı^{**}
Hatırlarım ana ile babayı
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet

Garip anam benim yolumu gözler
Evdeki çocuklar hep beni özler
Ne haldedir çile çeken öküzler
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet

Sıladan bir haber ben nasıl alam
Ne mektup geliyor ne de bir selam
Bilmem ki anar mı Fadime halam
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet

Fayda yokmuş kardeş ile bacıdan
Emmim oğlu Turan ile Hacı'dan
Asla kurtaramam ben bu acıdan
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet

Ömer Tombul ağlar yaşlar dökerim
Moralim bozulur boyun bükerim
Bir zamandır gurbet kahrı çekerim
Beni genç yaşımda çürüttün gurbet

^{*} **anadut** : biçilen ekinleri arabaya koymaya ve harmana aktarmaya yarayan üç dişli alet

^{**} **yaba** : buğday aktarmaya yarayan tahtadan yapılmış aygıt

6. SOSYAL KONULU ŞİİRLER

-132-

TİRYAKİ EFENDİ

Dinle sana ben bir öğüt vereyim
Benim sözüm doğru sözdür efendi
Tiryakisin filim çektir göreyim
Senin özün kara özdür efendi

Sigara soldurmuş haline baksan
İçme sigarayı aklın mı noksan
En çok yaşanan yaş seksenle doksan
İçme korun hakkın yüzdür efendi

Nefes boruların kirli oluktur
Dişler çürük bir bak saçlar yoluktur
Görmez misin elin yüzün soluktur
Senin gözün nasıl gözdür efendi

Sigara dumanı büyük zarardır
Ciğerleri alt üst eder karartır
Mide ülser olur yakar sarartır
Sigara bir kızgın közdür efendi

Sigarayı asla içmese kullar
Daim güçlü olur ayaklar kollar
Tiryakiye çetin olur düz yollar
İçmeyene yokuş düzdür efendi

Sigara dumanı ciğeri dağlar
İçen hasta olur ah eder ağlar
Sigara içeni yürütmez bağlar
Bu bir kör düğümdür çözdür efendi

Sigara içenin yanında durma
Dumanı zarardır yakın oturma
Vücut bir gemidir koru batırma
Kaptan ol dosdoğru yüzdür efendi

Yıllardır pis duman ciğere doldu
Sigara yüzünden gül benzin soldu
İyi düşün gençlik çağların n'oldu
Giden yazdır gelen güzdür efendi

Ömer Tombul der “Her tiryaki böyle
Sohbetler edersin ağayla beyle
Aklın varsa sigarayı terk eyle”
Gönüle umudu üzdür efendi

-133-

TRAFİK

Dostlar acıyalım polisimize
Uyalım trafik kurallarına
Dikkat etmeliyiz gidişimize
Uyalım trafik kurallarına

Karşıya geçişte araçtan sakın
Önce sola sonra sağına bakın
Uyanık ol belki ölümün yakın
Uyalım trafik kurallarına.

Yurtta yasaklara uysa her kişi
Eceli yetmeden ölmez bir kişi
Küçük çocuğuna öğret bu işi
Uyalım trafik kurallarına

Eğer şoför isen doğru git yola
Daim yanlış işten geliyor belâ
Dikkat etmelisin sağ ile sola
Uyalım trafik kurallarına

Kavşaklarda dikkat eyle lambaya
Vurma aracını bayana baya
Sen hoş görülür ol dalgındır yaya
Uyalım trafik kurallarına

Ömer Tombul senin her sözün öğüt
Olmasın cenaze olmasın ağıt
Ölmesin yazıktır bu kadar yiğit
Uyalım trafik kurallarına

-134-

KIZILAY

Yangın deprem olduğunda
Yardımcımız Kızılay'dır
Evlere su olduğunda
Yardımcımız Kızılay'dır

Seller zarar açtığında
Her tarafa taşıtığında
Vatandaşlar şaştığında
Yardımcımız Kızılay'dır

Çadır verir yemek verir
Bizler için emek verir
Nice acıyı giderir
Yardımcımız Kızılay'dır

Hep düşünür yurdumuzu
Takip eder ordumuzu
Tüm giderir derdimizi
Yardımcımız Kızılay'dır

Kansızlara kan veriyor
Hastalara can veriyor
Gönüllere şan veriyor
Yardımcımız Kızılay'dır

Kızılay'a gitmeliyiz
Kapısını itmeliyiz
Bazı yardım etmeliyiz
Yardımcımız Kızılay'dır

Boldur gıda boldur besin
Muhtaç olan alsın yesin
Hainler ne derse desin
Yardımcımız Kızılay'dır

Kızılay'ın açık yolu
Bu milletin eli kolu
Bazı hasar açar dolu
Yardımcımız Kızılay'dır

Nicesi var ağır hasta
Niceleri yoksul yasta
Memleketimiz Sivas'ta
Yardımcımız Kızılay'dır

Ömer Tombul çekme çile
Sen Allah'tan huzur dile
Kara günde bizler ile
Yardımcımız Kızılay'dır

-135-

BU ZAMAN

Bir zamanlar nice kıtlıklar oldu
Dünya başka dünya oldu bu zaman
Traktörler çıktı ambarlar doldu
Dünya başka dünya oldu bu zaman

İşsizlik belâsı gelince başa
Kapalı kapılar açıldı dışa
Kimse muhtaç değil ekmeğe aş
Dünya başka dünya oldu bu zaman

Devletler birleşti rahat durdular
İyi düşündüler NATO kurdular
Rahat durmayana hep bir vurdular
Dünya başka dünya oldu bu zaman

İnsanlar uzaya kurdular uydu
Uydu sayesinde herkes ses duydu
Televizyon çıktı izleyen doydu
Dünya başka dünya oldu bu zaman

Köyler arasında bozuktu yollar
Hastane bilmezdi zavallı kullar
Halkı aydınlattı bunca okullar
Dünya başka dünya oldu bu zaman

Bozuktu köylünün bahçesi bağı
Öküz ile tarla yaptılar dağı
Aydınlatmak için yaktık gazyağı
Dünya başka dünya oldu bu zaman

Kış fazla olmuyor kuru soğuk az
Bak iklim değişti ne güzeldir yaz
Barajlar yapıldı olmuyor ayaz
Dünya başka dünya oldu bu zaman

Tarlada orakla ekinler biçtik
 Susadıkça ırmak suyundan içtik
 Çeşmeler yapıldı ondan vazgeçtik
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Bazı gün eşekle bazı gün yaya
 Şehire gidildi dert saya saya
 Her şeyler değişti çıktılar Ay'a
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Yük taşıdık böyle derdi kim çeker
 Şimdi her tarafta dönüyor teker
 Bulunmazdı hiçbir evde çay şeker
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Yokluk belâsıdır bizleri üzen
 Bolluk denizinde biz olduk yüzen
 İnsanlar maaşlı ne güzel düzen
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Beton icat oldu düzeldi köyler
 Kalmadı topraklı odunlu evler
 Şehirlerde vardır kocaman devler
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Saman yoktu dağdan aldık geveni
 Hiç görmedim bu zor işi seveni
 Harmanlarda sürdük tahta döveni
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Kağnılar var idi her yanı kırık
 Tarihe karıştı karaçav sırık
 Ayakkabı çıktı yok oldu çarık
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

Ömer Tombul yokluk ölümden beter
 Gübre icat oldu mahsul bol biter
 Çalış koru bu yurt bizlere yeter
 Dünya başka dünya oldu bu zaman

-136-

VATANDAŞ

İnsanoğlu üstün varlık
Her bir insan hakkın kulu
Şehitlik en bahtiyarlık
Onu gören gözler sulu

Nedir olay nedir savaş
Ne ilaç var ne ekmek aş
Sen vatandaş ben vatandaş
Sen korkulu ben korkulu

Yüksek uçma in engine
Gönül yap bakma rengine
Fakir muhtaçtır zengine
Varsa paran gör yoksulu

Muhannetten yeme içme
Köprüsünden gelip geçme
Kötülerle konup göçme
Çünkü bozuk olur yolu

Yanlış emir yanlış karar
İnsanlara verir zarar
Sapık insan fırsat arar
Rahat durmaz eli kolu

Sen ne kurtsun ne bir koyun
İnsanoğlu senin soyun
Vur kaçlardan olmaz oyun
Gitme terk et sağı solu

Bu dünyada var mı kalan
Duyulmamış murat alan
Nedir kapkaç nedir talan
Niçin kalpler korku dolu

Yurtta huzur dirlik olsun
 İkilik hiç birlik olsun
 Cezaevi niçin dolsun
 Sen hiç görme karakolu

Doğru yolda yürü sapma
 El malını sana kapma
 Allah'a tap mala tapma
 Muhammedü'l-Emin ulu

İnsanız Hakk'a gideniz
 Allah'a kulluk edeniz
 Sen de ben de Âdem'deniz
 Nice sesler susturulu

Kötü insan susmaz söver
 İyiyi her bilen över
 Altını her insan sever
 Niceleri dışlar pulu

Ömer beden aynı beden
 Kızılbaş hem yezit neden
 Benim dedem senin deden
 Hor görme **Ömer Tombul**'u

-137-

ORMANI SEV

Ağaç sevgi ile biter
Ormanı sev ormanı sev
Her dalında bir kuş öter
Ormanı sev ormanı sev

Bak ormanlı dağa bele
Mis kokulu esen yele
Toprağı hiç vermez sele
Ormanı sev ormanı sev

Kazma sapı kürek sapı
Ağaçtandır eşik kapı
Hiç ağaçsız olmaz yapı
Ormanı sev ormanı sev

Şu ormansız bozkır dağlar
Yeşilim yok diye ağlar
Orman nice derdi sağlar
Ormanı sev ormanı sev

Orman uçan kuşu izler
Canlıları korur gizler
Kirli havayı temizler
Ormanı sev ormanı sev

Orman bulut alır başa
Hep su çeker dağa taş
Mekân olur kurda kuşa
Ormanı sev ormanı sev

Ağaç kökü derin olur
Gölgesi hoş serin olur
Ağaçlı yer şirin olur
Ormanı sev ormanı sev

Her yıl boyu üçer beşer
 Ağaç dikmek bize düşer
 Ateş olur yemek pişer
 Ormanı sev ormanı sev

Varsa soba ocak tandır
 Ağaç ısı verir yandır
 Kalem kâğıt ağaçtandır
 Ormanı sen ormanı sev

Edirne'den yürü Kars'a
 Ne tarla aç ne bir arsa
Ömer Tombul aklın varsa
 Ormanı sev ormanı sev

7. NASİHAT ŞİİRLERİ

-138-

İBRET AL

Ey insan sen seni incele düşün
Ayaklardan baştan koldan ibret al
Elbette gerçektir senin gidişin
Bu seni götüren yoldan ibret al

Hak nasip eyledi dünyayı buldun
Fidan gibi bittin gül gibi soldun
Dün doğmuş gibisin ihtiyar oldun
Geri kalan nice yıldan ibret al

Baharda uyanır tabiat ana
Güzellikler gelir bunca fidana
Bilmem bunlar nasıl gelir meydana
Meyveler bitiren daldan ibret al

Süslenir baharda topraklar taşlar
Seherde tüm kuşlar ötmeğe başlar
Ağaçlara konar ötüşür kuşlar
Kuşun konuştuğu dilden ibret al

Hayran oldum yere göğe doğaya
Yüce olan dağa engin ovaya
Bulutlardan yağmur iner havaya
Damlalardan olan selden ibret al

Gez dolaş kırları bak çiçeklere
Al yeşil turuncu ak çiçeklere
Hoş kokular vermiş hak çiçeklere
Dikenli çalıdan gülden ibret al

Bu yaratıkların hangisi yalan
Var mı arılardan ibretler alan
Yolundan şaşmayıp kovanı bulan
Arının yaptığı baldan ibret al

Arılar bal yapar kovan ballanır
 Kırmızı gül biter çalı allanır
 Rüzgâr dokundukça dallar sallanır
 Gözle görülmeyen yelden ibret al

İnsanlardan sapık kulu tanıma
 İkilikçi sağı solu tanıma
 Sen İslâm'dan başka yolu tanıma
 Mümin olup eren kuldan ibret al

Ömer Tombul der “Bu işler mucize
 Hakkın varlığını bildirir bize
 Irmaklardan sular akar denize
 Suları taşmayan gölden ibret al”

-139-

KARDEŞİM

Dost olunmaz kör şeytana
Günahlardan kaç kardeşim
Cennet nasip olsun sana
Kapısını aç kardeşim

Ne sağcı ol ne bir solcu
Herkes bu dünyada yolcu
Kullar dünyada okulcu
Sen sınıfı geç kardeşim

Mümin gönül yapar yıkmaz
İbadeti sever bıkmaz
Can cesetten çıkar çıkmaz
Ol Cennet'e uç kardeşim

Cehennem kar boran tipi
Bulunmaz ateşin dibi
Sırat köprüsü kıl gibi
Günahsız ol geç kardeşim

Bil çileler çektiğini
Sen toplarsın döktüğünü
Ömür boyu ektiğini
Ahret günü biç kardeşim

Tombul der “Kan ağlar gözüün
Huzurun yok gülmez yüzün
Gitti yazın geldi güzün
İman ile göç kardeşim”

-140-

SEVİL

Gel ey dost hatırla mevtayı salı
Bazı diri bazı ölü gibi ol
Seni kurtaramaz bu dünya malı
Sen bir has bahçenin gülü gibi ol

Bülbülün sevdiği gonca gül dalı
İyi ailenin helâldir malı
Eşek arısının yenmiyor balı
Sevil dostum oğul balı gibi ol

Dünya bir pazardır helâl mal al sat
Ne bir hile düşün ne bir haram kat
Düzenli yetiştir hayırlı evlat
Gülü yetiştiren çalı gibi ol

Sen vazgeçmelisin kötü fikirden
Ruhunu temizle her türlü kirden
İbret al Hazreti Ebubekir'den
Çalış Ömer Osman Ali gibi ol

Allah'ın sevdiği bir renge boyan
Yatamaz hiç ezan sesini duyan
Sabah olduğunda sen erken uyan
Serin esen seher yeli gibi ol

Ömer iyiliği hiç başa kakma
Yoluna doğru git harama bakma
Coşkun çaylar gibi bulanık akma
Kevser ırmağının seli gibi ol"

-141-

ADAM GİBİ

Mert adama adam denir
Adam gibi bir adam ol
Hem ekmeği aşı yenir
Adam gibi bir adam ol

Her adamın hoştur sözü
Daim temiz olur özü
Hiç harama dikmez gözü
Adam gibi bir adam ol

Adam Allah diye inler
Hem adamlar hem de cinler
Adam adam sözü dinler
Adam gibi bir adam ol

Nicesi var dağda inde
Yaşanmaz bu çağda inde
Evde yolda iş yerinde
Adam gibi bir adam ol

Adam dosta tuzak kurmaz
Kuyu kazmaz sırttan vurmaz
Kötü insan rahat durmaz
Adam gibi bir adam ol

Adam mala mülke tapmaz
Kötüyü baş tacı yapmaz
Adam doğru yoldan sapmaz
Adam gibi bir adam ol

Sen insansın kıyma cana
Allah akıl vermiş sana
Can kurban iyi insana
Adam gibi bir adam ol

Adamdadır ar şeref şan
 Adam gibi giyin kuşan
 Adamdır tatlı konuşan
 Adam gibi bir adam ol

Adam rüşvet kabul etmez
 Adam yanlış yola gitmez
 Adam asla can incitmez
 Adam gibi bir adam ol

Adam helal kazanç sağlar
 Arkadaşa gönül bağlar
 Ne incitir ne bir yağlar
 Adam gibi bir adam ol

Adamda her şey saklıdır
 En üstün varlık aklıdır
 Adam güzel ahlaklıdır
 Adam gibi bir adam ol

Adam oğlu adam över
 Ne incitir ne bir söver
 Adam vatan bayrak sever
 Adam gibi bir adam ol

Ömer Tombul olma fesat
 Fesatlığı kalpten sil at
 Sözlerim sana nasihat
 Adam gibi bir adam ol

8. AŞK ŞİİRLERİ

-142-

FADİME

Dinle aşığın sözünü
Gel yanıma kız Fadime
Bir defa öptüm yüzünü
Bir öpücük az Fadime

Kaşlar kara gözler kara
Gel sineme açma yara
Telefonda beni ara
Ya bir mektup yaz Fadime

Sevdiğim gel gönül eyle
Bu ayrılık bitmez böyle
Durma bana türkü söyle
Ben çalayım saz Fadime

Gurbet el seni bağlıyor
Benim özüm kan ağlıyor
Ateşin beni dağlıyor
Etme bana naz Fadime

Ömer der ki “Ölsem gerek
Dayanmaz bu derde yürek
Al eline kazma kürek
Mezarımı kaz Fadime”

-143-

SEVDİĞİM

Yârim gurbet elden tez gel
Var tirene bin sevdiğim
Olamazlar bize engel
Memlekette in sevdiğim

Yârim gurbet elde durdun
Gurbet ele mekân kurdun
Ne aradın ne bir sordun
Yok mu sende din sevdiğim

Âşık oldum düştüm dile
Gezemedim senin ile
Bitsin artık bunca çile
Bizim ele dön sevdiğim

Ömer yâre böyle dersin
“Bu ayrılık sona ersin
Baban seni bana versin
Bitsin kara gün sevdiğim”

-144-

DETLİ DETLİ

Yâr bağında güller açtı
Kokar gider detli detli
Gözyaşlarım coştı taşı
Akar gider detli detli

Düğün ola bayram ola
Benim garip halim n'ola
Sevdiğim kız çıkar yola
Bakar gider detli detli

Yârim gör bizim elleri
Açıldı gonca gülleri
Gül dalında bûlbûlleri
Şakar gider detli detli

Ömer Tombul "Ah" der ağlar
Gözyaşım sel olur çağlar
Ayrılık sinemi dağlar
Yakar gider detli detli

145-

KAÇALIM

Yârim bu elden gidelim
 Gurbetten vazgeç sevdiğim
 Bu elleri terk edelim
 Benim ile göç sevdiğim
 Ben bir Mecnun sen bir Leylâ
 Kavuştursun bizi Mevlâ

Bizler devran sürmeyince
 Öz murada ermeğince
 Zalim baban vermeyince
 Görülmeden kaç sevdiğim
 Ben bir Mecnun sen bir Leylâ
 Kavuştursun bizi Mevlâ

Gel kaçalım senin ile
 Çekilmiyor bunca çile
 Mahkemede beni dile
 Kendin dava aç sevdiğim
 Ben bir Mecnun sen bir Leylâ
 Kavuştursun bizi Mevlâ

Ömer der “Gönül hoş olur
 Bazı yaz bazı kış olur
 Gönül bazı kez kuş olur”
 Kanat bağla uç sevdiğim
 Ben bir Mecnun sen bir Leylâ
 Kavuştursun bizi Mevlâ

146-

KÜSTÜM SANA

Gözlerime bakma güzel
 Git yanımdan küstüm sana
 Benim yârim idin ezel
 Git yanımdan küstüm sana

Bir ok sapladın özüme
 Bir daha bakma yüzüme
 Var git görünme gözüme
 Git yanımdan küstüm sana

Daha sana selâm salmam
 Giderim bu yerde kalmam
 Huri melek olsan almam
 Git yanımdan küstüm sana

Sonradan eli yâr ettin
 Geniş dünyamı dar ettin
 Derdim yok idi var ettin
 Git yanımdan küstüm sana

Ömer der “Söze karışmam
 Rakibim olsan yarışmam
 Mahşerde dahi barışmam”
 Git yanımdan küstüm sana

-147-

SELÂM

Yâr bana selâm gönderdin
Kız selâmın baş üstüne
Benim derdim senin derdin
Yaş dökerim yaş üstüne

Ben sana âşık olalı
Bu benim başım belâlı
Belinde kemer dolalı
Yakışmış kumaş üstüne

Yâr ben seni anıyorum
Yâr gelecek sanıyorum
Aşk oduna yanıyorum
Bir su tut ateş üstüne

Kaşlar kara gözler kara
Sineme sen açtın yara
Saçlarını bir bir tara
Dök kâkülü kaş üstüne

Ömer der “Ben âşık oldum
Aşkından gül gibi soldum”
Bir baktım aşk ile doldum
Oturmuşun taş üstüne

-148-

GELDİ GİTTİ

Bu gün benim aşkım pek çok
Yâr yanıma geldi gitti
Kaşları yay kirpikler ok
Yâr sinemi deldi gitti

Unutmadım asla seni
Yaktı gitti nazik teni
Ağlar iken gördü beni
Gözyaşımı sildi gitti

Bağı bahçeyi taradım
Hep nazlı yâri aradım
Onu görmekti muradım
Yâr aklımı bildi gitti

Bir sevinç girdi özüme
Kanlı yaş doldu gözüme
Döndü bir baktı yüzüme
Uğrun uğrun güldü gitti

Yâr bana selâm yolladı
Yolladı beni solladı
Hem gitti hem el salladı
Âşık **Ömer** öldü gitti

-149-

GELMEZ MİSİN

Yâr sen beni görmek için
Dağı taşı delmez misin
Benden ayrı düştün niçin
Ben gel desem gelmez misin

Sen ordasın ben burdayım
Her gün rüyada ordayım
Ben burada pek dardayım
Hiç halimden bilmez misin

Kalbi sana bağlıyorum
Kor ateş de dağlıyorum
Gece gündüz ağlıyorum
Gözyaşlarım silmez misin

Gel sevgilim kavuş bana
Deli oldum yana yana
Canım kurban olsun sana
Yâr aşkına ölmez misin

Ömer Tombul dünya dümdüz
Gitti yaz bahar geldi güz
Yaz da kış da gece gündüz
Hep ağlarsın gülmez misin

-150-

ÖLDÜRÜRSÜN

Güzel benim bağrım ezik
Bakma beni öldürürsün
Ak bileklere bilezik
Takma beni öldürürsün

Su yolundaki sunalar
Gele yakına konalar
Ak ellere al kınalar
Yakma beni öldürürsün

Güzel senin benzerin yok
Bu diyarda hayranın çok
Kaşların yay kirpiğin ok
Çakma beni öldürürsün

Kurtuluş olmaz elimden
Aşkına korkmam ölümünden
Coşkun sel gibi önümden
Akma beni öldürürsün

Ömer der "Bak gözyaşıma
Sen zehir katma aşım
Varsa günahım başıma"
Kakma beni öldürürsün

-151-

BENİM GİBİ

Yine dağlar başı duman
Benim gibi benim gibi
Âşıkların hali yaman
Benim gibi benim gibi

Eridi şu dağın karı
Kovanında inler arı
Bülbül ağlar zarı zarı
Benim gibi benim gibi

Şu ovalar yüce dağlar
Âşıkların derdin sağlar
Yârden ayrı düşen ağlar
Benim gibi benim gibi

Ömer bu dert sana yeter
Ayrılık ölümden beter
Âşık olan yanar tüter
Benim gibi benim gibi

-152-

KURBAN OLDUĞUM

Çeşme senden yâr su aldı
Suyuna kurban olduğum
Güzel aklım sende kaldı
Boyuna kurban olduğum

Tatlı dilin ince sesin
Duyanlar “Maşallah” desin
Dedim “Melek misin nesin”
Soyuna kurban olduğum

Kovasını takmış kola
Şahin gibi kondu yola
Hiç bakmadı sağa sola
Huyuna kurban olduğum

Ak gerdanı nazik teni
Yaradan pek övmüş seni
Kaşlar hasta etti beni
Yayına kurban olduğum

Kız **Ömer**’e ne diyorsun
Beni deli ediyorsun
Yaylaya mı gidiyorsun
Köyüne kurban olduğum

-153-

ELÂ GÖZLÜM

Elâ gözlüm karakaşlım
Bana gönül vermiyorsun
Taş yüreklim bağı taşılm
Öz murada ermiyorsun

Bizim elde güller açtı
Mor çiçekler koku saçtı
Dediler yâr senden kaçtı
Gelip beni görmüyorsun

Derdinden gül yüzüm soldu
Gözlerim yaş ile doldu
Sen gideli üç yıl oldu
Hiç rüyama girmiyorsun

Dağların karı eridi
Güzeller kıra yürüdü
Her yeri çiçek bürüdü
Gelip niçin dermiyorsun

Ömer der “Çekerim çile
Âşık oldum düştüm dile
Bu dünyada benim ile
Niçin sefa sürmüyorsun”

-154-

KURBAN OLAYIM

Yâr senin gönül bağıyın
Gülüne kurban olayım
Aşk ile türkü söyleyen
Diline kurban olayım

Türlü türküler diyorsun
Beni deli ediyorsun
Gurbete mi gidiyorsun
İline kurban olayım

Gel bir daha oku beste
Aklım kaldı ince seste
Zülüflerin deste deste
Teline kurban olayım

Bir o yana bir bu yana
Dön bakayım kana kana
Hoş yakışmış kemer sana
Beline kurban olayım

Sensin beni derde salan
Bu aklımı baştan alan
Al kınalı nazik olan
Eline kurban olayım

Allı gelin yine öyle
Gel bir daha türkü söyle
Ömer Tombul der “Ben böyle
Geline kurban olayım”

155-

PULLU GELİN

Salınarak suya giden
 Al yazmalı pullu gelin
 Sensin beni deli eden
 Al yazmalı pullu gelin

Kır çiçekli dağlar mısın
 Mor sümbüllü bağlar mısın
 Benim gibi ağlar mısın
 Al yazmalı pullu gelin

Tüm yıldızlar sana inmiş
 Türlü güzel koku sinmiş
 Göz yaşların akmış dinmiş
 Al yazmalı pullu gelin

Ayağında potin* çizme
 Ben dertliyim burda gezme
 Benim bağrım yanık ezme
 Al yazmalı pullu gelin

Gel sana bol bol bakayım
 Pullar nasıl pul bakayım
 Bir altında ben takayım
 Al yazmalı pullu gelin

Sen kimsesiz kaçır mısın
 Derdin bana açar mısın
 Benim ile kaçır mısın
 Al yazmalı pullu gelin

Evinizin önü tepe
 Kulağında altın küpe
 Gel seveyim öpe öpe
 Al yazmalı pullu gelin

* potin : deriden yapılmış ayakkabı

Evinizin ardı kaya
Al yanağın benzer aya
Yazmayın** kenarı oya
Al yazmalı pullu gelin

Ömer Tombul türkü yazdı
Ben dertliyim derdim azdı
Bu gün bana mezar kazdı
Al yazmalı pullu gelin

** **yazma** : ucu oyalı kadın renkli baş örtüsü

-156-

BİR GÜZEL

Bu gün arkam sıra bir güzel geldi
Kolunu koluma taktı yürüdü
Beni acındırdı bağrımı deldi
Sözü hançer gibi çaktı yürüdü

Dedi “Nerelisin” dedim “Sivaslı”
Dedi “Gönlün hoş mu” dedim “Pek yaşlı”
Ben Kerem misali güzel bir Aslı
Beni ateşinde yaktı yürüdü

Dedi “Aşk ateşi yaktı dağladı”
Dedi “Kardeş gurbet beni bağladı”
“Yardan ayrı düştüm” dedi ağladı
Baktım gözyaşları aktı yürüdü

Ömer Tombul der ki “Sözümüz bitti”
Güzel yavaşladı kolumu itti
Beni düşündürdü ayrıldı gitti
Geri döndü bana baktı yürüdü

-157-

YÂR BENİ BENİ

Yine nazlı yârim aklıma geldi
Acep anar m'ola yâr beni beni
Kirpiği ok oldu bağırmı deldi
Öldürür bu ahüzar beni beni

Ezelden demiştim “Murada erem”
Aldı vücudumu dert ile verem
Sen Aslıhan oldun ben ise Kerem
Yakıyor ateşli kor beni beni

Gitme dilber gitme bir dur burada
Aktı gözyaşlarım döndü Fırat’a
Seni seven âşık erer murada
Bazı ziyaret et gör beni beni

Nice âşık vardır gülmez dünyada
Yaban ördek gibi yüzer deryada
Yâr gönül verirsen ellere yada
Uzak diyarlara sür beni beni

Âşık oldum düştüm elin diline
Girdim boz bulanık aşkın seline
Ben de gider isem gurbet eline
Esen rüzgârlardan sor beni beni

Yâr senin kapına kul olsun **Ömer**
Ayağın altına yol olsun Ömer
Sevdiğim beline olayım kemer
Düğünde bayramda sar beni beni

-158-

PINAR

Bir seher vaktinde çıktım kenara
Bekledim sevdiğim kız gelir diye
Salınarak yârim geldi pınara
Saklandım oraya söz gelir diye

Yâr çeşmeden suyu aldı yürüdü
Gül yüzüne beyaz örtü bürüdü
Yâr aşkına benim ömrüm çürüdü
Bekledim sevdiğim tez gelir diye

Yâr aşkına şiir yazdım okunur
Sevdiğim düşüne * güller sokunur
Rüzgâr eser nazlı yâre dokunur
Korktum elbisesi toz olur diye

Yakasında sıra sıra nakışı
Beni öldürüyor onun bakışı
Aldı kovaları çıktı yokuşu
Baktım durak yeri düz olur diye

Ömer Tombul söyle sen bu sözleri
Karadır kaşları elâ gözleri
Yâd eller görmesin diye bizleri
Az gezdim yolları iz olur diye

* **döş** : göğüs, bağır sine

-159-

KARA GÖZLÜM

Evinizin yanı bir büyük harman
Sokağınız çıkmaz dar kara gözlüm
Senin derdin bende koymadı derman
Sinem göz göz yara sar kara gözlüm

Oturmuşun harmanda ki çimene
Kız ağlama ağlar isen kime ne
Ben acıdım senin eyvah demene
Yoksa bir derdin mi var kara gözlüm

Her gün her gün top kâkülün tararsın
Baktığın yiğidin kalbin yararsın
Sende benim gibi yâr mı ararsın
Ben olayım sana yâr kara gözlüm

Senin aşkın geldi girdi özüme
Suya gider iken bir bak yüzüme
Yalvarayım sana görün gözüme
Bu hiç zarar değil kâr kara gözlüm

Yıllar boyu ben bu derdi çekerim
Ah eder yerlere yaşlar dökerim
Garip bülbül gibi boyun bükürüm
Yaktı beni ahüzar kara gözlüm

Yakana dizmişin boncuğu pulu
Özüm kan ağlıyor gözlerim sulu
Ömer sever doğru namuslu kulu
Sende çok şerefle ar kara gözlüm

-160-

GİDERSİN

Salını salını yürüyen güzel
Coşkun çaylar gibi akar gidersin
Benim bağrım yanık ezelden ezel
Bağrımı bir de sen yakar gidersin

Turna mısın dilber ne güzel sesin
Kır çiçeği gibi bir başka süsün
Lâle misin sümbül müsün gül müsün
Bana burcu burcu kokar gidersin

Yürü güzel yürü nazardan sakın
Fesat insanlara hiç olma yakın
Bir göreyim diye ederler akın
Güzel dertli dertli bakar gidersin

Boyun uzun sanki selvinin dalı
Senin al yanağın bir oğul balı
Seninle ölçülmez dünyanın malı
Yüreklere hançer çakar gidersin

Ömer Tombul gördüm deli oldum ben
Yerde yatan cansız ölü oldum ben
Dedim “Güzel yoksa melek misin sen”
Şeytanın evini yıkar gidersin

-161-

ALLI GELİN

Benli yüzlerini sevdiğim gelin
Gökteki ay gibi yâr yanakların
Bu gün bayram mıdır kınalı elin
Taze yağın beyaz kar yanakların

İsmiini öğrendim dediler “İraz”
Dedim gıtme güzel kal burda biraz
Yüzlerin kayısı dudaklar kiraz
Dedim elma ayva nar yanakların

Sürmeler çekilmiş elâ gözüne
Görenlerin ateş düşer özüne
Cennetten mi geldin dünya yüzüne
Huri melek misin nur yanakların

Mevlâm bana böyle bir güzel verse
Benim abdal gönül murada erse
Âşık yâr bağında gonca gül derse
Bana yol vermeyen sur yanakların

Güzel sen kendine iyi bakmışın
Ak ellere al renk kına yakmışın
İnce bele gümüş kemer takmışın
Yoksa menekşemi mor yanakların

Ömer Tombul yana yana dönersin
Kerem ile Aslıhan’a dönersin
Allı gelin sende bana dönersin
Yakıcı kırmızı kor yanakların

-162-

YÂR YİTİRDİM

Söyle bana söyle suyu bol pınar
Benim yârim burdan gelip geçti mi
Şu soğuk suyunu içenler kanar
Nazlı yârim senden bir su içti mi

Dinle âşık cevap vereyim sana
Senin yârin suya gelmedi bana
Suyum pek güzeldir iç kana kana
Senin ciğerlerin yandı pişti mi

Şu karşıkı dağın başı karlaya
Dağa güneş düşe karlar parlaya
Yâri bir sorayım şu düz tarlaya
Tarla yârim sende ekin biçti mi

Âşık senin yârin burdan geçmedi
Benim ekinimi yârin biçmedi
Benim üzerime konup göçmedi
Yoksa yârin şu yaylayı seçti mi

Yayla senin gonca gülün solmasın
Senin güllerini hoyrat yolmasın
Dilerim sevdiğim elin olmasın
Yayla benim yârim sana göçtü mü

Ömer Tombul yalvar ulu Mevlâ'ya
Hak mecnunu âşık etti Leylâ'ya
Sen yârinı git sor başka yaylaya
De ki "Yayla yârim sana düştü mü"

-163-

BİZİM KÖYE GİDELİM

Yârim sensin benim gönlümün varı
Aşkına ağlarım ben zarı zarı
Ovaların yüce dağların karı
Erisin de bizim köye gidelim

Bülbüller ötünce martta nisanda
Durma gurbet elde kaç gel bir anda
Ya mayıs ayında ya hazıranda
Birisinde bizim köye gidelim

Yayla yollarında gelinler kızlar
Çalınır orada çalgılar sazlar
Bu kuru soğuklar bunca ayazlar
Çürüsün de bizim köye gidelim

Kavuştursun bizi yalvar Mevlâ'ya
Ben mecnuna döndüm sen de Leylâ'ya
Güzeller sürüsü köyden yaylaya
Yürüsün de bizim köye gidelim

Ömer der “Yastadır şu gönül kuşu
Hangi gülden aldın sen bu kokuşu”
Lale sümbül çiğdem düzü yokuşu
Bürüsün de bizim köye gidelim

-164-

TURNAM

Sivas yöresinde geçti çağlarım
Viran oldu gonca güllü bağlarım
Yârdan ayrı düştüm gülmez ağlarım
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Kızılırmak gezer hep şehir şehir
Ben gibi sürünen çileli nehir
Ayrılık şerbeti bir acı zehir
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Ciğerime vurdu rüzgârın hızı
Girdi yüreğime bir ince sızı
Gönül arzuluyor oğulu kızı
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Derdim hafif değil elbette ağır
Gözüm görmez oldu kulağım sağır
Bir adres vereyim ara bul çağır
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Ben bu diyardayım yârim Sivas'ta
Ayrılık yüzünden gönül pek yasta
Sağlıklı değilim bedenim hasta
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Yıldız Irmak'ının tatlıdır suyu
Yıldız Dağı orda yücedir boyu
Yıllardır özledim yakını soyu
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Yârimi her daim kalpte gizledim
Yâr gelecek diye yolun gözledim
Yayla yollarını pek çok özledim
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

Kurban olam kanadının teline
Kapılma Fırat'ın coşkun seline
Bilsem gelmez idim gurbet eline
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

“Âşık **Ömer Tombul** perişan” dersin
Beni burdan alsın dert sona ersin
Mevtamı sılada toprağa versin
Turnam hâlim böyle git yâre söyle

-165-

GÜL BULAMADIM

Bir seher vaktinde sevdiğim yâre
Haber salmak için yel bulamadım
Gelecektim adres verdiği yere
Engeller çok idi yol bulamadım

Zalim felek beni gurbete atar
Eller yâri ile beraber yatar
Yorgan döşek bana taş olur batar
Yastıktan usandım kol bulamadım

Ağaçlar dizilmiş bak sıra sıra
Herkes yâri ile gidiyor kıra
Yanıyor ciğerim sanki bir çıra
Bana acıyacak kul bulamadım

Ne güzel şu karşı iğdenin dalı
Güzeller giyinmiş yeşili alı
Herkes yâr yoluna seriyor halı
Ben oturmak için çul bulamadım

Ömer der “Murada ereyim” dedim
“Dost bağının gülün dereyim” dedim
“Yâre bir deste gül vereyim” dedim
Gezdim bahçeleri gül bulamadım

-166-

ZEYNEB'İM

Yine yeşil gözlüm aklıma geldi
Ben senin mecnunun oldum Zeyneb'im
Ayrılık belâsı bağrımı deldi
Aşkından sarardım soldum Zeyneb'im

Ayrılık belâsı yürek yarası
Tembellik insana bir yüz karası
Çalışmayınca yok ekmek parası
Ben beni gurbete saldım Zeyneb'im

Yıllardır bu kadar emeğim zayda
Bana hiç kimseden olmadı fayda
Bugünlerde değil dördüncü ayda
Gönderdiğin resmi aldım Zeyneb'im

Yeter **Ömer Tombul** sözlerin yeter
Bilirsin yoksulluk ölümden beter
Yandım alevlendim dumanım tüter
Ateşler içine daldım Zeyneb'im

-167-

ŞİMDİ

Dostlar gurbet ele düştüm
Yârim beni anar şimdi
Aşk ateşi ile piştım
Cığerlerim yanar şimdi

Özledim bizim elleri
Açmıştır gonca gülleri
Bizim elin bülbülleri
Gül dalına konar şimdi

Yandım tüttüm sona erdim
Ayrılıktır benim derdim
Yeni bir mektup gönderdim
Posta yâre sunar şimdi

Hayran oldum fidan boya
Bakamadım doya doya
Yâr bu anda gider suya
Şenlenmiştir pınar şimdi

Ömer Tombul işi sezer
Ayrılık bağrımı ezer
Herkes yâri ile gezer
Gören beni kınar şimdi

-168-

DERDİMDEN

Yârim bizim eli sen terk edeli
Yıllar kan ağlıyor benim derdimden
Kömür gözlüm bizim elden gideli
Yollar kan ağlıyor benim derdimden

Şu derin derenin yarı gibiyim
Yüzüm soldu bilsen sarı gibiyim
Kovanda inleyen arı gibiyim
Ballar kan ağlıyor benim derdimden

Aştın gittin karşı dağın belini
Yârim mekan ettin gurbet elini
Saramadım yârin ince belini
Kollar kan ağlıyor benim derdimden

Söylerim söylerim sözüme kızma
Sakın yollarıma kuyular kazma
Saklı armağanın oyalı yazma
Pullar kan ağlıyor benim derdimden

Şu karşıkı dağa yağın ak karlar
Güneşi görünce kar yaman parlar
Ağlayan nişanlı evliler varlar
Dullar kan ağlıyor benim derdimden

Tombul aşk peşine git koşa koşa
Beyhude gidersin emeğin boşa
Yüce dağlar gibi kar yağdı başa
Kıllar kan ağlıyor benim derdimden

9. AĞITLAR

-169-

DUMANLIÇAY

Gaziköy'ü kan ağlıyor
Dumanlıçay ver yavrumu
Zalim sel yaman çağlıyor
Dumanlıçay ver yavrumu

Hep sende toplanmış seller
Hızın ağaçları sallar
Mehmed'e ağlıyor dallar
Dumanlıçay ver yavrumu

Çetin dereler yokuşlar
Yavrumu incitir taşlar
Mehmed'imi tutun kuşlar
Dumanlıçay ver yavrumu

Mehmed'i okula saldım
Çok acı bir haber aldım
Öldüm bittim şaştım kaldım
Dumanlıçay ver yavrumu

Dumanlıçay susmaz sesin
Sen bir deli misin nesin
Sürüm sürüm sürünesin
Dumanlıçay ver yavrumu

Şu karşıki yüce dağlar
Figanımı duyar ağlar
Bozuldu bahçeler bağlar
Dumanlıçay ver yavrumu

Akma Dumanlıçay akma
Dertli yüreğimi yakma
Köprü Mehmed'i bırakma
Dumanlıçay ver yavrumu

Koyun meler kuzu meler
Bunca ses bağırmı deler
Az değildir selzedeler
Dumanlıçay ver yavrumu

Ömer Tombul açma derdi
Nisan ayının on dördü
Mehmed'im'i kimler gördü
Dumanlıçay ver yavrumu

-170-

MEHMED'İM

On dört nisan bin dokuz yüz yetmiş üç
Boğularak canın alındı oğul
Sele kapılması kolay mıdır hiç
Pek kötü durumda kalındı oğul
Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
Görmedin mi coşkun seli Mehmed'im

Ben anneyim baştan saçları yoldum
Az zaman içinde sarardım soldum
Ben ne yaptığımı bilemez oldum
Benim aklım baştan alındı oğul
Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
Yana yana oldum deli Mehmed'im

Gaziköy'de okul ırmağa yakın
Öğretmen demez mi dikkat et sakın
Çocuklar koşuşmuş hep akın akın
Ah ettikçe bağrım delindi oğul
Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
Kan ağladı baban Ali Mehmed'im

Mehmet Tirit benim oğlumun adı
Köy halkı ırmakta onu aradı
Acıyan insanlar yeri taradı
Mevtan bir çayırda bulundu oğul
Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
Dumanlıçay yaman ulu Mehmed'im

Mehmed'im selzede diye adlandı
Benim ciğerime hançer saplandı
Cesedin bulundu millet toplandı
Namazın pek dertli kılındı oğul
Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
Kırıldı annenin beli Mehmed'im

Bu bağrıma acı ölüm ok oldu
 Aylar yıllar geçti zaman çok oldu
 Adın kaldı güzel yüzün yok oldu
 İsmi kütüklerden silindi oğul
 Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
 Annesinin gonca gülü Mehmed'im

Yavrum seni coşkun sele kim itti
 Sen öleli nice takvimler bitti
 Senin tertiplerin askere gitti
 Pek acı olduğu bilindi oğul
 Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
 Beklemedim asker yolu Mehmed'im

Dayın **Ömer Tombul** hiç mi gülmesin
 Kul başına böyle ölüm gelmesin
 Dilerim hiç kimse böyle ölmesin
 Bu günlere dertli gelindi oğul
 Mehmed'im Mehmed'im ölü Mehmed'im
 Ağlattın yâreni eli Mehmed'im

-171-

DEPREM

On yedi Ağustos yıl doksan dokuz
Kırdın belim ile dizimi deprem
Deminler var idik bu anda yokuz
Görmez ettin iki gözümü deprem

Aman bu nasıl iş burası nere
Bir sallandı tavan döküldü yere
Evlatlarım öldü göz göre göre
Aldın benim iki kuzumu deprem

Benim depremzedem benim çilelim
Akan gözyaşımı nasıl silelim
Söyle suçumuzu nedir bilelim
Ver benim oğlumu kızımı deprem

Hayat boyu böyle işi duymadım
Tatlı canı hiçbir darda koymadım
Canım torunlarım size doymadım
Yaktın ateş ettin özümü deprem

Yıkılmışım malı mülkü n'iderim
Garip bülbül gibi figan ederim
Ben nerde kalırım nere giderim
Duymaz mısın benim sözümü deprem

Bak şu İstanbul'a bakın şu zaya
Hasret koydun beni yakına soya
Bir defa bakayım ben doya doya
Kış ettin sıcacık yazımı deprem

İşi bilemedim yattım uzandım
Bir gemi misali battım uzandım
Ben bu yaşa kadar her şey kazandım
Döktün ekmeğimi tuzumu deprem

Ömer Tombul der ki "Depremzedeyim
Hem koca hem baba hem bir dedeyim
Yerim yurdum yoktur nere gideyim"
Ben ölmekte buldum çözümüm deprem

-172-

DEPREMZEDELER

Marmara depremi şiddetli oldu
Depremzedelere acı Allah'ım
Nice yavruların gül benzi soldu
Depremzedelere acı Allah'ım

On yedi ağustos sallandı batı
Ne bir bodrum kaldı ne sağlam çatı
Çöktü sitelerin onlarca katı
Depremzedelere acı Allah'ım

Marmara bölgesi viran denildi
Elli yıl önceye geri dönüldü
Binlerce vatandaş yere gömüldü
Depremzedelere acı Allah'ım

Eskişehir Bursa Bilecik Bolu
Bölge baştanbaşa cesetle dolu
Yıkıldı köprüsü bozuldu yolu
Depremzedelere acı Allah'ım

Dünya devletleri acıdı bize
Hep rastlandı sarı sarı benize
Kocaman binalar düştü denize
Depremzedelere acı Allah'ım

Sallandı Bolu'nun sıra dağları
Bozuldu İzmit'in yeşil bağları
Devlet korumaya aldı sağları
Depremzedelere acı Allah'ım

Vatan kan ağladı gönüller yaşlı
Bu hakkın emridir var bunun aslı
Kimi Erzurumlu kimi Sivaslı
Depremzedelere acı Allah'ım

İzmit Bursa Gölcük Adapazarı
Size hangi kulun değdi nazarı
Bunca çökük yerler garip mezarı
Depremzedelere acı Allah'ım

Marmara'yı deprem kalbinden vurdu
Avrupa'yı haber yaktı kavurdu
Batı hani iyi değil gâvurdu
Depremzedelere acı Allah'ım

Bize başka afet vermesin Allah
Devlet bu yarayı sarar inşallah
Milletimiz yardım etti maşallah
Depremzedelere acı Allah'ım

Deprem oldu bunca canlı uyandı
Saat üçte bölge kana boyandı
Anneler bu derde nasıl dayandı
Depremzedelere acı Allah'ım

Anneleri ölmüş öksüzler ağlar
Yavrusun yitiren yürekler dağlar
Bunca acıları paylaştı sağlar
Depremzedelere acı Allah'ım

Binlerce evlerin tamamı ezik
Çimento ve demir noksansa yazık
Her evsiz kalanın morali bozuk
Depremzedelere acı Allah'ım

Herkes bu acıyı Allah'tan bildi
Bölgeyi zelzele yerinden sildi
Yiyecek kalmadı sular kesildi
Depremzedelere acı Allah'ım

Biz koşalım doğru işin peşine
Bir bakınız yüce hakkın işine
Halkımız bu işi iyi düşün
Depremzedelere acı Allah'ım

Hasar büyük gelsin görsün Kızılay
Hesap etsem vardır yüz binlerce zay
Depremzedelerin vay haline vay
Depremzedelere acı Allah'ım

Yürekler dayanmaz şu İstanbul'a
Dilerim sallantı artık son bula
Bir ahüzar geldi **Ömer Tombul**'a
Depremzedelere acı Allah'ım

-173-

MARMARA DEPREMİ

Bir bakınız Marmara'ya
Deprem oldu fay ağladı
Can dayanmaz bu yaraya
Nice bayan bay ağladı

Şu Adapazarı Bolu
Her tarafta ceset dolu
Kapandı Ankara yolu
Tren hattı ray ağladı

Gör bak geldi birçok bakan
Cumhurbaşkanı Başbakan
Suyu Marmara'ya akan
Irmak dere çay ağladı

Araç yok kapandı yollar
Karıştı yeşiller allar
Kışladaki generaller
Er erbaş subay ağladı

İstanbul yıkıldı dendi
Her yer Cehennem'e döndü
Milyonlarca ocak söndü
Bayrak yıldız ay ağladı

Yıl iki bine az kala
Geldi başa türlü bela
Ordumuz başın sağ ola
Tüm tabur alay ağladı

Çökük ölenleri bağlar
Şaşı kaldı kalan sağlar
Anne ölmüş yavru ağlar
Nice ağa bey ağladı

Coştu şu Marmara coştu
Devletler yardıma koştu
Tüm martılar dertli uçtu
Dalga vurdu kıy ağladı

Müslüman Türk ülkesinde
Al bayrağın gölgesinde
Şu Marmara bölgesinde
Merkez ilçe köy ağladı

Ömer Tombul gülmez yastan
Ne bağ kaldı ne bir bostan
Azerbaycan Türkmenistan
Türk olan her soy ağladı

-174-

AĞIT

Atatürk'ün ölümüne
Her insan her öz ağladı
Bak şu zaman dilimine
Kasım ayı güz ağladı

Saat dokuzu beş geçe
Rastlandı bir acı göçe
Kaynaştı millet iç içe
Gülmedi her yüz ağladı

Düşman Türk'e kuyu kazdı
Hem ölüm fermanı yazdı
Kararı Atatürk bozdu
Sevr'i gören göz ağladı

Şu serin kasım ayında
Halkın kulağı yayında
Dolmabahçe sarayında
Mevta var deniz ağladı

Bunca savaş bunca hizmet
Atatürk'e oldu kısmet
Kahraman İnönü İsmet
Millî Şef'imiz ağladı

Kâzım Karabekir Paşa
Durdu baktı akan yaşı
Yurt ağladı baştan başa
Nice yokuş düz ağladı

Atatürk Samsun'a çıktı
Koca padişahı yıktı
Ağıt söylendi yaş aktı
Binlerce öksüz ağladı

Hasta Karadeniz hasta
Ata öldü Samsun yasta
Erzurum ile Sivas'ta
Halk gece gündüz ağladı

Herkes bu acıyı duyar
Türkler onu sever, sayar
Fevzi Çakmak Celâl Bayar
Nice ünlümüz ağladı

Ölüm var âlemler gülmez
Ancak Yüce Allah ölmez
Böyle biri daha gelmez
Nice oğul kız ağladı

Türklerin Atası dendi
Tam yedi devleti yendi
Bayraklar yarıya indi
Hilâlle yıldız ağladı

Bu ne güzel iyi niyet
Türkiye'de var hürriyet
Eseridir Cumhuriyet
Bıraktığı iz ağladı

Düşmandan kurtardı yurdu
Nice fabrikalar kurdu
İstanbul'da işler durdu
Marmara Boğaz ağladı

Atatürk önde yürüdü
Sevr antlaşması çürüdü
Ağrı'yı duman bürüdü
Erciyes Ilgaz ağladı

Cahilleri okutana
Düşmanları korkutana
Kahraman başkomutana
Nice âşık saz ağladı

Kazakistan Türkmenistan
Azerbaycan Özbekistan
Mısır Yemen Arabistan
Her siyah beyaz ağladı

Yurttaki şehirler köyler
Herkes Atatürk'ü söyler
O bir Müslüman Türk beyler
Yabancı papaz ağladı

Doğu batı tüm Avrupa
Koca Asya Amerika
Avustralya Afrika
Duydu her merkez ağladı

Ey Türkoğlu sev Ata'nı
Çiğnetme şehit yatını
Emanet etti vatani
Türk-Kürt hem Çerkez ağladı.

Ömer Tombul yas tutar yas
Al bayrağı engine as
Köyüm Gazi ilim Sivas
Gaziköy ilk kez ağladı

-175-

EVLAT ACISI

Yavrum hastanede doğdu çaldılar
Aman dostlar bulun benim yavrumu
Onu ben doğurdum niçin aldılar
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Bir kadın eğlendi yanımda kaldı
Yavrumu okşadı kundağı aldı
Bana yol gösterdi çeşmeye saldı
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Koğuşlara koştum artırdım hızı
Girdi yüreğime çıkmaz bir sızı
Polis kardeş al gel zalim hırsızı
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Tadamadım yavrum senin tadını
Daha koyamadım güzel adını
Bilen haber versin hırsız kadını
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Acılar içinde dokuz ay doldu
Acı doğum yaptım gül yüzüm soldu
Doğurduğum kuzum yanımdan n'oldu
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Hırsız kimin kızı kimin karısı
Götürdü yavrumu gece yarısı
Kul başına gelmez olsun darısı
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Bu nasıl hastane bu nasıl düzen
Allah'tan korkmazmış bu beni üzen
Kahraman sayılır bu işi çözen
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Benim yavrum yeni doğan ay gibi
Kırpikler ok gibi kaşlar yay gibi
Moralim pek bozuk aklım zay gibi
Aman dostlar bulun benim yavrumu

Ömer der “Elif’i görenler şaşar
Akan gözyaşları sel olur taşar”
Elif der “Yavrumuz annesiz yaşar”
Aman dostlar bulun benim yavrumu

-176-

YANDIM ANNE

Bana kaynar su döküldü
Yandım anne kurtar beni
Genç yaşta belim büküldü
Yandım anne kurtar beni

Çay demlendi hazır oldu
Döküldü koynuma doldu
Korkudan gül yüzüm soldu
Yandım anne kurtar beni

Yaktın beni zalim ocak
Dedem gezer köşe bucak
Ne kol kaldı ne bir bacak
Yandım anne kurtar beni

Babaanne olma sağır
Bu dert hafif değil ağır
Dedemi hiç durma çağır
Yandım anne kurtar beni

Baba hakkın helâl eyle
Derdimi doktora söyle
Görüyorsun halim böyle
Yandım anne kurtar beni

Yusuf amca bir bak bana
Kaynar su pek kıydı cana
Yattım yere yana yana
Yandım anne kurtar beni

Dayanamaz dedem Ömer
Geline "Ah" eder döner
Bilmem acı nasıl söner
Yandım anne kurtar beni

Dede bana sarılmayın
 Anneme hiç darılmayın
 Hata benim yorulmayın
 Yandım anne kurtar beni

Mücahit der “Ben de yandım
 Kaynar suyu ateş sandım”
 Ömer der “Candan usandım”
 Yandım anne kurtar beni

Öğretmenim Aynur Ertaş
 Gözlerinden akıtır yaş
 Benim başım belâlı baş
 Yandım anne kurtar beni

Ömer Tombul doğruyu yaz
 Mücahit’in yarası az
 Ömer ağlar avaz avaz
 Yandım anne kurtar beni

10. DERT ŞİKÂYET ŞİİRLERİ

-177-

BACIM

Hollanda'da kâğıt kalem hiç mi yok
Bana bir mektubun gelmiyor bacım
Senden ayrılalı zaman hayli çok
Onun için yüzüm gülmüyor bacım

Her gün her gün posta yolu beklerim
Boş dönerim derdi derde eklerim
Sen Nimet içindir bu emeklerim
Gurbetçiler halden bilmiyor bacım

Viranedir sizin burdaki hane
Akar gözlerimden yaş tane tane
Dayanamaz oldu ablan Dürdâne
Ona da bir selam gelmiyor bacım

Deli gönül hasret kaldı gülüne
Şenay dahi gitti gurbet eline
Anam ağlar durur kıza geline
Bir dost gözyaşını silmiyor bacım

Yıllar geçti görmez oldum Koray'ı
Senelerdir mekân ettin orayı
Sen hiç hatırlamaz oldun burayı
Hiç kimse izine gelmiyor bacım

Telefon çaldıkça sizi izledim
Gelir diye yolunuzu gözledim
Yeğenim Berkay'ı pek çok özledim
Necla sizden haber almıyor bacım

Biliyorum bizler için yas tuttun
Kadere darılıp ağlar yuttun
Gurbete gideli bizi unuttun
Dayım bari selam salmıyor bacım

Bu nasıl enişte bu nasıl dayı
Hiç mi yok Necla'nın hatırı payı
Gönül arzuluyor kızın İlkay'ı
Gönülün dediği olmuyor bacım

Ben Necla'yım "Ah" der seni anarım
Ayrılık zehrini içer kanarım
Hiç haber gelmiyor diye yanarım
El derdime çare bulmuyor bacım

Necla Tombul der "Yok benim kaderim
Gün be gün artıyor derdim kederim
Ömer Tombul benim kayın pederim
Destan söylemekten yılmıyor bacım"

-178-

AYRI DÜŞTÜM

Sevdiğim güzelden ayrı düşeli
Her an hatırıma nazlı yar gelir
Ben yastayım cümle alem neşeli
Ah ederim başa boran kar gelir

Ömrüm geldi geçti boşu boşuna
Bakmaz mısın iki gözüm yaşına
Bırakın çıkayım dağlar başına
Sokak çarşı pazar bana dar gelir

Yıllar boyu yar peşini güderim
Aşk peşine koşa koşa giderim
Garip bülbül gibi figan ederim
Gönül gülmez ona ahüzar gelir

Nere gitsem kader yine peşimde
Bir armağanım var nazlı eşimde
Gündüz hayalimde gece düşümde
Yar bağından bana ayva nar gelir

Bu fani dünyada murat alamam
Ayrı düştüm yâre haber salamam
Yıllar boyu yârdan ayrı kalamam
Ayrı yaşar isem bana ar gelir

Ömer der ki “Derdi derde katarım
Bunca dertlerimi içe atarım
Hasta düştüm ıssız yerde yatarım”
İnşallah sevgili yar duyar gelir

-179-

YÂR BENİ

Yine deli gönül gülmez yastadır
Görmez oldu nazlı yâr beni beni
Moralim bozuktur tenim hastadır
Öldürür bu ahûzar beni beni

Sıladan gurbete niçin kaçılır
Ağlar gözlerimden yaşlar saçılır
Karlar erir gider yollar açılır
Gel bizim ellere gör beni beni

Yar zülfünü tel tel ettin taradın
Beni ne bir sordun ne bir aradın
Benden ayrı kalmak ise muradın
Al eline tüfek vur beni beni

İsmim düşmez oldu elin dilinden
Yârim gelmez oldun gurbet elinden
İlgıt ılgıt esen seher yelinden
Yar ne halde diye sor beni beni

Bilmiyorum bu **Ömer**'in suçu ne
Son olarak bir bak giden göçüne
Mezar hazır al ver beni içine
Elbet kabul eder yer beni beni

-180-

AYRILIK

Ayrıldım Sivas'ın Gaziköy'ünden
Kader beni gurbet elde bağlar hey
Güçlkle ayrılır kuzu koyundan
Garip anam şimdi durmaz ağlar hey

Ayrılık derdini kolaydır sandım
Huzurlu olmadım candan usandım
Yıllardır bu aşkın oduna yandım
Tüm eridi tende olan yağlar hey

Benim bu halimi bilmez deliler
Acıyınız bana pîrler velîler
Kurtaramaz beni yatan ölüler
Siz bulunuz derde çare sağlar hey

Artık dayanamam bu ahüzara
Ölsem götürülsem bende mezara
Bende sığmaz oldum çarşı pazara
Sizler beni konuk alın dağlar hey

Nedir benim suçum benim özürüm
Sılaya gitmeye her an hazırım
Gurbete çıkalı yoktur huzurum
Viran oldu kalpte olan bağlar hey

Bizler melül melül gezenlerdeniz
Aşkın deryasında yüzenlerdeniz
Gönlüme yerleşmiş bir derya deniz
İçimde bir ırmak durmaz çağlar hey

Ömer Tombul der ki “Nedir günahım
Göklere yükselen bu benim ahım
Derdime derman ver ulu Allah'ım”
Benim gönlüm daha çok mu ağlar hey

-181-

BULUNMAZ

Geldi geçti şu ömrümün yarısı
Geri dönmek için yolda bulunmaz
Herkesin var kovan kovan arısı
Bizde ilaç için bal da bulunmaz

Yaralı da benim gönül yaralı
Elalem al giyer ben de karalı
Herkesler altınlı marklı paralı
Şu benim cebimde pul da bulunmaz

Neşelidir her gördüğüm neşeli
Bir yıl oldu gurbet ele düşeli
Herkesin evinde halı döşeli
Gel gör bizim evi çul da bulunmaz

Biliyorum dünya denen pazar var
Sen helâl rızk kazan düşün mezar var
Herkesin elinde kepçe dozer var
Bende kazma kürek bel de bulunmaz

Ömer Tombul der ki “Tatlı sözüm var
Ben fesat değilim temiz özüm var
El bağında tonlar ile üzüm var
Bizim bahçe viran gül de bulunmaz”

-182-

ÖLDÜRÜLEN MÜSLÜMAN

Bakın şu doksan beşe
 Kan ağlıyor dört köşe
 Bir gün olur bu işe
 Karşı gelecek iman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

İki bine beş kala
 Her taraf kavga belâ
 Düşman olmuş kul kula
 Bilmem bu nasıl zaman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Şu Bosna yanmış tüter
 Filistin ondan beter
 Yeter ey kafir yeter
 Bir gün olursun pişman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Türk'ün Türkiye'sinden
 Çıksınlar ülkesinden
 Ezanların sesinden
 İnlemeli bu cihan
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Bir Osmanlı var idi
 Dünya ona dar idi
 Fatih Yavuz sır idi
 Yok Kanunî Süleyman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Bosnalılar Çeçenler
 Canından vaz geçenler
 Yurtlarından göçenler
 Dönecek ya ne zaman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Ey Müslüman Müslüman
 Senin kuvvetin iman
 İnan ki hiçbir zaman
 Sana dost olmaz Yunan
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Bosna'daki dindaşlar
 Her varlığa muhtaçlar
 Zavallılar pek açlar
 Ne buğday var ne saman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Kuzey Kıbrıs bir ada
 Onu vermeyiz yâda
 Avrupa'da Asya'da
 İslâm'ın hali yaman,
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Suçsuzu öldürenler
 Yurda kaçak girenler
 Dertli gider trenler
 Huzursuz gemi liman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Hedeftir Libya çölü
 Çeçenistan kan gölü
 Günde yüzlerce ölü
 Müslümanlardır yanan
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Akan bizim kanımız
 Yok oluyor canımız
 Ey Azerbaycan'ımız
 Bu senin halin yaman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Batının alçakları
 Ezer yüzü akları
 Bu mu insan hakları
 Herkes İslâm'a düşman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Sağlanmaz oldu dertler
 Ölen mert oğlu mertler
 Batılı hükümetler
 Olaylara göz yuman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

İman Türk'ün özünde
 Hak kelamı sözünde
 Kocaman yeryüzünde
 Yok sen kadar kahraman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

Çoluk çocuk evli dul
 Ölmesinler çare bul
 Ağlama **Ömer Tombul**
 Aman Allah'ım aman
 Dünyanın her yerinde
 Öldürülen Müslüman

-183-

DÜŞÜNDÜRÜYOR

Bu fani dünyadan imansız göçen
Kullar her yurttaşı düşündürüyor
Acılar içinde her gelen geçen
Yıllar her yurttaşı düşündürüyor

Bunca olayların gerçek olduğu
Bundandır devletin geri kaldığı
Nice hortumcunun halktan çaldığı
Mallar her yurttaşı düşündürüyor

Önleyen yok yurda kaçak gireni
Yakıyorlar yolda giden treni
Şehit cenazesi acı töreni
Sallar her yurttaşı düşündürüyor

Yüce Türk milleti güçlü imanlı
Her daim düşmandır bize Yunanlı
Köyler arasında tozlu dumanlı
Yollar her yurttaşı düşündürüyor

Seçim oldu hani yoktur kazanan
Başbakan olmaya haktır kazanan
“Hükümet istifa” diye uzanan
Eller her yurttaşı düşündürüyor

Olamaz ormana çakmağı çakmak
Orman yakan insan en deli ahmak
İnsana yakışmaz ormanı yakmak
Küller her yurttaşı düşündürüyor

Her devlet uzaya füze salıyor
Her daim işimiz geri kalıyor
Arabistan bizden işçi alıyor
Çöller her yurttaşı düşündürüyor

Zenginin neyine fakirdir şaşan
Hakkı verilmeyen işçi perişan
Halkın huzurunda yalan konuşan
Diller her yurttaşı düşündürüyor

Ömer der “Devlette yetkili olan
Odur sorumluluk içine dalan
Bizim Sivas gibi geride kalan
İller her yurttaşı düşündürüyor”

-184-

SEÇİM

Durma gel vatandaş sandık başına
Her yurttaş oyunu veren olmalı
Yurdumuzun tek bir çakıl taşına
Göz dikenin yurdu viran olmalı

Ne olursa olsun görüşü adı
Her Alevî Sünnî yurdun evlâdı
Olaylardan nice insan ağladı
Herkesi bir gözle gören olmalı

Düşün geleceği hatırla dünü
Bölmek istediler senin ülkünü
Vatandaşın malı ile mülkünü
Yiyenlerden hesap soran olmalı

Gönül ister Fatih gibi birini
İnşallah tutarız onun yerini
Durmadan çalışsın döksün terini
Binlerce fabrika kuran olmalı

Devletin başına gelen bir kişi
Yüce Allah için görmeli işi
Tutmalı orucu kılmalı beşi
Şeytanın belini kıran olmalı

Allah razı ola Müslüman Türk'ten
Fatih'ten Yavuz'dan hem Atatürk'ten
Bölücü olanı çıkartsın mülkten
Beklenen hedefe varan olmalı

Yıllardır Bosna'da kanlar akıyor
Dinsizler İslâm'a meydan okuyor
Her yerde İslâm'ın kanı kokuyor
Akan kanı bir durduran olmalı

Gel gitme vatandaş sağ ile sola
Bu ikilik halkın başına belâ
Bu yüce âlemi yaratan Mevlâ
Herkes ona gönül veren olmalı

Her gâvurun bizi bölmek niyeti
Birlikte sevelim bu hürriyeti
Bu güzel Türkiye Cumhuriyeti
Dünyalar durdukça duran olmalı

Ömer Tombul destan oku herkese
Yalvar Türk'e Kürt'e Laz'a Çerkez'e
Çalışkan birisi gelsin merkeze
Gelen her yarayı saran olmalı

-185-

NIÇİN BAŞIN DUMANLI

Şu karşıkı dağlar sana düşman mı
Yıldız dağı niçin başın dumanlı
Yaptığın dostluğa gönül pişman mı
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Dünya el âleme geniş sana dar
Hep sana yağıyor yağmur dolu kar
Senin de mi türlü türlü derdin var
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Söyle neden başa kar boran geldi
Dostun mu ağladı düşman mı güldü
Tombuloğlu gibi deden mi öldü
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

“Dostum” dediklerin baş mı kaldırdı
Söyle aklın baştan kimler aldırđı
Senin baban da mı öküz çaldırđı
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Melül melül durur yürek dağlarsın
Bazı beyaz bazı kara bağlarsın
Evlattan mı ayrı düştün ağılarsın
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Ötüşen kuşların aç mı toklar mı
Onlar da sen gibi derdi çoklar mı
Yetim misin annen baban yoklar mı
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

İhtiyar mı oldun gençliğin n’oldu
Sonbaharın geldi gülün mü soldu
Yaşın yetmiş seksen doksan mı oldu
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Sivas ile Tokat arası yerin
 Bu güzel yerlerin havası serin
 Hakk'a âşık mısın düşüncen derin
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Nedendir üzüntün nedir kederin
 Murat almadan mı öldü pederin
 Benim gibi ne çileli kaderin
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Kız kardeşin bir evlat mı yitirdi
 Söyle derdi başa kimler getirdi
 Yeğenini coşkun sel mi götürdü
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Bak ne güzel ilkbaharın yazın var
 Barajın var ördeğin var kazın var
 Senin de mi işsiz oğlun kızın var
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Sen hep var olalı bitmiyor derdin
 Ne bir güldün ne bir murada erdin
 Sen de terör mü var şehit mi verdin
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Nice milletler var sürer sefayı
 Bizim milletimiz çeker cefayı
 Hortumculara mı taktın kafayı
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Yokluk seni türlü derde mi saldı
 Torpilin yok işin geri mi kaldı
 Hasta mısın doktor rüşvet mi aldı
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Sen bir yanardağsın kaynadın piştin
 “Adalet yok” diye zehir mi içtin
 Yurtta kriz oldu borçlumu düştün
 Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Gör bak doymadılar kan eme eme
Haramı el yesin sen sakın yeme
Söyle doğrusunu gel yalan deme
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

Senin ismin Yıldız oldu olalı
Yoldaş ettin göklerdeki hilâli
Ömer Tombul gibi başın belâlı
Yıldız dağı niçin başın dumanlı

-186-

BULUT

Yine karardı gökyüzü
Var git bize çatma bulut
Dereyi tepeyi düzü
Bir birine katma bulut

Dök suyunu sağa sola
Yeryüzünü güzel sula
Bunca fakire yoksula
Yıldırımlar atma bulut

Yücelerden bakıyorsun
Şimşekleri çakıyorsun
Nice canlar yakıyorsun
Bizleri ağlatma bulut

Hani güneş hani ışık
Günlerdir hava karışık
Benim derdim baştan aşık
Derdimi sızlatma bulut

Sularsın dağı ovayı
Temizliyorsun havayı
Durmadan besle doğayı
Tembel olup yatma bulut

Ne güzeldir Anadolu
Her tarafı ekin dolu
Tarlaya yağdırma dolu
Harmanı ıslatma bulut

Yaşların ince kıl gibi
Dökülür yere pul gibi
Âşık **Ömer Tombul** gibi
Deryalara batma bulut

-187-

ARABACI

Kömür almak için gittim tevziye
Arabacı “Elli az olur” dedi
Ben hiç rastlamadım böyle düzüye
Hakkı elli iken “Yüz olur” dedi

Atlıdır motorlu değil aracı
Kapiştık ayırdı bizi aracı
Hayatta görmedim böyle paracı
Hiç aşağı olmaz “Düz olur” dedi

Eli yüzü siyah kömür karası
Uyuz köpek gibi pek çok yarası
Tarifeye uygun değil parası
“Gidemem sokaklar buz olur” dedi

Üç gün yıkanmamış gibi yüzleri
Siyahlar içinde parlar gözleri
Konuşmayı bilmez kaba sözleri
“Bak elbisem boşa toz olur” dedi

Sabır ver Allah’ım **Ömer Tombul**’a
Beni muhtaç etme muhannet kula
Seslettim ben onu bir karakola
“Ver elli bu iş söz olur” dedi

-188-

BU BAYRAMDA

Dostlar benim yüzüm gülmez
Bu bayramda bu bayramda
Kimseler halimden bilmez
Bu bayramda bu bayramda

Yâr aşkına ağı yuttum
Eller güldü ben yas tuttum
Eşi dostu hep unuttum
Bu bayramda bu bayramda

Ne eşim var ne dostum var
İşim gücüm hep ahüzar
Geniş dünya başıma dar
Bu bayramda bu bayramda

Nazlı yârden ayrı kaldım
Ne mektup ne selâm aldım
Yalnızlıktan çok bunaldım
Bu bayramda bu bayramda

Ben garibim yarışamam
El içine karışamam
Yâre küstüm barışamam
Bu bayramda bu bayramda

Herkes yâri ile gezer
Benim gönlüm candan bezer
Yâr halimi duyar sezer
Bu bayramda bu bayramda

Ağla **Ömer Tombul** ağla
Al yerine kara bağla
Sen sineni korda dağla
Bu bayramda bu bayramda

-189-

ÖKSÜZÜM

Bizim köyde düğün oldu
Dostlar güldü ben ağladım
Gözlerim yaş ile doldu
Dostlar güldü ben ağladım

Öksüzüm yâr bulanım yok
Bana önder olanım yok
Halay çeken oynayan çok
Dostlar güldü ben ağladım

Bayrak evin yücesinde
Gözüm kaldı nicesinde
İllâ kına gecesinde
Dostlar güldü ben ağladım

Bu bitmeyen kara güne
Dayanamam böyle üne
Şaştım kaldım bu düğüne
Dostlar güldü ben ağladım

Davul zurna ile sazlar
Çalındıkça içim sızlar
Geldi halay çeken kızlar
Dostlar güldü ben ağladım

Nazlı yârim gelin oldu
Benim değil elin oldu
Hayallerle ömrüm doldu
Dostlar güldü ben ağladım

Gelin geldi damat baktı
Ellerine kına yaktı
Ömer'in gözyaşı aktı
Dostlar güldü ben ağladım

-190-

TERSİNE DÖNDÜ

Yine bahar geldi sular bulandı
Seller bizim işler tersine döndü
Kar eridi lâle sümbül sulandı
Güller bizim işler tersine döndü

Irmak kenarında güzeller gezer
Güzellerin sesi bağrımı ezer
Şu derin sularda ördekler yüzer
Göller bizim işler tersine döndü

Geçemedim coşkun çayın selini
Tutamadım nazlı yârın elini
Saramadım dostun ince belini
Kollar bizim işler tersine döndü

Gönül bahçesinde güller solmadı
Gurbet ellerinde günüm dolmadı
Geleceğim dedim nasip olmadı
Yollar bizim işler tersine döndü

Kader beni türlü dertlere saldı
Ayrılık aklımı başımdan aldı
Düğünümüz öbür seneye kaldı
Yıllar bizim işler tersine döndü

Ömer der “Gurbete mekân kurmadım
Gurbet elde duram dedim durmadım
Yâr ile gölgede bir oturmadım”
Dallar bizim işler tersine döndü

-191-

BİR GÜLMEDİM

Şu fani dünyadan bir tat almadım
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı
Hep ağladım ben hiç mutlu olmadım
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı

Ben bir inceledim yakını soyu
Gönül hiç birine vermedi oyu
Doğuştan bu yana bir ömür boyu
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı

Dedim “Dünya senden zevk alamadım
Elâlem şen oldu ben olamadım
Bana acıyan bir dost bulamadım”
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı

Benim dünyam deniz gör beni yutar
Boğulacak olsam beni kim tutar
Güvendiğim insan hep beni utar
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı

Vücudum denizde bir canlı ada
Bu şirin adayı verirler yâda
Ben görmedim murat varmış dünyada
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı

Ömer der ki “Neler gelir başıma
Kader zehir katar tatlı aşıma
Dertli yazın benim mezar taşıma”
Bir gülmedim ömür sona yaklaştı

-192-

SÖYLE DOKTOR

Hasta oldum geldim hastaneye ben
Söyle doktor benim derdim verem mi
Gider miyim bizim o haneye ben
Söyle doktor benim derdim verem mi

Darılma sözüme ey doktor bacı
Biliyorum verem zehirden acı
Yok mu bu dünyada onun ilacı
Söyle doktor benim derdim verem mi

Hastanenin çevre yanı çam dalı
Arı çiçeklerden alıyor balı
Kurtaramaz beni bu dünya malı
Söyle doktor benim derdim verem mi

Sen doktorsun geldim inandım sana
İçim tutuşuyor hep yana yana
Derdim ağır ceza veriyor cana
Söyle doktor benim derdim verem mi

Pencereden baktım dostlar geliyor
Cenaze var ağıt içi deliyor
Dersin “Orda koyun kuzu meliyor”
Söyle doktor benim derdim verem mi

Ömer der ki “Yaman ağrım sızım var
Küçük yaşta oğlum ile kızım var
Dünya elâleme geniş bana dar
Söyle doktor benim derdim verem mi”

11. KİŞİ VE MEMLEKET ŞİİRLER

-193-

İMAM HÜSEYİN

Canım kurban olsun senin aşkına
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin
Yardımcı ol benim gibi şaşkına
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Aşk ile ağlarım söylerim destan
Açılır gönlümde bağ ile bostan
Seni seven gönül güllük gülistan
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Müslüman'ın iman olur özünde
İslâm çoğunlukta dünya yüzünde
Sayılmaz milyonlar senin izinde
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

“Allah'ın aslanı” bir büyük baba
Hiç boşa değildir yaptığın çaba
Merhaba ey büyük insan merhaba
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Bizim inancımız ulu dağ gibi
Sen şehitsin canın kalpte sağ gibi
Senin özün yeni açan bağ gibi
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Ey İmam Hüseyin ey Allah dostu
Peygamber sizleri bağrına bastı
Seni öldürmekmiş yezidin kastı
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Bu acı olayı duyan ağlıyor
Hasan Hüseyin'im diyen ağlıyor
Sizlerin ölümü yürek dağlıyor
Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Seni yetiştiren Hazret-i Ali
 Bir büyük evliya bir büyük veli
 Sizleri sevmeyen delidir deli
 Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Senin kadar nice ünlüler vardır
 İnsanı yücelten şereftir ardır
 Senin memleketin güzel diyardır
 Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Bir büyük evliya bir büyük eren
 Dünyada sayısız gönüle giren
 Seni görmek ister her gönül veren
 Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Güzeldir mezarın görmeyi değer
 Ömür boyu devran sürmeyi değer
 Seni seven sana bak boyun eğ
 Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Senin gibiler çok severiz sizi
 Yalvarınız Hakk'a affetsin bizi
 Sizi seven kulun nurludur yüzü
 Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

Peygamber torunu Hakk'ın has kulu
 Sen Allah dostusun ulusun ulu
 Aşkın deli etti **Ömer Tombul'u**
 Kerbelâ'da yatan İmam Hüseyin

-194-

ÂŞIK VEYSEL

Son yüz yılın ünü büyük ozanı
Âşık Veysel dostlar anıyor seni
Sen hiç sevmez idin huzur bozanı
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Vilâyetin Sivas ey adı kalan
Kazanın Şarkışla köyün Sivr'alan
Türküler söyleyen güzel saz çalan
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Sen yurda bir cansın yurt sana canan
Vatan aşkı ile sen oldun yanan
İnsanları seven Hakk'a inanan
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Bölücü olamaz Veysel'e uyan
Seve seve dinler sesini duyan
Gözleri kapalı şiir okuyan
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Veysel Şatıroğlu yurdunu seven
Onun gibi düşün Allah'a güven
Hayatı boyunca Türklüğü öven
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Senin dinin İslâm kitabın Kur'an
Yalan konuşmayan sözünde duran
Nice bölücünün belini kıran
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Var mıdır dünyada malını yiyen
İnsandır sonuçta bir kefen giyen
"Sadık yârim kara topraktır" diyen
Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Okullu olmayan derse girmeyen
 Gülp oynamayan devran sürmeyen
 Çiçekten her iki gözü görmeyen
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Gözleri kapalı eder seyranı
 İçmese de tanır sütü ayranı
 Gül menekşe türlü çiçek hayranı
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Ölüm geldi aldı bu koca dev
 Ağladı nicesi boş kaldı evi
 Elbette kardeşir Sünnî-Alevî
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Sen örnek insansın sen bir ünlüsün
 Gözlerin görmüyor kara günlüsün
 Hakk'a inanansın doğru yönlüsün
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Daha küçük yaşta kaynadın piştin
 Yoksa pîr elinden bademi içtin
 Dostlar beni hatırlasın demiştin
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Hayran oldun bunca çiçeğe güle
 Türküler söyledin güle bülbüle
 Göz açıp bakmadın lâle sümbüle
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

Ömer Tombul Veysel doğruyu yazan
 Veysel gibi düşün sen sevap kazan
 Yerin Cennet olsun sevgili ozan
 Âşık Veysel dostlar anıyor seni

-195-

İSMAİL HAKKI TOPRAK

Şu sendeki bu kadar aşk
Sır İsmail Hakkı Toprak
Her sevenin gönlüne köşk
Kur İsmail Hakkı Toprak

Hayalin düştü peşime
Gidemez oldum işime
Bir defa olsun düşüme
Gir İsmail Hakkı Toprak

Sevgili İhramcızade
Geldi ecel yetti vade
Ver içeyim bana bade
Pîr İsmail Hakkı Toprak

Bak gözden akan yaşıma
Zehir kattılar aşıma
Sensiz bu dünya başıma
Dar İsmail Hakkı Toprak

Elde tespih başta bere
Can feda böyle dilbere
Şanı büyük peygambere
Yâr İsmail Hakkı Toprak

Ömer Tombul bak böyle der
“Bana bir şeyler söyle” der
Sivas’taki yattığın yer
Nur İsmail Hakkı Toprak

-196-

YÜZBAŞIM

Vatan için ben hiç korkmam ölümden
Vatan sevgisi var bende yüzbaşım
Bundan sonra ismin düşmez dilimden
Türklük Müslümanlık sende yüzbaşım

Atamdan emanet bana bu vatan
Olamaz buraya başka el atan
Sevinçli sevinçli geldim Sivas'tan
Vatan sevgim arttı Van'da yüzbaşım

Gün gelir de savaş olduğu zaman
Zalim düşmanlara veremem aman
Ben ateş etmeğe başlarım hemen
Düşmanı gördüğüm anda yüzbaşım

Bin düşmana bedel Türk'ün bir eri
Türk yüce Türk önde Türk'tür ileri
En kahraman asker Türk'ün askeri
Kuvvet var bizdeki kanda yüzbaşım

Âşık **Ömer Tombul** hayrandır sana
Yanına verildim gelince Van'a
İsmin Kemâl Bozkurt yazdım destana
Ayrılırsız önde sonda yüzbaşım

-197-

SELİMÎ BABA

Kardeş sakın inkâr etme ustânı
Kızâr gider Sefil Selimî Baba
Senin destanından iyi destânı
Yazar gider Sefil Selimî Baba

Âşıkların kimse bilmez fendini
Daim enginlerde görür kendini
Coşkun çaylar gibi akıp bendini
Bozar gider Sefil Selimî Baba

Milletimiz sever böyle birini
Öldüğünde tutan olmaz yerini
Önde sonda candan sevenlerini
Üzer gider Sefil Selimî Baba

Herkes sever böyle usta aşığı
Gönüllerde vardır onun ışığı
Sorulan soruyu her dolaşığı
Çözer gider Sefil Selimî Baba

Ne büyük ozandır ismi dillerde
Bu Sefil Selimî tüm gönüllerde
Ağlaya ağlaya gurbet ellerde
Gezer gider Sefil Selimî Baba

Âşık olan ilham alır melekten
Bazı âşık memnun olmaz felekten
Yanına geleni ince elekten
Süzer gider Sefil Selimî Baba

Vatandaş Selimî Baba'yı tanı
Aşığın çok olur şerefi şanı
Atışmak isteyen her yarışanı
Ezer gider Sefil Selimî Baba

Onu bilen çoşar heyecanından
 Ayrılmak istemez gitmez yanından
 Cesedi içinde tatlı canından
 Bezer gider Sefil Selimî Baba

Âşık Mevlâ'sına gönül verendir
 Bazı âşık var ki yüce erendir
 Aşkın deryasına bu bir girendir
 Yüzer gider Sefil Selimî Baba

Âşık **Ömer Tombul** sever sakınır
 Eserleri güzel dilde okunur
 Azrail bir rüzgâr gibi dokunur
 Tozar gider Sefil Selimî Baba

-198-

SAKIP AĞA

Ah sana vah sana Sakıp Sabancı
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın
Hep sana ağladı yerli yabancı
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Sen örnek insansın gönlün pek engin
Gelmedi dünyaya böyle bir zengin
Dolansam dünyayı bulunmaz dengin
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Kötü insanlara sen hiç uymadın
Nice acı çirkin sözü duymadın
Çok hayırlar yaptın yine doymadın
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Yaptıransın tam yüz büyük eseri
Sizleri sevmeyen ahmak serseri
Müslümanların doğum yerin Kayseri
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Senin yok oluşun pek üzdü beni
Toprağa verdiler sevdiğin teni
Yüce Türk milleti unutmaz seni
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Kırk bin işçi sizden geçim sağlıyor
Nice sevenlerin gönül bağlıyor
Milyonlar ah edip sana ağlıyor
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Sitelerin yüce ulu dağ gibi
Eserlerin gonca güllü bağ gibi
Sabancı ölmedi kalpte sağ gibi
Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Serbestir yemeğin bardağın tasın
 Fakir babasisin sen bir atasın
 Dilerim Allah'tan nurda yatasın
 Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Şu seni götüren yüzlerce eli
 İzleyen insanlar olmaz mı deli
 Görülmemiş böyle bir insan seli
 Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

Ömer Tombul hep öv ne bıık ne usan
 Tarih iki bin dört aylardan nisan
 Ağladı peşinden binlerce insan
 Sakıp Ağa cennet olsun mekânın

-199-

ADİL GÜZEL

Gaziköy’de bilgi seli akıtan
Afşinli öğretmen Adil Güzel’dir
Beş tane sınıfı yalnız okutan
Afşinli öğretmen Adil Güzel’dir

Geldiğinde oruç ayı ramazan
Dedi “Oruç şarttır tut sen de kazan”
İslâm’ın şartını kalplere yazan
Afşinli öğretmen Adil Güzel’dir

Bunca talebeye abdest aldırın
Nice gönüllere iman dolduran
Beni yüce Hakk’a âşık olduran
Afşinli öğretmen Adil Güzel’dir

Seher vakti erken tüter bacası
Sever onu halkın genci kocası
Bunca talebenin şanlı hocası
Afşinli öğretmen Adil Güzel’dir

Ömer Tombul der ki “Değişti benim
Bak küçüklük resmim bir başka benim
Sevgili büyüğüm başöğretmenim
Afşinli öğretmen Adil Güzel’dir”

-200-

İSTANBUL-I

Şu benim sineme açtın yarayı
Gözyaşlarım oldu selin İstanbul
Sende gördüm nice köşkü sarayı
Eser ince serin yelin İstanbul

Deniz karşısında ulu yokuşlar
Ötüşür martılar her türlü kuşlar
İki deniz sende el tutuşmuşlar
Ne güzeldir dağın belin İstanbul

Fatih'ten Yavuz'dan derman güç aldın
Herkes sana akın etti göç aldın
Kıymetlisin taşın toprağın altın
Bulunmaz kıracın çölün İstanbul

Yerin yüce yedi tepeli kara
Nerde şenlik varsa orda kamera
Baktım sana kucak açmış Marmara
Şirindir barajın gölün İstanbul

Şirindir Haliç'in illâ Boğaz'ın
Pek güzeldir senin baharın yazın
Kışlar ılık geçer olmaz ayazın
Solmaz on iki ay gülün İstanbul

Nice âşıkların hayrandır sana
Camilerin kucak açar insana
Minareler el sallıyor her yana
Ağrımın elin kolun İstanbul

Boğazın etrafı pek hoş manzara
İzler bir birini her iki kara
Sen eski başkentsin yeni Ankara
Sizler kardeş şehir olun İstanbul

Yanmasın ormanlar dönmesin çöle
Rastlanmasın sönmüş kömüre küle
Ömer Tombul olsun kapında köle
Kabul et olayım kulun İstanbul

-201-

İSTANBUL-II

Şu bilet aldığım yer Haydarpaşa
Gidiyorum senden sayın İstanbul
Demir ağların var bir baştanbaşa
Bozulmaz sağlamdır rayın İstanbul

Nice depremlerden gül yüzler soldu
Anneler ağladı saçların yoldu
Sende pek korkulu depremler oldu
Bilmem bozuk mudur fayın İstanbul

Herkes bildi senin yüce şanını
Çok şehitler sana döktü kanını
Atatürk burada verdi canını
Sığmaz tarihlere zayın İstanbul

Her dinden insan var yok senin yâdın
Sever seni bunca oğul kız kadın
Her yerde her zaman söylenir adın
İzlenir sendeki yayın İstanbul

Sende gördüm bunca yeşili alı
Ne güzel boğazın her yanı yalı
Hem Avrupalısın hem bir Asyalı
Var iki kıtada payın İstanbul

Dalgalanır bayrak ne güzel allar
Hayranları onu sevinçle sallar
Sularında al bayraklı sandallar
Parlıyor yıldızın ayın İstanbul

Sende var tarihi oteller hanlar
Ziyaret edenler gerçeği anlar
Hayran olur seni gezen insanlar
Mutludur bayanın bayın İstanbul

Yeşildir şu dağlar şu ulu beller
 Döşenmiş alt yapı borular teller
 Güzel lokantalar şirin oteller
 Meşhurdur her yerde çayın İstanbul

Boğaz gemileri bağrında gizler
 Köprüler boğazı yüceden izler
 Senin can damarın mavi denizler
 Pek güzeldir deniz kıyın İstanbul

Nice âşıkların hayrandır sana
 Camilerin kucak açar insana
 Minareler el sallıyor her yana
 Diyor emirlere uyun İstanbul

Her devire ait eserlerin var
 Hem bir genç şehirsin hem bir ihtiyar
 Boğazı izleyen olur bahtiyar
 Akar gider deniz suyun İstanbul

Boğazın suyu gür içe akıyor
 Marmara ön bahçe gelen bakıyor
 Haliç gönüllere iz bırakıyor
 Kaynaktır barajın kuyun İstanbul

Kıymetlisin taşın toprağın para
 İzler birbirini her iki kara
 Sen eski başkentsin yeni Ankara
 Kardeş şehir başkent soyun İstanbul

Fatihin topları sana saçıldı
 Topların sesinden yaman kaçıldı
 Bir çağ kapatıldı bir çağ açıldı
 Bile gezdi kurtla koyun İstanbul

Niceleri türlü derde çatıyor
 Seni almak için hep can atıyor
 Nice erenler var sende yatıyor
 Oynanmaz seninle oyun İstanbul

Yanmasın ormanlar dönmesin çöle
Rastlanmasın yanmış kömüre küle
Ömer Tombul olsun kapıda köle
Ben eğeyim sana boyun İstanbul

-202-

SİVAS

Küçük yaşta geldim gördüm Sivas'ı
Yiğittir halkının soyu Sivas'ın
Çarşısında yatan Şems-i Sivasî
Türbelerden en çok sayı Sivas'ın

Osmanlı çatısı çöktü sallandı
Devletimiz geri kaldı sollandı
Atatürk Sivas'ı başkent kullandı
Manevi gölgesi koyu Sivas'ın

Atatürk Sivas'ta çok işler gördü
Temele ilk taşı Sivas'ta ördü
Her yıl geldiğinde eylülün dördü
Coşuyor bayanı bayı Sivas'ın

İsmet İnönü'nün müzesi burda
Kemal Atatürk'ün füzesi burda
Sivas'tan bir güneş parladı yurda
Kalkınmakta vardır payı Sivas'ın

Nice kördüğümler burda çözüldü
Sevr'i yırtmak için plan çizildi
Atlı süvariler yola dizildi
Hep şahlandı atı tayı Sivas'ın

Selçuklu Osmanlı eserleri var
Gelir kaynağı yok halk perişan dar
Sivas Kemal Atatürk'e minnettar
Kârından çok fazla zayı Sivas'ın

Sivaslı derdini meclise bildir
Akan göz yaşını devlete sildir
Sivas Atatürk'ün sevdiği ildir
Dünü bu gününden iyi Sivas'ın

Âşıkları ünlü hem de yaralı
 Kimi Şarkışlalı kimi Zaralı
 Ruhsatı Feryadı Veysel buralı
 Selimî İsmetî Dayı Sivas'ın

Âşıktır Sivas'ı her öven diller
 Sazlar çalındıkça coşuyor teller
 Temiz lokantalar temiz oteller
 Kahvelerde hoştur çayı Sivas'ın

Kızılırmak burdan doğar uludur
 Koca Yıldız Nehri eli koludur
 Sivas'ta çeşmeler tatlı suludur
 Coşkun akar Tecer Çayı Sivas'ın

Aralık ocakta havası serttir
 Yoksul olanlara soğuklar derttir
 Fakir gözetilir insanı merttir
 Cömerttir ağası beyi Sivas'ın

Tekke önü derler güzeldir yazı
 Ötüşür burada ördeği kazı
 Türbedeki Abdulvahab-i Gazi
 Bu zat-ı Peygamber soyu Sivas'ın

Açın haritayı bir bakın görün
 Bir başta Suşehri bir başta Gürün
 Divriği'den Yıldızeli'ne girin
 Geniş toprağının boyu Sivas'ın

Hak güzellik vermiş bu kutsal mülke
 Bence kardeş şehir kardeşi Mekke
 Kuş bakışı bakan Yukarı Tekke
 Manevî güneşi ayı Sivas'ın

Yıllardır huzur yok halkımız yaşlı
 Çok vaatler oldu çıkmadı aslı
 Böyle depremlerden yılmaz Sivaslı
 Sağlamdır kırılmaz fayı Sivas'ın

Devlet kapısını bir kul vurmuyor
 Devlet baba bir fabrika kurmuyor
 İşsizlik artıyor göç hiç durmuyor
 Göçenlerden en çok sayı Sivas'ın

Atanın koyduğu taşlar bittiler
 Nice iş yerleri burdan gittiler
 Sivas'ı bir iyi tıraş ettiler
 Kalmadı başında tüyü Sivas'ın

Gönül bu yerleri oldu göresi
 Ağaçlı gölgeli her bir yöresi
 Paşa Fabrikası Tavra Deresi
 Ordan akar gelir suyu Sivas'ın

Bu kadar övgünün pek çok nedeni
 Halkı pek çalışkan hem de medenî
 Divriği'den çıkar demir madeni
 Nice ocak nice kuyu Sivas'ın

Ömer Tombul der “Bu ile doyamam
 Sivaslıyım kötü kula uyamam
 Köylerini hesap etsem sayamam”
 Gaziköy ne güzel köyü Sivas'ın

-203-

GAZİ'YE GİDELİM

Sivas'tan Gazi'ye kadar gidelim
Bezirci'den şehrin dışı görülür
Tavra deresini takip edelim
Koca Meraküm'ün kaşı* görülür

Derenin sıcaklığı canları yakmaz
İnsan yürümekle usanmaz bıkmaz
Yolun Meraküm'e tam çıkar çıkmaz
Bak Yıldız Dağı'nın başı görülür

Meraküm'den sonra yer Karaçayır
Uzundur yolları sen seni kayır
Çeltekte ten tarafta yol biraz bayır
Solda Hıdırnalı taşı görülür

Hıdırnalı'dan bir dağdan aşılır
Coşkun çaylar gibi coşup taşılır
Ekizek bir güzel yerdir şaşılır
İlkbaharda çamur yaşı görülür

Yolun koruluktan yana sarınca
Her yer çiğdem çiçek arı karınca
Gazi'den yukarı dağa varınca
Arzulu'nun yeşil döşü görülür

Gider iken Kireç Kavağı sağda
Tombul'ların çamlık karşıki dağda
Köy özünde bülbül ötüyor bağda
Dallarında öten kuşu görülür

Ayrılık yüzünden sinem hep yara
Dayanamam dostlar bu ahüzara
Karşıki ormanlar ne hoş manzara
Bak Gaziköy'ünden beşi görülür

* kaş: duvar

Baharda Gazi'nin ırmağı selli
 Baharın geldiği sulardan belli
 Çiftçiler tarlada kazmalı belli
 Köylünün elinde işi görülür

Gazi'de tarlalar bahçeler özel
 Köy halkı çalışkan ezelden ezel
 Gazi Baba burda türbesi güzel
 Cami tıklım tıklım kişi görülür

Ömer Tombul gönül sever Sivas'ı
 Şirin Gaziköy'ü dağı ovası
 Yaz gelince serin olur havası
 Aralık ocakta kışı görülür

-204-

GAZİ

Tanıtayım bizim Gaziköy'ünü
Güzeldir baharı yazı Gazi'nin
Dağlarda otlanır sürü koyunu
Her görülen koyun kuzu Gazi'nin

Dağları meşeli gölgeler koyu
Çağlar akarsular tatlıdır suyu
Burası Sivas'ın birinci köyü
Dillerde destandır sözü Gazi'nin

Merkezde söylenir köylerin hali
Tüm köylere önem veriyor vali
Söğütlü Ekizek Kömürcü Ali
Baştanbaşa Banaz özü Gazi'nin

Kaynarca Tepecik hem İnce Para
Yemyeşil ağaçlar hep sıra sıra
Tavra yeri büyük ne güzel mera
Orada otlanır yozu* Gazi'nin

Ne güzel bostanlar ne güzel bağlar
Komşu köyler senden ihtiyaç sağlar
Güzel ormanlıklar ne güzel dağlar
Yemyeşil yokuşu düzü Gazi'nin

Ömer Tombul der “Ben deyişler derim
Sensin benim güzel bir doğum yerim”
Evlerde okunan Kur'an-ı Kerim
Pek dindardır oğlu kızı Gazi'nin

* **yo**z : kısır ve erkek davranlardan oluşan sürü

-205-

GAZİ KÖYÜ

Gönül arzuluyor güzel köyümü
Hep seni söylüyor dil Gaziköy'ü
Sende gördüm nice yakın soyumu
Bak sana hayrandır el Gaziköy'ü

Köyün karşısında ulu Arzulu
Koca Susuz Dağı ondan da ulu
Kömürcü Ali'nin her yanı sulu
Ekizek bir yüce bel Gaziköy'ü

Gaziköy'ü karşı dağa bakıyor
Dağın yolu bozuk canlar yakıyor
Yakınından Yıldız nehri akıyor
Derindir çok yeri göl Gaziköy'ü

Şu Boyun tarla'nın gülleri solmuş
Tarihi kovası toprakla dolmuş
Dedemin ağılı virane olmuş
Bozmuş yollarını sel Gaziköy'ü

Banaz özü ova uzundur boyu
Ortasından akar Banaz'ın suyu
Orda gördüm koyun ile kuzuyu
Kalabalık canlı mal Gaziköy'ü

Komşular Kuzören Gökkaya Banaz
Çeltekin Hıdırnalı nüfusları az
Olukman Zengi'de çok olur ayaz
Bu köyleri kardeş bil Gaziköy'ü

Gaziköy'ü Sivas iline bağlı
Etrafı ormanlı hem yüce dağlı
Her tarafı yeşil bahçeli bağlı
Kokar lâle sümbül gül Gaziköy'ü

Sivas ili benim gönlümün varı
 Köy şehir arası Meraküm yarı
 Oradan görülür Yıldız'ın karı
 Yeşildir Arzulu Çal Gaziköy'ü

Gazi Baba orta yerde yatıyor
 azi Baba orta yerde yatıyor
 zi Baba orta yerde yatıyor
 i Baba orta yerde yatıyor
 Baba orta yerde yatıyor
 Baba orta yerde yatıyor
 aba orta yerde yatıyor
 ba orta yerde yatıyor
 a orta yerde yatıyor
 orta yerde yatıyor
 orta yerde yatıyor
 rta yerde yatıyor
 ta yerde yatıyor
 a yerde yatıyor
 yerde yatıyor
 yerde yatıyor
 erde yatıyor
 rde yatıyor
 de yatıyor
 e yatıyor
 yatıyor
 yatıyor
 atıyor
 tıyor
 ıyor
 yor
 or
 r

Ziyarettir derde canlar katıyor
 iyarettir derde canlar katıyor
 yarettir derde canlar katıyor
 arettir derde canlar katıyor
 rettir derde canlar katıyor
 ettir derde canlar katıyor
 ttir derde canlar katıyor

tir derde canlar katıyor
 ir derde canlar katıyor
 r derde canlar katıyor
 derde canlar katıyor
 derde canlar katıyor
 erde canlar katıyor
 rde canlar katıyor
 de canlar katıyor
 e canlar katıyor
 canlar katıyor
 canlar katıyor
 anlar katıyor
 nlar katıyor
 lar katıyor
 ar katıyor
 r katıyor
 katıyor
 katıyor
 atıyor
 tıyor
 ıyor
 yor
 or
 r

Halkı pazarlarda mahsul satıyor
 alkı pazarlarda mahsul satıyor
 lkı pazarlarda mahsul satıyor
 kı pazarlarda mahsul satıyor
 ı pazarlarda mahsul satıyor
 pazarlarda mahsul satıyor
 pazarlarda mahsul satıyor
 azarlarda mahsul satıyor
 zarlarda mahsul satıyor
 arlarda mahsul satıyor
 rlarda mahsul satıyor
 larda mahsul satıyor
 arda mahsul satıyor
 rda mahsul satıyor
 da mahsul satıyor
 a mahsul satıyor

mahsul satıyor
 mahsul satıyor
 ahsul satıyor
 hsul satıyor
 sul satıyor
 ul satıyor
 l satıyor
 satıyor
 satıyor
 atıyor
 tıyor
 ıyor
 yor
 or
 r

Arpa buğday pancar bol Gaziköy'ü
 rpa buğday pancar bol Gaziköy'ü
 pa buğday pancar bol Gaziköy'ü
 a buğday pancar bol Gaziköy'ü
 buğday pancar bol Gaziköy'ü
 buğday pancar bol Gaziköy'ü
 uğday pancar bol Gaziköy'ü
 ğday pancar bol Gaziköy'ü
 day pancar bol Gaziköy'ü
 ay pancar bol Gaziköy'ü
 y pancar bol Gaziköy'ü
 pancar bol Gaziköy'ü
 pancar bol Gaziköy'ü
 ancar bol Gaziköy'ü
 ncar bol Gaziköy'ü
 car bol Gaziköy'ü
 ar bol Gaziköy'ü
 r bol Gaziköy'ü
 bol Gaziköy'ü
 bol Gaziköy'ü
 ol Gaziköy'ü
 l Gaziköy'ü
 Gaziköy'ü
 Gaziköy'ü
 aziköy'ü

ziköy'ü
 iköy'ü
 köy'ü
 öy'ü
 y'ü
 'ü
 ü

Kuruluşun eski bilinmez yaşın
 uruluşun eski bilinmez yaşın
 ruluşun eski bilinmez yaşın
 uluşun eski bilinmez yaşın
 luşun eski bilinmez yaşın
 uşun eski bilinmez yaşın
 şun eski bilinmez yaşın
 un eski bilinmez yaşın
 n eski bilinmez yaşın
 eski bilinmez yaşın
 eski bilinmez yaşın
 eski bilinmez yaşın
 ki bilinmez yaşın
 i bilinmez yaşın
 bilinmez yaşın
 bilinmez yaşın
 ilinmez yaşın
 linmez yaşın
 inmez yaşın
 nmez yaşın
 mez yaşın
 ez yaşın
 z yaşın
 yaşın
 yaşın
 aşın
 şın
 ın
 n

Kıymetlidir senin toprağın taşın
 ıymetlidir senin toprağın taşın

ymetlidir senin toprağın taşın
 metlidir senin toprağın taşın
 etlidir senin toprağın taşın
 tlidir senin toprağın taşın
 lidir senin toprağın taşın
 idir senin toprağın taşın
 dir senin toprağın taşın
 ir senin toprağın taşın
 r senin toprağın taşın
 senin toprağın taşın
 senin toprağın taşın
 enin toprağın taşın
 nin toprağın taşın
 in toprağın taşın
 n toprağın taşın
 toprağın taşın
 toprağın taşın
 oprağın taşın
 prağın taşın
 rağın taşın
 ağın taşın
 ğın taşın
 ın taşın
 n taşın
 taşın
 taşın
 aşın
 şın
 ın
 n

Bereketli olur ekmeğin aşın
 ereketli olur ekmeğin aşın
 reketli olur ekmeğin aşın
 eketli olur ekmeğin aşın
 ketli olur ekmeğin aşın
 etli olur ekmeğin aşın
 tli olur ekmeğin aşın
 li olur ekmeğin aşın
 i olur ekmeğin aşın
 olur ekmeğin aşın

olur ekmeğin aşın
 lur ekmeğin aşın
 ur ekmeğin aşın
 r ekmeğin aşın
 ekmeğin aşın
 ekmeğin aşın
 kmeğin aşın
 meğin aşın
 eğin aşın
 ğın aşın
 in aşın
 n aşın
 aşın
 aşın
 şın
 ın
 n

Senin zehrin bana bal Gaziköy'ü
 enin zehrin bana bal Gaziköy'ü
 nin zehrin bana bal Gaziköy'ü
 in zehrin bana bal Gaziköy'ü
 n zehrin bana bal Gaziköy'ü
 zehrin bana bal Gaziköy'ü
 zehrin bana bal Gaziköy'ü
 ehriin bana bal Gaziköy'ü
 hriin bana bal Gaziköy'ü
 rin bana bal Gaziköy'ü
 in bana bal Gaziköy'ü
 n bana bal Gaziköy'ü
 bana bal Gaziköy'ü
 bana bal Gaziköy'ü
 ana bal Gaziköy'ü
 na bal Gaziköy'ü
 a bal Gaziköy'ü
 bal Gaziköy'ü
 bal Gaziköy'ü
 al Gaziköy'ü
 l Gaziköy'ü
 Gaziköy'ü
 Gaziköy'ü

aziköy'ü
 ziköy'ü
 iköy'ü
 köy'ü
 öy'ü
 y'ü
 'ü
 ü

Cami mümin kullar ile doluyor
 ami mümin kullar ile doluyor
 mi mümin kullar ile doluyor
 i mümin kullar ile doluyor
 mümin kullar ile doluyor
 mümin kullar ile doluyor
 ümin kullar ile doluyor
 min kullar ile doluyor
 in kullar ile doluyor
 n kullar ile doluyor
 kullar ile doluyor
 kullar ile doluyor
 ullar ile doluyor
 llar ile doluyor
 lar ile doluyor
 ar ile doluyor
 r ile doluyor
 ile doluyor
 ile doluyor
 le doluyor
 e doluyor
 doluyor
 doluyor
 oluyor
 luyor
 uyor
 yor
 or
 r

Gelen misafirler hayran oluyor

elen misafirler hayran oluyor
 len misafirler hayran oluyor
 en misafirler hayran oluyor
 n misafirler hayran oluyor
 misafirler hayran oluyor
 misafirler hayran oluyor
 isafirler hayran oluyor
 safirler hayran oluyor
 afirler hayran oluyor
 firler hayran oluyor
 irler hayran oluyor
 rler hayran oluyor
 ler hayran oluyor
 er hayran oluyor
 r hayran oluyor
 hayran oluyor
 hayran oluyor
 ayran oluyor
 yran oluyor
 ran oluyor
 an oluyor
 n oluyor
 oluyor
 oluyor
 luyor
 uyor
 yor
 or
 r

Buraya gelenler huzur buluyor
 uraya gelenler huzur buluyor
 raya gelenler huzur buluyor
 aya gelenler huzur buluyor
 ya gelenler huzur buluyor
 a gelenler huzur buluyor
 gelenler huzur buluyor
 gelenler huzur buluyor
 elenler huzur buluyor
 lenler huzur buluyor
 enler huzur buluyor

nler huzur buluyor
 ler huzur buluyor
 er huzur buluyor
 r huzur buluyor
 huzur buluyor
 huzur buluyor
 uzur buluyor
 zur buluyor
 ur buluyor
 r buluyor
 buluyor
 buluyor
 uluyor
 luyor
 uyor
 yor
 or
 r

Yok sende münaḫık kul Gaziköy'ü
 ok sende münaḫık kul Gaziköy'ü
 k sende münaḫık kul Gaziköy'ü
 sende münaḫık kul Gaziköy'ü
 sende münaḫık kul Gaziköy'ü
 ende münaḫık kul Gaziköy'ü
 nde münaḫık kul Gaziköy'ü
 de münaḫık kul Gaziköy'ü
 e münaḫık kul Gaziköy'ü
 münaḫık kul Gaziköy'ü
 münaḫık kul Gaziköy'ü
 ünaḫık kul Gaziköy'ü
 naḫık kul Gaziköy'ü
 aḫık kul Gaziköy'ü
 ḫık kul Gaziköy'ü
 ık kul Gaziköy'ü
 k kul Gaziköy'ü
 kul Gaziköy'ü
 kul Gaziköy'ü
 ul Gaziköy'ü
 l Gaziköy'ü
 Gaziköy'ü

Gaziköy'ü
 aziköy'ü
 ziköy'ü
 iköy'ü
 köy'ü
 öy'ü
 y'ü
 'ü
 ü

Ömer der “Valimiz konuk geldiler
mer der “Valimiz konuk geldiler
er der “Valimiz konuk geldiler
r der “Valimiz konuk geldiler
 der “Valimiz konuk geldiler
 der “Valimiz konuk geldiler
 er “Valimiz konuk geldiler
 r “Valimiz konuk geldiler
 “Valimiz konuk geldiler
 “Valimiz konuk geldiler
 Valimiz konuk geldiler
 alimiz konuk geldiler
 limiz konuk geldiler
 imiz konuk geldiler
 miz konuk geldiler
 iz konuk geldiler
 z konuk geldiler
 konuk geldiler
 konuk geldiler
 onuk geldiler
 nuk geldiler
 uk geldiler
 k geldiler
 geldiler
 geldiler
 eldiler
 ldiler
 diler
 iler
 ler

er
r

Köyümüze hayran oldu güldüler”
öyümüze hayran oldu güldüler”
yümüze hayran oldu güldüler”
ümüze hayran oldu güldüler”
müze hayran oldu güldüler”
üze hayran oldu güldüler”
ze hayran oldu güldüler”
e hayran oldu güldüler”
hayran oldu güldüler”
hayran oldu güldüler”
ayran oldu güldüler”
yran oldu güldüler”
ran oldu güldüler”
an oldu güldüler”
n oldu güldüler”
oldu güldüler”
oldu güldüler”
ldu güldüler”
du güldüler”
u güldüler”
güldüler”
güldüler”
öldüler”
ldüler”
düler”
üler”
ler”
er”
r”
”

Anam babam emmim dayım öldüler
nam babam emmim dayım öldüler
am babam emmim dayım öldüler
m babam emmim dayım öldüler
babam emmim dayım öldüler
babam emmim dayım öldüler
abam emmim dayım öldüler

bam emmim dayım öldüler
 am emmim dayım öldüler
 m emmim dayım öldüler
 emmim dayım öldüler
 emmim dayım öldüler
 mmim dayım öldüler
 mim dayım öldüler
 im dayım öldüler
 m dayım öldüler
 dayım öldüler
 dayım öldüler
 ayım öldüler
 yım öldüler
 ım öldüler
 m öldüler
 öldüler
 öldüler
 ldüler
 düler
 üler
 ler
 er
 r

Bana bundan sonra çöl Gazi köyü
 ana bundan sonra çöl Gazi köyü
 na bundan sonra çöl Gazi köyü
 a bundan sonra çöl Gazi köyü
 bundan sonra çöl Gazi köyü
 bundan sonra çöl Gazi köyü
 undan sonra çöl Gazi köyü
 ndan sonra çöl Gazi köyü
 dan sonra çöl Gazi köyü
 an sonra çöl Gazi köyü
 n sonra çöl Gazi köyü
 sonra çöl Gazi köyü
 sonra çöl Gazi köyü
 onra çöl Gazi köyü
 nra çöl Gazi köyü
 ra çöl Gazi köyü
 a çöl Gazi köyü

çöl Gazi köyü
 çöl Gazi köyü
 öl Gazi köyü
 l Gazi köyü
 Gazi köyü
 Gazi köyü
 azi köyü
 zi köyü
 i köyü
 köyü
 köyü
 öyü
 yü
 ü

-206-
 206-
 06-
 6-
 -

ARZULU
 RZULU
 ZULU
 ULU
 LU
 U

Ben özledim seni Arzulu Dağı
 en özledim seni Arzulu Dağı
 n özledim seni Arzulu Dağı
 özledim seni Arzulu Dağı
 özledim seni Arzulu Dağı
 zledim seni Arzulu Dağı
 ledim seni Arzulu Dağı
 edim seni Arzulu Dağı
 dim seni Arzulu Dağı
 im seni Arzulu Dağı
 m seni Arzulu Dağı
 seni Arzulu Dağı
 seni Arzulu Dağı
 eni Arzulu Dağı
 ni Arzulu Dağı
 i Arzulu Dağı
 Arzulu Dağı
 Arzulu Dağı
 rzulu Dağı
 zulu Dağı
 ulu Dağı
 lu Dağı
 u Dağı
 Dağı

Dağı
ağı
ğı
ı

Soğuk olur senin kışın Arzulu
oğuk olur senin kışın Arzulu
ğuk olur senin kışın Arzulu
uk olur senin kışın Arzulu
k olur senin kışın Arzulu
 olur senin kışın Arzulu
olur senin kışın Arzulu
lur senin kışın Arzulu
ur senin kışın Arzulu
r senin kışın Arzulu
 senin kışın Arzulu
senin kışın Arzulu
enin kışın Arzulu
nin kışın Arzulu
in kışın Arzulu
n kışın Arzulu
 kışın Arzulu
kışın Arzulu
ışın Arzulu
şın Arzulu
ın Arzulu
n Arzulu
 Arzulu
Arzulu
rzulu
zulu
ulu
lu
u

Etrafin Gazi'nin bahçesi bağı
trafin Gazi'nin bahçesi bağı
rafin Gazi'nin bahçesi bağı
afin Gazi'nin bahçesi bağı
fin Gazi'nin bahçesi bağı
ın Gazi'nin bahçesi bağı

n Gazi'nin bahçesi bağı
 Gazi'nin bahçesi bağı
 Gazi'nin bahçesi bağı
 azi'nin bahçesi bağı
 zi'nin bahçesi bağı
 i'nin bahçesi bağı
 'nin bahçesi bağı
 nin bahçesi bağı
 in bahçesi bağı
 n bahçesi bağı
 bahçesi bağı
 bahçesi bağı
 ahçesi bağı
 hçesi bağı
 çesi bağı
 esi bağı
 si bağı
 i bağı
 bağı
 bağı
 ağı
 ğı
 ı

Yazları hoş olur başın Arzulu
 azları hoş olur başın Arzulu
 zları hoş olur başın Arzulu
 ları hoş olur başın Arzulu
 arı hoş olur başın Arzulu
 rı hoş olur başın Arzulu
 ı hoş olur başın Arzulu
 hoş olur başın Arzulu
 hoş olur başın Arzulu
 oş olur başın Arzulu
 ş olur başın Arzulu
 olur başın Arzulu
 olur başın Arzulu
 lur başın Arzulu
 ur başın Arzulu
 r başın Arzulu
 başın Arzulu

başın Arzulu
 aşın Arzulu
 şın Arzulu
 ın Arzulu
 n Arzulu
 Arzulu
 Arzulu
 rzulu
 zulu
 ulu
 lu
 u

Tavra yeri derler köyün merası
 avra yeri derler köyün merası
 vra yeri derler köyün merası
 ra yeri derler köyün merası
 a yeri derler köyün merası
 yeri derler köyün merası
 yeri derler köyün merası
 eri derler köyün merası
 ri derler köyün merası
 i derler köyün merası
 derler köyün merası
 derler köyün merası
 erler köyün merası
 rler köyün merası
 ler köyün merası
 er köyün merası
 r köyün merası
 köyün merası
 köyün merası
 öyün merası
 yün merası
 ün merası
 n merası
 merası
 merası
 erası
 rası

as1
s1
1

Sürüler besleyen yerdir orası
ürüler besleyen yerdir orası
rüler besleyen yerdir orası
üler besleyen yerdir orası
ler besleyen yerdir orası
er besleyen yerdir orası
r besleyen yerdir orası
besleyen yerdir orası
besleyen yerdir orası
esleyen yerdir orası
sleyen yerdir orası
leyen yerdir orası
eyen yerdir orası
yen yerdir orası
en yerdir orası
n yerdir orası
yedir orası
yedir orası
erdir orası
rdir orası
dir orası
ir orası
r orası
orası
orası
rası
as1
s1
1

Ne güzel şirindir sulak deresi
e güzel şirindir sulak deresi
güzel şirindir sulak deresi
güzel şirindir sulak deresi
üzel şirindir sulak deresi
zel şirindir sulak deresi
el şirindir sulak deresi

l şirindir sulak deresi
 şirindir sulak deresi
 şirindir sulak deresi
 irindir sulak deresi
 rindir sulak deresi
 indir sulak deresi
 ndir sulak deresi
 dir sulak deresi
 ir sulak deresi
 r sulak deresi
 sulak deresi
 sulak deresi
 ulak deresi
 lak deresi
 ak deresi
 k deresi
 deresi
 deresi
 eresi
 resi
 esi
 si
 i

Öter cıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 ter cıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 er cıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 r cıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 cıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 cıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 ıvıl cıvıl kuşun Arzulu
 vıl cıvıl kuşun Arzulu
 ıl cıvıl kuşun Arzulu
 l cıvıl kuşun Arzulu
 cıvıl kuşun Arzulu
 cıvıl kuşun Arzulu
 ıvıl kuşun Arzulu
 vıl kuşun Arzulu
 ıl kuşun Arzulu
 l kuşun Arzulu
 kuşun Arzulu

kuşun Arzulu
 uşun Arzulu
 şun Arzulu
 un Arzulu
 n Arzulu
 Arzulu
 Arzulu
 rzulu
 zulu
 ulu
 lu
 u

Bir yanında Bağlı Ören düzü var
 ir yanında Bağlı Ören düzü var
 r yanında Bağlı Ören düzü var
 yanında Bağlı Ören düzü var
 yanında Bağlı Ören düzü var
 amında Bağlı Ören düzü var
 nında Bağlı Ören düzü var
 ında Bağlı Ören düzü var
 nda Bağlı Ören düzü var
 da Bağlı Ören düzü var
 a Bağlı Ören düzü var
 Bağlı Ören düzü var
 Bağlı Ören düzü var
 ağı Bağlı Ören düzü var
 ğı Bağlı Ören düzü var
 lı Bağlı Ören düzü var
 ı Bağlı Ören düzü var
 Ören düzü var
 Ören düzü var
 ren düzü var
 en düzü var
 n düzü var
 düzü var
 düzü var
 üzü var
 zü var
 ü var

var
var
ar
r

Bir yanında şirin Banaz özü var
ir yanında şirin Banaz özü var
r yanında şirin Banaz özü var
yanında şirin Banaz özü var
yanında şirin Banaz özü var
anında şirin Banaz özü var
nında şirin Banaz özü var
ında şirin Banaz özü var
nda şirin Banaz özü var
da şirin Banaz özü var
a şirin Banaz özü var
şirin Banaz özü var
şirin Banaz özü var
irin Banaz özü var
rin Banaz özü var
in Banaz özü var
n Banaz özü var
Banaz özü var
Banaz özü var
anaz özü var
naz özü var
az özü var
z özü var
özü var
özü var
zü var
ü var
var
var
ar
r

Üç tane köyün de sende gözü var
ç tane köyün de sende gözü var
tane köyün de sende gözü var
tane köyün de sende gözü var

ane köyün de sende gözü var
 ne köyün de sende gözü var
 e köyün de sende gözü var
 köyün de sende gözü var
 köyün de sende gözü var
 öyün de sende gözü var
 yün de sende gözü var
 ün de sende gözü var
 n de sende gözü var
 de sende gözü var
 de sende gözü var
 e sende gözü var
 sende gözü var
 sende gözü var
 ende gözü var
 nde gözü var
 de gözü var
 e gözü var
 gözü var
 gözü var
 özü var
 zü var
 ü var
 var
 var
 ar
 r

Kıymetli toprağın taşın Arzulu
 ıymetli toprağın taşın Arzulu
 ymetli toprağın taşın Arzulu
 metli toprağın taşın Arzulu
 etli toprağın taşın Arzulu
 tli toprağın taşın Arzulu
 li toprağın taşın Arzulu
 i toprağın taşın Arzulu
 toprağın taşın Arzulu
 toprağın taşın Arzulu
 oprağın taşın Arzulu
 prağın taşın Arzulu
 rağın taşın Arzulu

ağıın taşın Arzulu
 ğın taşın Arzulu
 ın taşın Arzulu
 n taşın Arzulu
 taşın Arzulu
 taşın Arzulu
 aşın Arzulu
 şın Arzulu
 ın Arzulu
 n Arzulu
 Arzulu
 Arzulu
 rzulu
 zulu
 ulu
 lu
 u

Sana göz dikene yaman kızmalı
 ana göz dikene yaman kızmalı
 na göz dikene yaman kızmalı
 a göz dikene yaman kızmalı
 göz dikene yaman kızmalı
 göz dikene yaman kızmalı
 öz dikene yaman kızmalı
 z dikene yaman kızmalı
 dikene yaman kızmalı
 dikene yaman kızmalı
 ikene yaman kızmalı
 kene yaman kızmalı
 ene yaman kızmalı
 ne yaman kızmalı
 e yaman kızmalı
 yaman kızmalı
 yaman kızmalı
 aman kızmalı
 man kızmalı
 an kızmalı
 n kızmalı
 kızmalı

kızmalı
 ızmalı
 zmalı
 malı
 alı
 lı
 ı

Kızmalıda ona destan yazmalı
 ızmalıda ona destan yazmalı
 zmalıda ona destan yazmalı
 malıda ona destan yazmalı
 alıda ona destan yazmalı
 lıda ona destan yazmalı
 ıda ona destan yazmalı
 da ona destan yazmalı
 a ona destan yazmalı
 ona destan yazmalı
 ona destan yazmalı
 na destan yazmalı
 a destan yazmalı
 destan yazmalı
 destan yazmalı
 estan yazmalı
 stan yazmalı
 tan yazmalı
 an yazmalı
 n yazmalı
 yazmalı
 yazmalı
 azmalı
 zmalı
 malı
 alı
 lı
 ı

Şirin Ulu çukur şirin Kazmalı
 irin Ulu çukur şirin Kazmalı
 rin Ulu çukur şirin Kazmalı
 in Ulu çukur şirin Kazmalı

n Ulu ukur şirin Kazmalı
 Ulu ukur şirin Kazmalı
 Ulu ukur şirin Kazmalı
 lu ukur şirin Kazmalı
 u ukur şirin Kazmalı
 ukur şirin Kazmalı
 ukur şirin Kazmalı
 ukur şirin Kazmalı
 kur şirin Kazmalı
 ur şirin Kazmalı
 r şirin Kazmalı
 şirin Kazmalı
 şirin Kazmalı
 irin Kazmalı
 rin Kazmalı
 in Kazmalı
 n Kazmalı
 Kazmalı
 Kazmalı
 azmalı
 zmalı
 malı
 alı
 lı
 1

Yoktur bir benzerin eşin Arzulu
 oktur bir benzerin eşin Arzulu
 ktur bir benzerin eşin Arzulu
 tur bir benzerin eşin Arzulu
 ur bir benzerin eşin Arzulu
 r bir benzerin eşin Arzulu
 bir benzerin eşin Arzulu
 bir benzerin eşin Arzulu
 ir benzerin eşin Arzulu
 r benzerin eşin Arzulu
 benzerin eşin Arzulu
 benzerin eşin Arzulu
 enzerin eşin Arzulu
 nzerin eşin Arzulu
 zerin eşin Arzulu

erin eşin Arzulu
 rin eşin Arzulu
 in eşin Arzulu
 n eşin Arzulu
 eşin Arzulu
 eşin Arzulu
 şin Arzulu
 in Arzulu
 n Arzulu
 Arzulu
 Arzulu
 rzulu
 zulu
 ulu
 lu
 u

Kartal Kayası'nın yüce boyu var
 artal Kayası'nın yüce boyu var
 rtal Kayası'nın yüce boyu var
 tal Kayası'nın yüce boyu var
 al Kayası'nın yüce boyu var
 l Kayası'nın yüce boyu var
 Kayası'nın yüce boyu var
 Kayası'nın yüce boyu var
 ayası'nın yüce boyu var
 yası'nın yüce boyu var
 ası'nın yüce boyu var
 sı'nın yüce boyu var
 ı'nın yüce boyu var
 'nın yüce boyu var
 nın yüce boyu var
 ın yüce boyu var
 n yüce boyu var
 yüce boyu var
 yüce boyu var
 üce boyu var
 ce boyu var
 e boyu var
 boyu var

boyu var
 oyu var
 yu var
 u var
 var
 var
 ar
 r

Oralarda tilki tavşan ayı var
 ralarda tilki tavşan ayı var
 alarda tilki tavşan ayı var
 larda tilki tavşan ayı var
 arda tilki tavşan ayı var
 rda tilki tavşan ayı var
 da tilki tavşan ayı var
 a tilki tavşan ayı var
 tilki tavşan ayı var
 tilki tavşan ayı var
 ilki tavşan ayı var
 lki tavşan ayı var
 ki tavşan ayı var
 i tavşan ayı var
 tavşan ayı var
 tavşan ayı var
 avşan ayı var
 vşan ayı var
 şan ayı var
 an ayı var
 n ayı var
 ayı var
 ayı var
 yı var
 ı var
 var
 var
 ar
 r

Kurban Pınarı'nın soğuk suyu var
 urban Pınarı'nın soğuk suyu var

rban Pınarı'nın soğuk suyu var
 ban Pınarı'nın soğuk suyu var
 an Pınarı'nın soğuk suyu var
 n Pınarı'nın soğuk suyu var
 Pınarı'nın soğuk suyu var
 Pınarı'nın soğuk suyu var
 ınarı'nın soğuk suyu var
 narı'nın soğuk suyu var
 arı'nın soğuk suyu var
 rı'nın soğuk suyu var
 ı'nın soğuk suyu var
 'nın soğuk suyu var
 nin soğuk suyu var
 in soğuk suyu var
 n soğuk suyu var
 soğuk suyu var
 soğuk suyu var
 oğuk suyu var
 ğuk suyu var
 uk suyu var
 k suyu var
 suyu var
 suyu var
 uyu var
 yu var
 u var
 var
 var
 ar
 r

Ağlar gibi akar yaşın Arzulu
 ğlar gibi akar yaşın Arzulu
 lar gibi akar yaşın Arzulu
 ar gibi akar yaşın Arzulu
 r gibi akar yaşın Arzulu
 gibi akar yaşın Arzulu
 gibi akar yaşın Arzulu
 ibi akar yaşın Arzulu
 bi akar yaşın Arzulu
 i akar yaşın Arzulu

akar yaşın Arzulu
 akar yaşın Arzulu
 kar yaşın Arzulu
 ar yaşın Arzulu
 r yaşın Arzulu
 yaşın Arzulu
 yaşın Arzulu
 aşın Arzulu
 şın Arzulu
 ın Arzulu
 n Arzulu
 Arzulu
 Arzulu
 rzulu
 zulu
 ulu
 lu
 u

Taşlarının güzel renkli boyası
 aşlarının güzel renkli boyası
 şlarının güzel renkli boyası
 larının güzel renkli boyası
 arının güzel renkli boyası
 rının güzel renkli boyası
 ının güzel renkli boyası
 nın güzel renkli boyası
 ın güzel renkli boyası
 n güzel renkli boyası
 güzel renkli boyası
 güzel renkli boyası
 üzel renkli boyası
 zel renkli boyası
 el renkli boyası
 l renkli boyası
 renkli boyası
 renkli boyası
 enkli boyası
 nkli boyası
 kli boyası

li boyası
 i boyası
 boyası
 boyası
 oyası
 yası
 ası
 sı
 1

Gezemedim seni ben bir doyası
 ezemedim seni ben bir doyası
 zemedim seni ben bir doyası
 emedim seni ben bir doyası
 medim seni ben bir doyası
 edim seni ben bir doyası
 dim seni ben bir doyası
 im seni ben bir doyası
 m seni ben bir doyası
 seni ben bir doyası
 seni ben bir doyası
 eni ben bir doyası
 ni ben bir doyası
 i ben bir doyası
 ben bir doyası
 ben bir doyası
 en bir doyası
 n bir doyası
 bir doyası
 bir doyası
 ir doyası
 r doyası
 doyası
 doyası
 oyası
 yası
 ası
 sı
 1

Karşiki yükselen Gümüşkaya'sı

arşiki yükselen Gümüşkaya'sı
 rşiki yükselen Gümüşkaya'sı
 şiki yükselen Gümüşkaya'sı
 iki yükselen Gümüşkaya'sı
 ki yükselen Gümüşkaya'sı
 i yükselen Gümüşkaya'sı
 yükselen Gümüşkaya'sı
 yükselen Gümüşkaya'sı
 ükselen Gümüşkaya'sı
 kselen Gümüşkaya'sı
 selen Gümüşkaya'sı
 elen Gümüşkaya'sı
 len Gümüşkaya'sı
 en Gümüşkaya'sı
 n Gümüşkaya'sı
 Gümüşkaya'sı
 Gümüşkaya'sı
 ümüşkaya'sı
 müşkaya'sı
 üşkaya'sı
 şkaya'sı
 kaya'sı
 aya'sı
 ya'sı
 a'sı
 'sı
 sı
 1

Heybetli durmaktır işin Arzulu
 eybetli durmaktır işin Arzulu
 ybetli durmaktır işin Arzulu
 betli durmaktır işin Arzulu
 etli durmaktır işin Arzulu
 tli durmaktır işin Arzulu
 li durmaktır işin Arzulu
 i durmaktır işin Arzulu
 durmaktır işin Arzulu
 durmaktır işin Arzulu
 urmaktır işin Arzulu
 rmaktır işin Arzulu

maktır işin Arzulu
 aktır işin Arzulu
 ktır işin Arzulu
 tır işin Arzulu
 ır işin Arzulu
 r işin Arzulu
 işin Arzulu
 işin Arzulu
 şin Arzulu
 in Arzulu
 n Arzulu
 Arzulu
 Arzulu
 rzulu
 zulu
 ulu
 lu
 u

Etrafin ırmaklı her yanın sulu
 traftin ırmaklı her yanın sulu
 rafin ırmaklı her yanın sulu
 afin ırmaklı her yanın sulu
 fin ırmaklı her yanın sulu
 ın ırmaklı her yanın sulu
 n ırmaklı her yanın sulu
 ırmaklı her yanın sulu
 ırmaklı her yanın sulu
 rmaklı her yanın sulu
 maklı her yanın sulu
 aklı her yanın sulu
 klı her yanın sulu
 lı her yanın sulu
 ı her yanın sulu
 her yanın sulu
 her yanın sulu
 er yanın sulu
 r yanın sulu
 yanın sulu
 yanın sulu

anın sulu
 nın sulu
 ın sulu
 n sulu
 sulu
 sulu
 ulu
 lu
 u

Duruşun heybetli ulusun ulu
 uruşun heybetli ulusun ulu
 ruşun heybetli ulusun ulu
 uşun heybetli ulusun ulu
 şun heybetli ulusun ulu
 un heybetli ulusun ulu
 n heybetli ulusun ulu
 heybetli ulusun ulu
 heybetli ulusun ulu
 eybetli ulusun ulu
 ybetli ulusun ulu
 betli ulusun ulu
 etli ulusun ulu
 tli ulusun ulu
 li ulusun ulu
 i ulusun ulu
 ulusun ulu
 ulusun ulu
 lusun ulu
 usun ulu
 sun ulu
 un ulu
 n ulu
 ulu
 ulu
 lu
 u

Konuk eyle Âşık **Ömer Tombul**'u
 onuk eyle Âşık **Ömer Tombul**'u
 nuk eyle Âşık **Ömer Tombul**'u

uk eyle Âşık Ömer Tombul'u
 k eyle Âşık Ömer Tombul'u
 eyle Âşık Ömer Tombul'u
 eyle Âşık Ömer Tombul'u
 yle Âşık Ömer Tombul'u
 le Âşık Ömer Tombul'u
 e Âşık Ömer Tombul'u
 Âşık Ömer Tombul'u
 Âşık Ömer Tombul'u
 şık Ömer Tombul'u
 ık Ömer Tombul'u
 k Ömer Tombul'u
 Ömer Tombul'u
 Ömer Tombul'u
 mer Tombul'u
 er Tombul'u
 r Tombul'u
 Tombul'u
 Tombul'u
 ombul'u
 mbul'u
 bul'u
 ul'u
 l'u
 'u
 u

Tatlıdır ekmeğin aşın Arzulu
 atlıdır ekmeğin aşın Arzulu
 tlıdır ekmeğin aşın Arzulu
 lıdır ekmeğin aşın Arzulu
 ıdır ekmeğin aşın Arzulu
 dır ekmeğin aşın Arzulu
 ır ekmeğin aşın Arzulu
 r ekmeğin aşın Arzulu
 ekmeğin aşın Arzulu
 ekmeğin aşın Arzulu
 kmeğin aşın Arzulu
 meğin aşın Arzulu
 eğin aşın Arzulu
 ğın aşın Arzulu

in aşın Arzulu
n aşın Arzulu
aşın Arzulu
aşın Arzulu
şın Arzulu
ın Arzulu
n Arzulu
Arzulu
Arzulu
rzulu
zulu
ulu
lu
u

-207-
 207-
 07-
 7-
 -

YILDIZ DAĞI
 ILDIZ DAĞI
 LDIZ DAĞI
 DIZ DAĞI
 IZ DAĞI
 Z DAĞI
 DAĞI
 DAĞI
 AĞI
 ĞI
 I

Senden ayrılanlar seni özlüyor
 enden ayrılanlar seni özlüyor
 nden ayrılanlar seni özlüyor
 den ayrılanlar seni özlüyor
 en ayrılanlar seni özlüyor
 n ayrılanlar seni özlüyor
 ayrılanlar seni özlüyor
 ayrılanlar seni özlüyor
 yrılanlar seni özlüyor
 rılanlar seni özlüyor
 ılanlar seni özlüyor
 lanlar seni özlüyor
 anlar seni özlüyor
 nlar seni özlüyor
 lar seni özlüyor
 ar seni özlüyor
 r seni özlüyor
 seni özlüyor
 seni özlüyor
 eni özlüyor
 ni özlüyor

i özlüyor
 özlüyor
 özlüyor
 zlıyor
 lüyor
 üyor
 yor
 or
 r

Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 dız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 z Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ağı sen ne güzel bir dağsın
 ğı sen ne güzel bir dağsın
 ı sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 en ne güzel bir dağsın
 n ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 e güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 üzel bir dağsın
 zel bir dağsın
 el bir dağsın
 l bir dağsın
 bir dağsın
 bir dağsın
 ir dağsın
 r dağsın
 dağsın
 dağsın
 ağsın

ğsın
sın
ın
n

Nazar değer diye duman gizliyor
azar değer diye duman gizliyor
zar değer diye duman gizliyor
ar değer diye duman gizliyor
r değer diye duman gizliyor
değer diye duman gizliyor
değer diye duman gizliyor
eğer diye duman gizliyor
ğer diye duman gizliyor
er diye duman gizliyor
r diye duman gizliyor
diye duman gizliyor
diye duman gizliyor
iye duman gizliyor
ye duman gizliyor
e duman gizliyor
duman gizliyor
duman gizliyor
uman gizliyor
man gizliyor
an gizliyor
n gizliyor
gizliyor
gizliyor
izliyor
zliyor
liyor
iyor
yor
or
r

Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
ıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
ldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
dız Dağı sen ne güzel bir dağsın

ız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 z Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ağı sen ne güzel bir dağsın
 ğı sen ne güzel bir dağsın
 ı sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 en ne güzel bir dağsın
 n ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 e güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 üzel bir dağsın
 zel bir dağsın
 el bir dağsın
 l bir dağsın
 bir dağsın
 bir dağsın
 ir dağsın
 r dağsın
 dağsın
 dağsın
 ağsın
 ğsın
 sın
 ın
 n

Sana bol yağıyor kar ve kırağı
 ana bol yağıyor kar ve kırağı
 na bol yağıyor kar ve kırağı
 a bol yağıyor kar ve kırağı
 bol yağıyor kar ve kırağı
 bol yağıyor kar ve kırağı
 ol yağıyor kar ve kırağı
 l yağıyor kar ve kırağı

yağıyor kar ve kırağı
 yağıyor kar ve kırağı
 ağıyor kar ve kırağı
 ğıyor kar ve kırağı
 ıyor kar ve kırağı
 yor kar ve kırağı
 or kar ve kırağı
 r kar ve kırağı
 kar ve kırağı
 kar ve kırağı
 ar ve kırağı
 r ve kırağı
 ve kırağı
 ve kırağı
 e kırağı
 kırağı
 kırağı
 ırağı
 rağı
 ağı
 ğı
 ı

Başına çıkanlar görür ırağı
 aşına çıkanlar görür ırağı
 şına çıkanlar görür ırağı
 ına çıkanlar görür ırağı
 na çıkanlar görür ırağı
 a çıkanlar görür ırağı
 çıkanlar görür ırağı
 çıkanlar görür ırağı
 ıkanlar görür ırağı
 kanlar görür ırağı
 anlar görür ırağı
 nlar görür ırağı
 lar görür ırağı
 ar görür ırağı
 r görür ırağı
 görür ırağı
 görür ırağı
 örür ırağı

rür ırağ1
 ür ırağ1
 r ırağ1
 ırağ1
 ırağ1
 rağ1
 ağ1
 ğ1
 1

Bu boz taşlar şahinlerin durağ1
 u boz taşlar şahinlerin durağ1
 boz taşlar şahinlerin durağ1
 boz taşlar şahinlerin durağ1
 oz taşlar şahinlerin durağ1
 z taşlar şahinlerin durağ1
 taşlar şahinlerin durağ1
 taşlar şahinlerin durağ1
 aşlar şahinlerin durağ1
 şlar şahinlerin durağ1
 lar şahinlerin durağ1
 ar şahinlerin durağ1
 r şahinlerin durağ1
 şahinlerin durağ1
 şahinlerin durağ1
 ahinlerin durağ1
 hinlerin durağ1
 inlerin durağ1
 nlerin durağ1
 lerin durağ1
 erin durağ1
 rin durağ1
 in durağ1
 n durağ1
 durağ1
 durağ1
 urağ1
 rağ1
 ağ1
 ğ1
 1

Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 dız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 z Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ağı sen ne güzel bir dağsın
 ğı sen ne güzel bir dağsın
 ı sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 en ne güzel bir dağsın
 n ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 e güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 üzel bir dağsın
 zel bir dağsın
 el bir dağsın
 l bir dağsın
 bir dağsın
 bir dağsın
 ir dağsın
 r dağsın
 dağsın
 dağsın
 ağsın
 ğsın
 sın
 ın
 n

Alçağında tatlı sulu gölün var
 lçağında tatlı sulu gölün var
 çağında tatlı sulu gölün var

ağında tatlı sulu gölün var
 ğında tatlı sulu gölün var
 ında tatlı sulu gölün var
 nda tatlı sulu gölün var
 da tatlı sulu gölün var
 a tatlı sulu gölün var
 tatlı sulu gölün var
 tatlı sulu gölün var
 atlı sulu gölün var
 tlı sulu gölün var
 lı sulu gölün var
 ı sulu gölün var
 sulu gölün var
 sulu gölün var
 ulu gölün var
 lu gölün var
 u gölün var
 gölün var
 gölün var
 ölün var
 lün var
 ün var
 n var
 var
 var
 ar
 r

Yüksekğinde türlü renkte gülün var
 ükseğinde türlü renkte gülün var
 kseğinde türlü renkte gülün var
 seğinde türlü renkte gülün var
 eğinde türlü renkte gülün var
 ğinde türlü renkte gülün var
 inde türlü renkte gülün var
 nde türlü renkte gülün var
 de türlü renkte gülün var
 e türlü renkte gülün var
 türlü renkte gülün var
 türlü renkte gülün var
 ürlü renkte gülün var

rlü renkte gülün var
 lü renkte gülün var
 ü renkte gülün var
 renkte gülün var
 renkte gülün var
 enkte gülün var
 nkte gülün var
 kte gülün var
 te gülün var
 e gülün var
 gülün var
 gülün var
 ülün var
 lün var
 ün var
 n var
 var
 var
 ar
 r

Her zamanlar serin esen yelin var
 er zamanlar serin esen yelin var
 r zamanlar serin esen yelin var
 zamanlar serin esen yelin var
 zamanlar serin esen yelin var
 amanlar serin esen yelin var
 manlar serin esen yelin var
 anlar serin esen yelin var
 nlar serin esen yelin var
 lar serin esen yelin var
 ar serin esen yelin var
 r serin esen yelin var
 serin esen yelin var
 serin esen yelin var
 erin esen yelin var
 rin esen yelin var
 in esen yelin var
 n esen yelin var
 esen yelin var
 esen yelin var

sen yelin var
 en yelin var
 n yelin var
 yelin var
 yelin var
 elin var
 lin var
 in var
 n var
 var
 var
 ar
 r

Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 dız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 z Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ağı sen ne güzel bir dağsın
 ğı sen ne güzel bir dağsın
 ı sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın
 en ne güzel bir dağsın
 n ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 e güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 üzel bir dağsın
 zel bir dağsın
 el bir dağsın
 l bir dağsın
 bir dağsın
 bir dağsın
 ir dağsın

r dağsın
 dağsın
 dağsın
 ağısın
 ğsın
 sın
 ın
 n

Senin boyun nice dağlardan farklı
 enin boyun nice dağlardan farklı
 nin boyun nice dağlardan farklı
 in boyun nice dağlardan farklı
 n boyun nice dağlardan farklı
 boyun nice dağlardan farklı
 boyun nice dağlardan farklı
 oyun nice dağlardan farklı
 yun nice dağlardan farklı
 un nice dağlardan farklı
 n nice dağlardan farklı
 nice dağlardan farklı
 nice dağlardan farklı
 ice dağlardan farklı
 ce dağlardan farklı
 e dağlardan farklı
 dağlardan farklı
 dağlardan farklı
 ağılardan farklı
 ğlardan farklı
 lardan farklı
 ardan farklı
 rdan farklı
 dan farklı
 an farklı
 n farklı
 farklı
 farklı
 arklı
 rklı
 klı

lı
1

Duman sarmış senin belin kuşaklı
 uman sarmış senin belin kuşaklı
 man sarmış senin belin kuşaklı
 an sarmış senin belin kuşaklı
 n sarmış senin belin kuşaklı
 sarmış senin belin kuşaklı
 sarmış senin belin kuşaklı
 armış senin belin kuşaklı
 rmış senin belin kuşaklı
 mış senin belin kuşaklı
 ış senin belin kuşaklı
 ş senin belin kuşaklı
 senin belin kuşaklı
 senin belin kuşaklı
 enin belin kuşaklı
 nin belin kuşaklı
 in belin kuşaklı
 n belin kuşaklı
 belin kuşaklı
 belin kuşaklı
 elin kuşaklı
 lin kuşaklı
 in kuşaklı
 n kuşaklı
 kuşaklı
 kuşaklı
 uşaklı
 şaklı
 aklı
 klı
 lı
 1

Sen bir gelin misin başın duvaklı
 en bir gelin misin başın duvaklı
 n bir gelin misin başın duvaklı
 bir gelin misin başın duvaklı
 bir gelin misin başın duvaklı

ir gelin misin başın duvaklı
 r gelin misin başın duvaklı
 gelin misin başın duvaklı
 gelin misin başın duvaklı
 elin misin başın duvaklı
 lin misin başın duvaklı
 in misin başın duvaklı
 n misin başın duvaklı
 misin başın duvaklı
 misin başın duvaklı
 isin başın duvaklı
 sin başın duvaklı
 in başın duvaklı
 n başın duvaklı
 başın duvaklı
 başın duvaklı
 aşın duvaklı
 şın duvaklı
 ın duvaklı
 n duvaklı
 duvaklı
 duvaklı
 uvaklı
 vaklı
 aklı
 klı
 lı
 ı

Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 dız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 z Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Dağı sen ne güzel bir dağsın
 ağı sen ne güzel bir dağsın
 ğı sen ne güzel bir dağsın
 ı sen ne güzel bir dağsın
 sen ne güzel bir dağsın

sen ne güzel bir dağsın
 en ne güzel bir dağsın
 n ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 ne güzel bir dağsın
 e güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 güzel bir dağsın
 üzel bir dağsın
 zel bir dağsın
 el bir dağsın
 l bir dağsın
 bir dağsın
 bir dağsın
 ir dağsın
 r dağsın
 dağsın
 dağsın
 ağsın
 ğsın
 sın
 ın
 n

İlkbahar gelince bol olur kışın
 Sonbahardan sonra sert olur kışın
 Sivas'tan Tokat'tan görünür başın
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

olur kışın
 Sivas'tan Tokat'tan görünür başın
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

r dağsın

dağsın

ğsın

Bulutlar başını hep sana eğmiş
 Senin yüce başın göklere değmiş
 Sabahtan erkenden gün sana doğmuş
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
 Türlü çiçeklere türlü kuşlara
 Beni sen ağlattın bak şu yaşlara
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Bulutlar başını hep sana eğmiş
 Senin yüce başın göklere değmiş
 Sabahtan erkenden gün sana doğmuş
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
 Türlü çiçeklere türlü kuşlara
 Beni sen ağlattın bak şu yaşlara
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Bulutlar başını hep sana eğmiş
 Senin yüce başın göklere değmiş
 Sabahtan erkenden gün sana doğmuş
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
 Türlü çiçeklere türlü kuşlara
 Beni sen ağlattın bak şu yaşlara
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 Bulutlar başını hep sana eğmiş
 Senin yüce başın göklere değmiş
 Sabahtan erkenden gün sana doğmuş
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
 Türlü çiçeklere türlü kuşlara
 Beni sen ağlattın bak şu yaşlara
 Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
 İş
 Senin yüce başın göklere değmiş
 Sabahtan erkenden gün sana doğmuş

Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
Türlü çiçeklere türlü kuşlara
Beni sen ağılattın bak şu yaşlara
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Senin yüce başın göklere değmiş
Sabahtan erkenden gün sana doğmuş
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
Türlü çiçeklere türlü kuşlara
Beni sen ağılattın bak şu yaşlara
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
enin yüce başın göklere değmiş
Sabahtan erkenden gün sana doğmuş
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın

Ömer Tombul hayran şu boz taşlara
Türlü çiçeklere türlü kuşlara
Beni sen ağılattın bak şu yaşlara
Yıldız Dağı sen ne güzel bir dağsın
ğı sen ne güzel bir dağsın
sen ne güzel bir dağsın
sen ne güzel bir dağsın
en ne güzel bir dağsın
n ne güzel bir dağsın
ne güzel bir dağsın
ne güzel bir dağsın
e güzel bir dağsın
güzel bir dağsın
güzel bir dağsın
üzel bir dağsın
zel bir dağsın
el bir dağsın
l bir dağsın
bir dağsın
bir dağsın
ir dağsın
r dağsın

dağsın
dağsın
ağsın
ğsın
sın
ın
n

12 - EKLER
2 - EKLER
- EKLER
- EKLER
EKLER
EKLER
KLER
LER
ER
R

-208-

YİNE BAHAR GELDİ

Yine bahar geldi karlar eridi
Sellere bak yüce hakkı hatırla
e bahar geldi karlar eridi
Sellere bak yüce hakkı hatırla
Yeryüzünü çayır çimen бүrүdү
Güllere bak yüce hakkı hatırla

Şu yüce dağları duman бүrүdү
Nice canlı rızık için yürүdү
Yeni çiçek açtı eski çürүdү
Çillere bak yüce hakkı hatırla

Nice ırmakların uzundur boyu
Deniz kabul eder her akan suyu
Kocaman denizler kalpte bir kuyu
Göllere bak yüce hakkı hatırla

Yaratan Allah'tır yeri uzayı
Bunca yıldızları güneşi ayı
Herkes Allah bir der yok başka sayı
Dillere bak yüce hakkı hatırla

Her insanda iki ayak bir baş var
Baş üstünde ağız burun göz kaş var
İç yüzünde beyin gözlerde yaş var
Ellere bak yüce hakkı hatırla

Sohbetler edersin yüce soyunla
Ömrün gelir geçer zevkle oyunla
Çoban gider kuzu ile koyunla
Mallara bak yüce hakkı hatırla

Yaratan Allah'tır binlerce varı
Yağdırır yağmuru doluyu karı
Hakkı zikrediyor inliyor arı
Ballara bak yüce hakkı hatırla

Bir gün olur başı boz duman bürür
 Ne dizlerin tutar ne gözün görür
 Mezara her ölü gönüllü yürür
 Sallara bak yüce hakkı hatırla

Fidan büyür sağa sola bükülür
 Sonbaharda yaprak yere dökülür
 Hasta düşer meyve vermez sökülür
 Dallara bak yüce hakkı hatırla

İmansız kulların halleri yaman
 Yerin cehennemdir yok ise iman
 Saatler yürüyor durmuyor zaman
 Yıllara bak yüce hakkı hatırla

Her daim ak yüz ol sakın karadan
 Fayda yokmuş maldan mülkten paradan
 Hoş yaratmış yeri göğü yaratan
 Kullara bak yüce hakkı hatırla

Biliyorum ben bir günahkâr kulum
 Sırat köprüsüne düşecek yolum
 Gidiyorsun her an **Ömer Tombul**'um
 Yollara bak yüce hakkı hatırla

-209-

EY GAFİL

Ey gafil sen doğru yola gitmedin
Hoş karşılamadın sen ramazanı
Sahura kalkıp da niyet etmedin
Bilmedin hiç sevap günah yazanı

Birazcık kalbinde yok ise iman
Yarın öldüğünde hallerin yaman
Sen mahşer yerine geldiğin zaman
Konuşturacaklar her bir azanı

Dünyada canları incittin niye
Cehennem layıktır nice caniye
Gelmemiştin bir gün bari camiye
Yatar idin duya duya ezanı

Öldüğünde gelir akrabın soyun
Kefen biçmek için ölçülür boyun
Taşınıp kaplara birikir suyun
Yakarlar ocağı korlar kazanı

Toplanır ahali moraller bozuk
İbret almayana olmaz mı yazık
Ahırlar ortaya bir tahta kazık
Çağırırlar ona künye yazanı

Yıkılmışa döner evin direği
Yakın olanların yanar yüreği
Kimi kazma alır kimi küreği
Hemen gönderirler mezar kazanı

Ömer Tombul tahta ata binersin
Mezarlığa varır varmaz inersin
Hiç yaşamamışa sende dönersin
Çekeceksin iman yoksa cezanı

-210-

ÖMER TOMBUL-ERCİYES DAĞI

Ömer Tombul :

Ey Erciyes dağı dinle sözümü
Bak sana bir âşık hem yazar geldi
Yârdan mı ayrıldın yaktın özümü
Söyle niçin sana ahuzar geldi

Erciyes :

Gitme âşık gitme sözüm var sana
Ben bir yanardağım iyi bak bana
Siyah kömür oldum ben yana yana
Yandım Allah dedim bana kar geldi

Ömer Tombul :

Erciyes sen mavi göklere gittin
Kara bulutları kenara ittin
Anayı babayı çok mu incittin
Söyle sana kimden intizar geldi

Erciyes :

Âşık ben dünyada murat almadım
İlkbaharda soldum güze kalmadım
Anaya babaya asi olmadım
Günahım yok bu dert bana zor geldi

Ömer Tombul :

Erciyes derdini söyleme yeter
Benim derdim senin derdinden beter
İnsan ömrü kısa bir anda biter
Bu genç yaşta benim başa kır geldi

Erciyes :

Âşık öz murada ben nasıl erem
Benim derdim ne bir kanser ne verem
Yâr Aslı misali ben âşık Kerem
Bir ah ettim benden alev kor geldi

Ömer Tombul :

Benim gibi yanık için dışın var
 Yaz bahar ayında soğuk kışın var
 Heybetlisin korkunç sert bakışın var
 Ey Erciyes işin bana hor geldi

Erciyes :

Âşık bakmaz mısın yüce şanıma
 Lavlar hücum etti tatlı canıma
 Gönül yapmak için benim yanıma
 Ne Kayseri Niğde ne bir Bor geldi

Ömer Tombul :

Erciyes yaralı toprağın taşın
 Benim başım gibi belâlı başın
 Söyle bana hiç mi dinmez göz yaşın
 Çağlar derelerin suyun gür geldi

Erciyes :

Âşık eksik olmaz benim ışığım
 Dostlara küsmedim hep barışığım
 Sen Allah'a bende O'na aşığım
 Tan güneşi doğdu bana nur geldi

Ömer Tombul :

Erciyes sen gibi tutuştum yandım
 Yârdan ayrı düştüm hep O'nu andım
 Sen göklere bende sana uzandım
 Kocaman yer yüzü bana dar geldi

Erciyes :

Âşık benim kardeş dağlarım vardır
 Ağaçlı ormanlı çağlarım vardır
 Nice mor sümbüllü bağlarım vardır
 Yârdan ne bir ayva ne bir nar geldi

Ömer Tombul :

Ömer Tombul cümle âlem neşeli
 Erciyes'te beyaz örtü döşeli
 Ben sıladan gurbet ele düşeli
 Her an hatırıma nazlı yâr geldi

-211-

SENİ SENİ

Ölüm bir gün alacaktır
Ömer Tombul seni seni
Ecel illa bulacaktır
Ömer Tombul seni seni

Azrail geldiği zaman
Ölüm acısı ne yaman
Dilerim kurtara iman
Ömer Tombul seni seni

Melul melul durur yüzün
Susar dilin görmez gözüün
İnce süzer oğlun kızın
Ömer Tombul seni seni

Camide sâlâ vereler
Dostlar hanene gireler
Son defa olsun göreler
Ömer Tombul seni seni

Tüm dostların duyacaklar
Teneşire koyacaklar
Ilık suyla yuyacaklar
Ömer Tombul seni seni

Giydirirler ak gömleği
Nedendir olmaz yelege
Korkutur sual meleği
Ömer Tombul seni seni

İmam gelir namaz için
Namaz biter kalkar göçün
Getirmezler eve niçin
Ömer Tombul seni seni

Hayır seven mezar kaza
 Bir bilen künyeni yaza
 Verirler toprağa toza
 Ömer Tombul seni seni

Seni anar burda kalan
 Malın mülkün olur talan
 Mezarda sokmaya yılan
 Ömer Tombul seni seni

Mezarda er oğlu erler
 Nice Ali'ler Ömer'ler
 Kara toprağa gömerler
 Ömer Tombul seni seni

Bir **Ömer** var idi derler
 Mezara koyar giderler
 Yakınların terk ederler
 Ömer Tombul seni seni

-212-

HİKMET TAŞKIN

Bir destan söyleyim Hikmet Taşkına
Hikmet Taşkın Ömer Unutmaz seni
Destanlar yazarım senin aşkına
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Hayat boyu uzak durdun karadan
Senin gibileri sever yaradan
Nice yıllar geçse dahi aradan
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Seni tanıyanlar hayrandır sana
Çok yaşaya seni doğuran ana
Yedik içtik hakkın helal et bana
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Yıllardır seninle beraber kaldım
Senin ile güle güle iş aldım
Hizmet sona erdi emekli oldum
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Darılma sözüme ey Hikmet usta
Senden ayrılalı bu gönlüm yasta
Beraber çalıştık biz bu Sivas'ta
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Başımızdan bela hiç gitmez diye
Çok söylendi kara gün bitmez diye
Hiç kimseye kalmaz bu belediye
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Burada yapılır sayaç tamiri
Sensin iş yerinin şanlı amiri
Tüm işçiler senden alır emiri
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

Amir olduğundan değil bu sözler
İş yerinde sensiz gülmüyor yüzler

Aşık Ömer Tombul her zaman özler
Hikmet Taşkın Ömer unutmaz seni

-213-

ÖZLERİM

Gönül arzuluyor her gün her gece
Peygamberi birde dört halifeyi
Ağlarım sızlarım göremeyince
Peygamberi birde dört halifeyi

Ebubekir Ömer Osman hem Ali
Bunlar bir evliya bunlar bir veli
Görebilsem diye olmuşum deli
Peygamberi birde dört halifeyi

Veysel Karâniyle birlikte gitsem
Arkadaşı olsam hep deve gütsem
Hak nasip eylese ziyaret etsem
Peygamberi birde dört halifeyi

Arabistan bir çöl bir yarım ada
En kutsal topraklı yerdir dünyada
Uyur iken göre bilsem rüyada
Peygamberi birde dört halifeyi

Bu sevgilileri öven övünsün
Aşk ile dizini döven övünsün
Hayatı boyunca seven övünsün
Peygamberi birde dört halifeyi

Peygamberler peygamberi Muhammet
Hakkın sevgilisi bu ulu Ahmet
Görebilmek için çekeriz zahmet
Peygamberi birde dört halifeyi

Cenneti alâya giremeyince
Ağlarım murada eremeyince
Akar göz yaşlarım göremeyince
Peygamberi birde dört halifeyi

Söyle deli gönül aşk ile söyle
Bülbül gül dalında ağlıyor böyle
Allah'ım bizlere sen komşu eyle
Peygamberi birde dört halifeyi

Ömer aşk şerbeti içer kanarsın
Ateş düşer döne döne yanarsın
Ah edersin gece gündüz anarsın
Peygamberi birde dört halifeyi

-214-

ÖVÜNME GÖNÜL

Gönül senden üstün nice âşık var
 “Ben âşığım” diye övünme gönül
 Nice gönüllerde sönmez ılık var
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Nice âşıklar var bilgili usta
 Nicesinin yüzü gülmüyor yasta
 Bunca âşık yazar bizim Sivas’ta
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Kültür Müdürümüz bir Kadir Pürlü
 Onun eserleri türüdür türlü
 Ben cahil insanım herkes kültürlü
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Âşık Veysel ünü gitmiş her yere
 Veysel kalpte nehir ben küçük dere
 Gözleri kör razı olmuş kadere
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Ruhsati’nin ismi söylenir şarla
 Şiirler söylemiş aşkla ilhamla
 O kalpte bir derya ben küçük damla
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

İsmeti’nin saçı pamuk gibi ak
 İhtiyarlık böyle sonumuz toprak
 O bir ulu çınar ben dalda yaprak
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Ya araştırmacı mert Doğan Kaya
 Onun kalbi benzer güneşe aya
 Böyle yazar pek az gelir dünyaya
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Düşün Feryadi'yi merhum âşığı
 Ziyaret edilir onun eşiği
 O güneş ışığı ben mum ışığı
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Aşk şerbeti içtim bu geldi başa
 Bu içtiğim bade pek gitti hoş'a
 Nice âşıklar var hem ağa paşa
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

Ömer Tombul nice âşıklar yaslı
 Sivas'ta âşık çok var bunun aslı
 Bunca usta âşık bizim Sivas'lı
 “Ben âşığım” diye övünme gönül

-215-

ANAM

Yine deli gönül özledi seni
Dertlerin içimde sıralı anam
Dokuz ay karnında gezdirdin beni
Bağrı yanık özü çıralı anam

Hep beni avuttun yok bana kastın
Tüm giysilerimi yıkadın astın
Beni defalarca bağrına bastın
Şimdi bedenimiz aralı anam

“Uyu” diye ninni söyledi dilin
Daim beşiğimi salladı elin
Ben bir çocuk idim sende bir gelin
Yakası nakışlı paralı anam

Ağladım ağladın hep yandı özün
Beni rahatlatmak oldu her sözün
Düğünde bayramda gülmedi yüzün
El al giydi sen hep karalı anam

Anayı hoş etmek evlada sünnet
Analar ayağı altında cennet
Elbette ben sana ederim minnet
Sensin bizim evin kralı anam

Benim için nice uykusuz kaldın
Ben bir sustum ise uykuya daldın
Hep benim yüzümden bunca dert aldın
Acısı dinmeyen yaralı anam

Çok nimetler aldım sudan karadan
Seni bana sebep verdi yaradan
Bir düşündüm yıllar geçti aradan
Sen beni kundağa saralı anam

Ana sütü ile besledin beni
Güzel isimlerle sesledin beni

Bahar gülü gibi süsledin beni
Soldum senden ayrı duralı anam

Beni sen doğurdun geldim bu ana
Ben sana evladım sen bana ana
Sivas Gaziköy'de geldim cihana
Bütün yakınların buralı anam

Âşık Ömer Tombul ağlarsın nice
Bütün annelerin şanı pek yüce
Ne gündüzüm gündüz ne gecem gece
Sen mezara mekan kuralı anam

-216-

BİLDİM

Dünya okuluna kayıt olundum
Çok çalıştım ancak ben beni bildim
Talebe olarak hazır bulundum
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Mezun olan bodrum katta kalıyor
Derin uykulara yatan dalıyor
Mezun edilmeyen ibret alıyor
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Okulun mimarı ölümsüz yüce
İzliyor alemi her gündüz gece
Okulda kitap bir bilgisi nice
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Bu aşk deryasına dalan övünsün
Pek iyi derece alan övünsün
Sınıfta kalanlar dizin dövünsün
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Alemler okulu geniş hem dardır
Hem giriş hem çıkış kapısı vardır
Etrafı ne demir ne bir duvardır
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Bir iyi düşündüm dedim ben neyim
Dedim Hak'tan geldim Hakk'a döneyim
Belki kazanırım dedim deneyim
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Acı söz kalplere taş gibi değer
Mazlumlara zalime hep boyun eğer
Benim işim gönül yapmakmış meğer
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Günlerim az kaldı defteri dürdüm
Ne bir murat aldım ne devran sürdüm
Bu güzel okulda çok fesat gördüm
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

Ömer Tombul eren olmaz murada
Altmış yıl okudum yazdım burada
Bir korkunç imtihan vardır orada
Çok çalıştım ancak ben beni bildim

-217-

GÖZLERİM

Dostlar ben göz açıp baktığım anda
Her yanıma ıfık saçar gözlerim
Siler karanlığı böyle zamanda
Tüm yolları bana açar gözlerim

Gözlerim kötüye bakmaktan cayar
Kapanınca görmez ne güzel ayar
Cehennemden korkar emire uyar
Harama bakmaktan kaçır gözlerim

Göz olmasa ıfık görmeyiz bizler
Her baktığım yeri gözlerim izler
Göz korkar kaş kirpik hep onu gizler
Böyle bir zavallı naçar gözlerim

Gözler az zamanda pek çok hız sağlar
Ne uçağa biner ne kanat bağlar
Aşağıda kalır yükselen dağlar
Yıldızlara kadar uçar gözlerim

Gözlü yaratıklar iyi özlüdür
Nicesi konuşur doğru sözlüdür
Her yürüyen canlı iki gözlüdür
Ne birerdir ne de üçer gözlerim

Nice güzellere seslenmek ister
Her güzeller gibi süslenmek ister
Güçlü olup iyi beslenmek ister
Meğer ne yer ne bir içer gözlerim

Fesadın niyeti dert olur azar
Hiçbir gözden asla olamaz nazar
Her nereye baksam orası pazar
Güzellere kıymet biçer gözlerim

Bildim iki gözün aynı dengini
Hem yükseği sever hem de engini

Göz görür doğanın türlü rengini
Hep akı karadan seçer gözlerim

Gözlerim pek hürdür her yerde gezer
Bütün güzelleri yan yana dizer
Bir gemi misali deryada yüzer
Bir anda karşıya geçer gözlerim

Ömer Tombul yâre yüz sürmek için
Göz ağılar cennete tez girmek için
Allah'ı orada bir görmek için
Bir gün ahirete göçer gözlerim

-218-

GÖZÜM GİBİ

Dostlar ben tüm insanları
Gözüm gibi seviyorum
Yere ayak basanları
Gözüm gibi seviyorum

Âlemlerin Rabb'i ulu
Tüm insanlar onun kulu
Ben camiye hem okulu
Gözüm gibi seviyorum

Kardeş bacı emmi dayı
Bil her bayan ile bayı
Hem anayı hem babayı
Gözüm gibi seviyorum

Türkiye'yi al bayrağı
Yeşili dalı yaprağı
Havayı suyu toprağı
Gözüm gibi seviyorum

Şehitleri erenleri
Gerçekleri görenleri
Yurda emek verenleri
Gözüm gibi seviyorum

Bak canlılar sürü sürü
Çoğunluğu hayvan türü
Bunları haktan ötürü
Gözüm gibi seviyorum

Şu kırları şu bağları
Yaratılan tüm dağları
Yaşayan bunca sağları
Gözüm gibi seviyorum

Bilenleri hem mertleri
Hayır seven cömertleri
Yaratılan nimetleri
Gözüm gibi seviyorum

Ömer Tombul Hakk'ı tanı
Gelecektir ölüm anı
Şu bende var olan canı
Gözüm gibi seviyorum

-219-

MERHUM ADİL GÜZEL

Yine benim gönül gülmedi yasta
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen
İsmin Gaziköy' de bir de Sivas' ta
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Aşık Ömer Tombul arzular seni
Numaram otuz dört bilirsin beni
Aydın yetiştirdin her talebeni
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Bu seni ziyaret elbette özel
Kırk sekiz yıl önce gördüm çok ezel
Senin adın Adil soyadın Güzel
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Beni sen okuttun hep hece hece
Durmadın çalıştın her gündüz gece
Unutamam seni ey şanı yüce
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Silinmez kalbimden bu verdiği ün
Düşmüşüm yollara hem bu gün hem dün
Afşin' de nesline kavuştum bu gün
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Bin dokuz yüz elli yedi yılında
Son bir defa gördüm okul yolunda
Günah olmaz Hakk' ın böyle kulunda
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Kabir ziyareti sevdiğim iştir
Senin gibilere melekler eştir
Yıllar geçti tarih iki bin beştir
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Kahraman Maraş'ta dağlar dumanlı
Afşin'de bahçeler bağlar dumanlı
Sütçü İmam gibi yiğit imanlı
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

Dost öğrencin **Ömer Tombul** burada
Senin yerin cennet olsun orada
Böyle öğretmenler ersin murada
Merhum Adil Güzel Adil Öğretmen

-220-

BİR GÜN

Ulu peygamberi götüren ölüm
Elbette bizi de götürür bir gün
Bu dünya fanidir gel tapma gülüm
Seni eşin dostun yitirir bir gün

İnersin yokuşu düze varırsın
Geçer yaz baharın güze varırsın
Çok yaşasan ancak yüze varırsın
Bak Azrail döşe oturur bir gün

Helâl kazan sen bu nefsin yemini
Düşün bazı mezar denen zemini
Kaptanı olduğun senin gemini
Aztail bir anda batırır bir gün

Mezarlık denilen yer bir son durak
Götürürler seni olsa da ırak
İsterse mil olsun isterse çorak
Yer seni koynunda yatırır bir gün

Akıl ermez yüce hakkın işine
Cümle âlem hasret kalır eşine
Düşmüşün bir doymaz nefsin peşine
Yol seni mezara getirir bir gün

Şu yeşil dallara ibret ile bak
Sonbahar gelince dökülür yaprak
Üstümüze konan bu kara toprak
Çakır dikenini bitirir bir gün

Âşık **Ömer Tombul** ah eder ağlar
Yerle bir olacak yükselen dağlar
Bir trilyon olsa yaşayan sağlar
Yer bu kara toprak bitirir bir gün

-221-

KORKUTUR

Hayatta yapılan bunca sahtelik
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün
Son zamanda korkunç acı hastalık
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün

Cennete girmektir kulun dileği
Vermezdik komşuya sacı eleği
Azrail isimli ölüm meleği
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün

Bir dost bir tahtaya künyeyi yazar
Mezarıcı mezarı acele kazar
Şahsımıza ait kazılan mezar
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün

Önde sonda illâ gelecek sıran
Söylemişti bize her şeyi Kur'ân
Kabirde bizlere sualler soran
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün

Unutulmaz bunca kulun birisi
Mahşere toplanır insan sürüsü
Kıldan ince olan Sırat Köprüsü
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün

Ömer Tombul doğru görmedik işi
Tutmadık orucu kılmadık beşi
Korkunç cehennemin kızgın ateşi
Bizi hiç affetmez korkutur bir gün

-222-

BİRAZDA GÖZ İÇİN BAŞLAYIM SÖZE

Birazda göz için başlayım söze
Gözün kıymetini bilelim dostlar
Allah ıfık vermiş bunca her göze
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Gözsüz hiçbir yere gidip gelinmez
Hayal meyal işler kalpten silinmez
Göz olmasa doğa nasıl bilinmez
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Ne güzel bir iştir etrafa bakmak
Şikayetli göze hep gözlük takmak
Göz için doktora gitmeyen ahmak
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Göz baktığı yerden haber veriyor
Her gördüğü varlık kalbe giriyor
Bütün alemleri bak göz görüyor
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Kardeş sen sağlıklı göz ile yaşa
Göz ile bakılır toprağa taşa
İki göz verilmiş bunca her başa
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Türlü türlü renkler vardır göz görür
Gözler sayesinde ayaklar yürür
Göz olmasa yolu boz duman bürür
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Kirpikler bir hisar göz bir fidanlık
Fidanın solması düşün bir anlık
Görme özörlüye dünya karanlık
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Göze yaklaştırma toz ile teri
Kaşlar gözü korur yaş ise deri
Koru hiç bahane etme kaderi
Gözün kıymetini bilelim dostlar

Ömer Tombul der “Hor görme sözümü
Görme özürlüler yaktı özümü
Dünyayı verseler vermem gözümü
Gözün kıymetini bilelim dostlar”

-223-

TOZ OLACAKTIR

Kardeş bu dünyada dosdoğru yaşa
Ömrün bir gün kadar az olacaktır
Ölüm denen olay gelince başa
Ölümün çevrede söz olacaktır

Sağlar ölenlerden ibretler alsa
Beynamaz olmayıp namazı kılsa
Zamanın ömrünün baharı olsa
Bitecek bu bahar güz olacaktır

Öldüğünde gelen bakar mevtana
Beklemeyi layık görmezler sana
Son durağın olan bir kabristana
Gidişin acele tez olacaktır

Teneşir üstünde rahatlar belin
Ağlar baş ucunda oğul kız gelin
“Hoşça kalın” diye konuşmaz dilin
Gözlerin görmeyen göz olacaktır

Seni bindirirler tahtadan ata
Gidersin üstünde sen yata yata
Kavuşursun sonsuz olan hayata
Son elbisen beyaz bez olacaktır

Mevsimlerden ibret al haline bak
Sonbahar gelince dökülür yaprak
Mezarın üstünde bir yumru toprak
Oturur bu toprak düz olacaktır

Ömer Tombul ölen girer mezara
Sağlar dayanamaz bu ahuzara
Dayarlar göksünü topraklı yara
Cesedin toprak ve toz olacaktır

-224-

DİKKAT

Ey dost sorumlusun başın boş değil
Özüne sözüne gözüne dikkat
Dünyada fesatın işi hoş değil
Özüne sözüne gözüne dikkat

Bu fani dünyada sen olma azan
Cehennemi değil cenneti kazan
Gönülden geçeni var bir bir yazan
Özüne sözüne gözüne dikkat

Kim görmüş dünyada murat alanı
Mala mülke tapma deme yalanı
Hiç dost bilme seni derde salanı
Özüne sözüne gözüne dikkat

Sen Müslüman doğdun Müslüman yaşa
Dünyada zamanı geçirme boşa
Yarın hesap günü gelmeden başa
Özüne sözüne gözüne dikkat

Hiç gıybet konuşma sustur dilini
Harama uzatma iki elini
Kendi elin ile kırma belini
Özüne sözüne gözüne dikkat

Cehennem üstünde sırat pek ince
İnanmamak büyük günahtır dince
Yol yarın oraya varmadan önce
Özüne sözüne gözüne dikkat

Ömer Tombul doğru düşünsün özü
Daim hak kelamı olmalı sözün
Dikkat et harama bakmasın gözün
Özüne sözüne gözüne dikkat

-225-

GÖZ

Bir yolcuya “Hür kim” dedim
Cevap verdi dedi ki “Göz”
“Ya suları gür kim” dedim
Cevap verdi dedi ki “Göz”

Güzelliği yürek yakan
Bulutlanan yaşı akan
Dedim “Nedir dertli bakan”
Cevap verdi dedi ki “Göz”

Siyahı var beyazı var
Okur yazar niyazı var
Bil kışı var hem yazı var
Cevap verdi dedi ki “Göz”

Yolcu baş da nur yanacak
Söndüğünde yok anacak
Dedim “Kim son kapanacak”
Cevap verdi dedi ki “Göz”

Ağrısı var çapağı var
Koruyucu kapağı var
Bil kaldığı yer çukur dar
Cevap verdi dedi ki “Göz”

“Baş üstünde döne döne
Bir çift kartal konmuş öne
Bil kim bakar aynı yöne”
Cevap verdi dedi ki “Göz”

Sen bilensin olmaz kastın
Ne darıldın ne bir küstün
Dedim “Hangi organ üstün”
Cevap verdi dedi ki “Göz”

“Tüm dertliler için ağlar
Yaşları sel olur çağlar
Bil hayrandır bunca sağlar”
Cevap verdi dedi ki “Göz”

“Yolcu kardeş işi bildin
Bir çift güzel eşi bildin
Nedir o yaş döktü sildin”
Cevap verdi dedi ki “Göz”

Ömer Tombul can verecek
Bu toprağa kan verecek
Dedim “Hakk’ı kim görececek”
Cevap verdi dedi ki “Göz”